

מדינת ישראל

משרדי הממשלה

3

5

4431/2c

משרד

מדינת ישראל
משרד המבחן
מספר 4431/2c

תיק מס'

מדינת ישראל
ארכיון המדינה

מחלקה

ארצות הברית 25 ב'

שם:

א - 2 / 4431

מזהה פיזי:

מס פריט: 642522

43.28/3 - 12

מזהה לוגי:

01/07/2012

02-111-01-08-08

כתובת:

1. מחלק שמעל לקו הכפול העליון מיועד למחלקת הקשר.
2. הניוד להברקה יכתב בשטח שבין הקווים הכפולים בלבד.
3. כולל המזכר ירשום מתחת לקו הכפול התחתון את התאריך והנושא.

משרד החוץ

טופס מברק גלוי

מס' המברק		התמוצה:	
151400		נרשם ליי מועד הקבלה	
המפיץ	בלתי מסווג	העתקים	
מועד המשלוח		1014 נר	
מספר הקבוצות	מספר המשלוח		

אל: השגריר, נושי

המשרד ירושלים

מאת: סוג הדחיפות בהול

רצ"ב מברק הברכה של רה"מ לכינוס איפאק. אנא העבירו אותו מיידיח לנוגעים בדבר.

(קשר - אנא הרצ"ב)

אריה מקל/לשכת רה"מ

הנהל 3
 מה 7
 גל 3
 גל 2
 תכ"ס 1

7

תאריך 15.5.87 הנושא

אריה מקל/לשכת רה"מ השולח

אשור המנכ"ל

אשור ד"ר - מחלקת

ראש הממשלה
THE PRIME MINISTER

Jerusalem

May 15, 1987.

Dear Mr. Asher,

It gives me much pleasure to send warm greetings from Jerusalem, our nation's capital, to the leaders and members of AIPAC and their friends in Congress. Over the years AIPAC has made a very significant contribution to the development, maintenance and constant improvement of the relations between the United States and Israel.

On my recent visit to Washington the Administration announced, with Congressional approval, that Israel's status had been up-graded to that of a major non-NATO ally. This is the highest level of relationship between our two countries since the establishment of our State in 1948. This relationship is based on moral and spiritual values and on strategic and economic interests that are expressed directly in the Free Trade Area Agreement and our strategic cooperation.

Such an alliance stems from common perceptions, interests and goals, but there are times when events lead to disagreements and difference of opinion, such as we have experienced in recent months. In such circumstances the strength of an alliance is tested, and I believe that with good will and understanding we will, together, overcome the difficulties which are of a transient nature in the context of our close and unbreakable bonds.

AIPAC has at all times shown understanding for the positions adopted by the Governments of Israel over the years, even if at first issues were clouded in confusion and ambiguity. I am sure you will understand and support the Government's present position that the only way to peace with our neighbours is by direct negotiations based on the letter and spirit of the Camp David Accords. The Government has not accepted proposals for an alternative procedure such as an international conference which, by its very nature

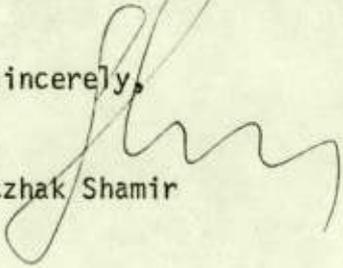
Mr. Bob Asher
The President
AIPAC
500 North Capital Street NW
Suite 300
WASHINGTON DC 20001 U S A

and composition, cannot advance the cause of peace but prove counter-productive and endanger our vital national interests.

My friends, we are about to celebrate twenty years since the unification of Jerusalem and we have already entered the 40th. year of our Independence. At this milestone we look back with profound satisfaction at what has been accomplished in all fields of endeavour and we look forward with high expectation and hope.

Our confidence is enhanced by the knowledge that our devoted friends in AIPAC are striving to preserve and deepen the relationship between Israel and its great friend and ally, the United States, for the mutual benefit of our two great democracies.

Sincerely,

Yitzhak Shamir

ט ו פ ס מ ב ר ק

שגרירות ישראל / וושינגטון

דף 2 מחוך דפים

סוג בטחוני שמור

דחיפות

תאריך/ז"ח

מס' מברק

$\frac{2}{10}$ 377/337

יתפשרו באמצע - הווה אומר ב-16 בליון, אך לפי רוח הדיון בקונפרנס עד כה אין להוציא מכלל אפשרות אימוץ המספר הנמוך יותר שהוצע ע"י הסנט (8.15 בליון).

עוד נדווח.

יוסף אלון
למדן

377/337 $\frac{3}{10}$

: 602 2370 23711 118 122

Function 150: INTERNATIONAL AFFAIRS

SUMMARY

Function 150 covers the international affairs programs, including foreign aid loans and technical assistance activities, security assistance to foreign governments, U.S. contributions to international organizations, the P.L. 480 Food for Peace Program, U.S. contributions to multilateral financial institutions, funding for U.S. embassies and missions abroad, international broadcast and exchange activities, and the Export-Import Bank loan program.

FUNCTION 150 SPENDING PROJECTIONS

[In billions of dollars]

		1988	1989	1990	1991
CBO baseline	BA	17.5	23.2	20.0	20.2
	O	16.8	16.4	16.5	15.6
Committee recommendation	BA	15.8	20.3	16.0	15.3
	O	15.8	14.3	13.3	11.3
President's budget	BA	19.5	20.3	20.7	20.3
	O	16.6	17.0	17.3	16.3
1988 illustrative sequester	BA	13.3	18.9	15.5	15.5
	O	14.3	13.2	12.6	11.2

COMPARISONS

Committee recommendation compared to:

CBO baseline	BA	-1.8	-3.0	-4.0	-4.9
	O	-1.0	-2.0	-3.2	-4.3
President's budget	BA	-3.8	0.0	-4.7	-5.0
	O	-0.8	-2.7	-3.9	-5.0
1988 illustrative sequester	BA	+2.5	+1.4	+0.5	-0.2
	O	+1.5	+1.1	+0.7	+0.1

377/337 $\frac{4}{10}$

COMMITTEE RECOMMENDATION

The Committee recommends \$15.8 billion in budget authority and \$15.8 billion in outlays for this function in 1988.

Almost 80 percent of this function is foreign aid. Since 1979, outlays for foreign aid have almost doubled. The remaining 20 percent of this function consists of other international activities, including the conduct of foreign affairs, foreign broadcasting and exchange activities, and export financing. Outlays for these activities have grown by over 75 percent since 1979.

The Committee's recommendation assumes the 1988-91 program levels for the discretionary appropriated accounts are set at the 1987 level. In addition, the Committee assumes an overall reduction in foreign aid outlays of less than 3 percent. Committees of jurisdiction could choose to consolidate and reduce less effective economic and military assistance programs, particularly those with large unobligated or unexpended balances, to achieve these savings. The Committee assumes that these reductions could be incorporated without reducing the level of assistance to those countries covered by the Camp David accords.

The Committee assumes a 10-percent reduction in funding for State Department manpower and foreign information and exchange programs. A 2-year hiatus in new building construction programs is also assumed.

The Committee also assumes additional savings in financial activities in this function, such as reduction of the Export-Import Bank Loan Program or other programs, which could be offset by alternatives, such as a mixed credit "war chest".

The Committee's recommendation is \$800 million below the President's request in 1988 outlays. However, the President's request also includes \$800 million in Export-Import Bank loan sales. The Committee recommendation is \$1.5 billion above a sequestration in 1988 outlays.

FUNCTION 150 CREDIT PROJECTIONS

(In billions of dollars)

		1988	1989	1990	1991
Baseline.....	DL	7.3	7.6	7.9	8.2
	LG	9.2	9.5	9.9	10.4
	SLG	0.3	0.3	0.3	0.3
Committee recommendation.....	DL	6.0	6.3	6.7	7.0
	LG	9.0	9.4	9.8	10.2
	SLG	0.3	0.3	0.3	0.3

377/337 $\frac{5}{10}$

58

FUNCTION 150 HISTORICAL SPENDING BY MAJOR CATEGORY

[Actual outlays—billions of dollars]

Major program	1981	1982	1983	1984	1985	1986
Foreign economic and financial assistance.....	4.1	3.8	4.0	4.5	5.4	5.0
International security assistance.....	5.1	5.4	6.6	7.9	9.4	10.5
Conduct of foreign affairs.....	1.3	1.5	1.8	1.9	2.1	2.3
Foreign information and exchange.....	0.5	0.6	0.6	0.7	0.8	0.9
Program subtotal.....	11.0	11.4	13.0	15.0	17.7	18.7
Percent growth over previous year:						
Nominal.....	7	4	14	15	18	6
Real.....	-2	-3	10	11	14	3
Financial programs.....	2.0	0.9	-1.1	0.9	-1.5	-4.5
Total function.....	13.1	12.3	11.8	15.9	16.2	14.2

*

377/337 $\frac{6}{10}$

MEMORANDUM

SENATE BUDGET CONFERENCE
May 13, 1987

Function 150 discussion:

Senator Chiles, who is chairing the conference, introduced Doug Olin to present the Senate figures on Function 150. Olin explained that the Senate figures for FY '88 were \$15.8 billion in BA and \$15.8 billion in outlay. He explained that this was a reduction of \$1.8 billion in BA from the CBO baseline and \$1 billion in outlay from the CBO baseline.

Olin explained that the Senate figures assume "no reduction in the amount of aid for Israel and Egypt."

He stated that the Senate figure was \$400 million lower than the House figure. This was to be accomplished by cutting foreign assistance and contributions to financial organizations by \$300 million and reducing expenditures for the State Department and USIA by an additional \$100 million.

Representative Gray then introduced Peter Storm to present the House budget figures for Function 150.

Storm declared that the House figures for Function 150 were BA-\$16.35 billion; outlay - \$16.20 billion. This is to be accomplished by freezing the foreign aid levels from last year and then subtracting an additional \$500

377/337

 $\frac{7}{10}$

million. In addition, funding for State and USIA would be frozen at last year's levels, as would Export/Import Bank loan guarantees.

He stressed that, "Like the Senate, we assumed a freeze of funding for Israel and Egypt at last year's levels."

Senator Chiles then explained the rationale for cutting 150 this year. He explained that the 150 function had been the fastest growing function in the budget between 1981 and 1987. During that time, foreign aid increased 40%, military assistance increased 330%, State Department expenditures increased 70% and USIA expenditures increased 70%.

He said that this year's budget's totals for 150 were worked out with the assumption that there would be no cuts for Israel and Egypt. He stressed funding for Israel and Egypt as a major priority of this function.

He said it was possible to make substantial savings in this function by not having any increased construction for embassies, especially the embassy in the Soviet Union.

Representative Gray responded by making the case for the higher House levels. He explained that Function 150 had, indeed, grown between 1981 and 1985. However, last year the function was cut 22% and was cut more than any other function. Thus, he did not feel it was appropriate to cut Function 150 as much this year. He said there were two reasons why the function should not be cut; first, he said it was the assumption of the House Budget Committee that Israel and Egypt would not be cut from last year's levels. As a result,

*

377/337 $\frac{3}{10}$

any cuts would have to be borne by other foreign aid recipient nations. This would impact upon the poorest countries and those where the United States has base rights and other other allies such as the Philippines. He said it would be intolerable for American foreign policy to cut these nations substantially again.

Second, Gray said that the declining value of the dollar has decreased the actual value of US dollars overseas. This hurts American expenditures and aid recipients.

Chiles responded that last year's cut was 22%, but that this did not take into account the 1985 supplemental for foreign aid. Gray replied that regardless of what number one uses, the reality is that if 150 is cut too much, nations other than Israel and Egypt would have to take cuts which would be intolerable. He then asked Chiles if they could delay a vote on this issue until the conference heard from Howard Wolpe. He explained that Wolpe was not a member of the conference; however, he said that Wolpe was the most expert member of the House Budget Committee on this function and should be heard before any final decision was made. He also added that certain countries were cut 30%-40% last year and could not be expected to take similar cuts this year.

Representative Martin Russo next spoke out against the entire function. Russo called the 150 function, "my favorite area of the budget." He said that it is hard to cut the rest of the budget and yet increase foreign aid. He explained that he would like to see foreign aid slashed far below this year's levels which he finds unconscionably high. He explained that it is difficult to

377/337 $\frac{9}{10}$

talk to his constituents and tell them farm price supports and education funds would be declining but that the United States would still contribute to foreign aid.

Russo then explained that the entire rationale behind figuring out the totals for 150 are completely backwards. He said that currently the way 150 is determined is to decide how much foreign aid the United States should provide and then come up with a total for Function 150, which leaves State Department and USIA with whatever is left over. He said this was a backward way of accounting. Russo explained that he would determine what State and USIA needed first, so that our embassies are properly staffed and our State Department personnel were properly paid. Then he would come up with a total for 150. Whatever was left over would go to foreign aid. He said the current way of accounting was "stupid."

Russo then said that conference committee was devoting too much time to Function 150. He said the difference between the House and the Senate number is so small that they should split the difference between the \$16.2 b. and \$15.8 b. and move on to another function. While he felt that \$16.0 b. would be too high, he said that the waste of time was too excessive.

Senator Chiles answered Russo by stating that since 1981 over 4,000 new State Department full-time personnel had been added and that many new embassies were constructed.

Senator Domenici then spoke out in favor of the 150 function. He began

*

377/337

 $\frac{10}{10}$

by agreeing with Russo, by stating that the 150 function totals should be "rock bottom." He explained, "we must take care of the United States first."

However, he then went on to say that the 150 total was even below rock bottom. He said that the figure was based upon the assumption that Israel and Egypt would not be cut. However, allies like the Philippines would have to see greater cuts because of this. The only way to avoid cutting allies like the Philippines would be by ending earmarks, which he prefers, but which he realizes will not happen. Therefore, he supports the higher numbers in the House budget, and said that he would even support increasing these numbers higher. He said that it is beyond the mandate of a conference to increase the numbers brought by either body, but if there were a way to change the 150 numbers above those in either the Senate or the House totals, Domenici declared that he would support this approval.

As it is unlikely that the House number would be increased, and also unlikely that most members would except the higher House number, Domenici said that the conference should split the difference between the House and Senate numbers and stop wasting so much time on this function.

✖

מוסד החוץ-מחלקת הקשר

* 9282

* תאריך : 17.05.87

* ערך 1 מתוך 2

* עותק 1 מתוך 2

נכנס

סודי ביותר

1500h

* חודם: 5,9282

* אל: המשרד

* מ-: רוט, נר: 342, תא: 140587, זח: 1830, דח: ז, טג: טב

* נד: 8

* סודי ביותר/מיוז

* חרב

* אל: מנכל מדיני

* משיחה עם דניס רוט.

* א. תהליך השלום-ניכרת אצלם מבוכה בתוצאה מהתפתחויות
 * בארץ יחד עם זאת רוט אומר כי הם לא יוכלו להשאיר
 * את הדברים עומדים וישקלו לאן הם פונים מבאן, עם כל
 * המגבלות הכובעות מרצונם להישאר מחוץ לעימות הפוליטי
 * בארץ. הבעיה שמטרידה אותם יותר מכל היא התדמית שעולה
 * להיווצר בעולם הערבי משלוח אנטיקאי כותף מול שורת
 * הצלחות סובייטיות לאחרונה וטרען שדוקא הנסיון למנוע
 * אמבריהם להשתתף בתהליך עלול להסתיים במתן השמעה הרבה
 * יותר גדולה לבריהם בעניני האזור.

* דאגות משניות אך לא פחות חשובות קשורות בפגיעה האפשרית
 * במעמדן של הצרפתים וכמונתו ירון. המלך אמנם דואג לכסות
 * את כל אגפיו מי הביקורים בגדאד דומשק אך הפגיעה
 * קיימת.

* ב. לא שמעו דבר על נסיון הפיכה בטוריה כפי שדווח בעתונות
 * (שמעו לפני 9 חודשים על נסיון כזה). מאידך הוא
 * לא יהיה מפתע אם אכן נעשה נסיון כזה לאור המדיניות
 * שקיימת בתוצאה מהקשיים הכלכליים שהאזרחים נתקלים בהם.
 * כמובן יש ביקורת בקרב הקבוצה הדוטרנה על שחיתות המקור
 * הבעיני. בהקשר זה סיפר רוט על נסיונו של אסד להחזיר
 * את אחיו לדמשק אך רפעת סרב. אחת מהשערותיהם היתה שאסד

משרד החוץ-מחלקת הקשר

8084

תאריך : 15.05.87

** נכנס

שמו

**

**

**

חודש: 5,8084

אל: המשרד

מ-: מזריו, נו: 39, תא: 130587, זח: 1356, דח: מ, טג: ש

נד: 8

שמו/מידוי

אל: מצפ"א, תמוצות

מאת: מזריו

מאמר אנטישמי.

בעתון DIARIO 16 פורסם היום מאמר אנטישמי המתבסס על פרשת כולארד וקרואת דה'מ' בבינול, ליהודי ארה"ב ובנאום בלוט-אנג'לס לעלות לישראל וכוננתו להוכיח אי-נאמנות היהודים האמריקנים לארה"ב. בטרם נגיב הודיענו כי אס' דה'מ' כנאומן בלוט-אנג'לס קרא ליהודי ארה"ב לעלות או היה זה בהופעתו לפני יורדים.

מגדון

תפ: שהח, רהמ, מנכל, ממנכל, זצמא, תמוצות, אירב, אביטל, מעת, הסברה

1914
No. 1000

1914
No. 1000

1914
No. 1000

1914
No. 1000

13.5.87
5-דש"ר-343-3

ג'ורג' היקר,

קראתי את מכתבך האחרון בענין רב ואני מעריך מאוד את המשך ההדברות בינינו. למרות חילוקי הדעות הנוכחיים בינינו, שאני משוכנע שהם בני חלוף, ישנה חשיבות רבה לעובדה שאנחנו יכולים להוסיף ולהשמיע זה באוזני זה, כתמיד, את דעותינו מתוך ידידות של אמת.

במהלך ההתכתבות העניפה בינינו בשבועות האחרונים, וכן בשיחותי עם השגריר פיקרינג, ניסיתי להסביר לך את עמדותי, במלוא גילוי הלב. הסברתי שאני מוסיף לראות, כתמיד, בהשגת השלום, את הצורך החיוני ביותר של מדינת ישראל ושל שכנותיה, ושאוסיף לפעול במלוא הדבקות והמחויבות להשגת מטרה נעלה זו, מבלי להותיר דרך כלשהי שלא תיבדק. עם זאת, הבהרתי במלוא הפתיחות, כפי שאפשר לעשות רק עם ידיד קרוב, שהמהלך המוצע עתה איננו מקובל עלי ושלצערי עלי לדחותו. הסברתי לך בפרוטרוט את הסיבות לעמדותי זו מתוך שכנוע עמוק שתכבד את עמדותי, גם אם תחלוק עליה בפרטים מסויימים.

במהלך התקשורת בינינו הלכה והתבררה גם עמדת ארה"ב, ולצערי הבחנתי בה בשינויים הדרגתיים: מדחיה מוחלטת של רעיון הוועידה הבינ"ל, לנכונות לבדוק רעיון זה כאחת הדרכים להגיע למשא ומתן ישיר ולבסוף לתמיכה, אם גם זהירה, במהלך המוצע. לא אסתיר ממך שהתפתחות זאת בגישה האמריקנית הסבה לי צער, שכן אני מוסיף להאמין, שאותם חלקים בתכנית המוצעת שהינם ברורים יש בהם משום סכנה מבחינתנו ואינם עולים בקנה אחד עם האינטרס הלאומי שלנו.

ג'ורג' היקר,

ידוע לך שתמיד השתדלתי להענות למשאלותיך, ככל שיכולתי, משום שהאמנתי, ואני מאמין בכך גם היום, שאתה, כמו הנשיא ריגן, מן הידידים הנאמנים ביותר לישראל בארה"ב, ושאתה לוקח תמיד בחשבון לא רק את האינטרסים של ארה"ב, שעליהם אתה מופקד, אלא גם את משאלותיה של מדינת-ישראל, כאדם המעריך את מישקלה הסגולי והמוסרי ואת חיוניות היחסים בין מדינותינו.

זכורה לך פנייתך אלי בענין טאבה, כשבקשת ממני לפעול בצורה שעלתה בקנה אחד עם השקפתך ועמדתך. שקלתי אז בכובד ראש את פנייתך ולבסוף החלטתי להענות לה, אף כי היו לי ספקות מרובים, ואכן למרבה הצער, חלק ניכר מן ההבטחות שניתנו בתמורה להסכמתנו לבוררות לא קוימו.

ואולם, הפעם מדובר באינטרסים הקיומיים החיוניים ביותר שלנו העשויים לקבוע את עתידנו וגורלנו לא רק לדור הזה, אלא גם לילדינו ולדורות רבים לעתיד לבוא. בענין כזה, אינני יכול להציב את המדינה בפני מה שלפי שיקול דעתי ודעתם של חברי - ולפי מיטב הבנתי גם דעת רובה של ממשלתנו, מהוה סיכון משמעותי ביותר.

אני שותף לגישתך, כי עלינו לעשות כל מאמץ להרחבת מעגל השלום בין ישראל לשכנותיה. ואולם, הועידה הבינלאומית לא תוביל לשלום; אנו חוששים, כי מסלול זה, שהערפול האופף אותו הוא רב, יאפשר לגורמים שעמדותיהם מנוגדות בתכלית לעמדותיה של ישראל לפגוע באינטרסים חיוניים שלנו. ביחסים בינלאומיים מוכרות לעתים נוסחאות של "ערפול קונסטרוקטיבי"; במקרה דנן, הערפול בנקודות חיוניות איננו "קונסטרוקטיבי", ולעניות דעתי חילוקי הדעות בפרשנות בין הצדדים הם פתח לבעיות חמורות מאוד מבחינתנו.

עלי להדגיש:

הממשלה מאוחדת בדבקותה בהמשך תהליך השלום, ואנו מעוניינים, על פי קוי היסוד של ממשלת האחדות הלאומית, כי ירדן תפתח עמנו במו"מ לשלום. בהצעות שירדן תעלה נדון תוך התחשבות ברגישויותיה, כפי שאנו מצפים להתחשבות ברגישויותינו.

על המו"מ להיות כזה המאפשר דיאלוג הוגן ומשוחרר מלחצים, ודבר זה אינו ניתן להשגה במסגרת בינלאומית אלא רק במו"מ ישיר, שבו עומדת ישראל מול ירדן. מובן שבמשלחת ירדן יוכלו להיכלל נציגי הערבים הפלשתינאים.

אנו מאמינים כי הדרך להגיע למו"מ היא על-ידי מחויבות פומבית וגלויה למו"מ ישיר, אם לכך כוונת ירדן כפי שנטען. חשוב מה שאומרת ממשלת ירדן לאזרחיה שלה ולתבל ומלואה. אנו קוראים לירדן להתאזר באומץ הלב הנחוץ ליציאה פומבית למו"מ ישיר עמנו.

בנוסף למו"מ לשלום, מוכנה ישראל למו"מ עם ירדן בנושאים אזוריים שמעניינן של שתי המדינות, כמו נושאי מים, שיתוף פעולה בתחום איכות הסביבה, בפיתוח אגן ים סוף וכיוצא באלה. בנושא בעל אופי רב-צדדי ואזורי כמו פיתוח אגן ים סוף מוכנה ישראל לשתף פעולה גם עם מצרים וסעודיה כמדינות השוכנות לחופיו.

במהלך התיקשורת בינינו, שמחתי מאוד לשמוע על החלטתך האיתנה שלא להתערב בשום פנים ואופן במחלוקת הפוליטית הפנימית בתוך ישראל. החלטתך זו מהווה אות כבוד למשטרים הדמוקרטיים הן של ארה"ב והן של ישראל, ועוד הוכחה ניצחת ל-INTEGRITY האישי שלך ולידידותך האמיצה כלפי מדינת-ישראל.

עם זאת, המחלוקת הפוליטית הפנימית בנושאי הוועידה הבינלאומית עלולה, לצערי, לגרום להפלת ממשלת האחדות הלאומית, שאותה הקמנו במאמצים כה רבים, ושזכתה להישגים כה מרשימים בתחומים רבים. ידועה לי היטב דעתך שעל ממשלה זאת להמשיך להתקיים, ולהוסיף להנהיג את המדינה והעם בישראל, ואתה יכול להיות סמוך ובטוח שאני עושה ואעשה כל שביכולתי כדי לשמור על קיומה ויציבותה של הממשלה, וכדי שהמדינה לא תיגרר למערכת קשה של בחירות שלא במועדן, שיכולה רק לערער את היציבות הכלכלית שהשגנו במאמצים כה רבים, ובמידה לא מעטה בזכות סיועך והתענינותך הפעילים.

ג'ורג' היקר,

ידוע לך בודאי שהקבינט המדיני קיים השבוע שתי ישיבות אינטנסיביות שבהן נדונה בהרחבה ובתשומת לב קפדנית ההצעה שעל הפרק. ההצעה, שבאופן פורמלי אמנם לא הועמדה להצבעה כיוון שהיה ידוע כי לא נמצא לה רוב, לא נתקבלה. עמדה זאת תנחה אותי ואת הממשלה בהמשך הדרך.

בתקופה הקרובה בדעתי להמשיך במאמצים להשגת שלום וכתמיד אפעל תוך שיתוף פעולה הדוק והתייעצויות קרובות עמך. אני גם מקווה שהפגישה החשובה אכן תצא לפועל בקרוב, ואני מייחס לה משמעות רבה ביותר.

במאמצי למען השגת שלום אפעל מתוך נאמנות להסכמי קמפ-דייוויד שכבר הצעידו אותנו ואת האזור כולו להישגים כה רבים, ובמידה לא מעטה בזכות הסיוע של ידידתנו ארה"ב, ובגלל העובדה שהיא - ולא מעצמת-על אחרת - היתה מעורבת בתווך. הסכמים אלה מתווים כידוע במדויק גם את הדרך לפתרון הבעיה הפלשתינית ואני תמים דעים לחלוטין עם דבריו של הנשיא ריגן באגרתו לראש הממשלה בגיון מיום 20.4.82 כשכתב כי

"THE CAMP DAVID FRAMEWORK AGREEMENT IS THE ONLY
AGREED PLAN TO RESOLVE THIS (PALESTINIAN) PROBLEM"

דבקותנו בהסכם קמפ דייויד מובנת מאליה: זהו הסכם בינלאומי המחייב את ישראל ומצרים בעדות ארה"ב, ובעת סיום פינוי סיני באפריל 1982 חזרו שתי מדינות אלה על מחויבותן אליו. ישראל שילמה מחיר משמעותי בעד ההסכם, היא דבקה בו ובעקרונותיו ואין לה כל סיבה שבעולם לוותר על מחויבותה או על מחויבות כל צד אחר אליו. אין לנו ספק כי ארה"ב תכבד את מחויבותה בנושא זה, כשם שהיא דבקה בהסכמים הנוגעים ישירות לבטחונה הלאומי. נכון, ירון אינה מחויבת בהסכם קמפ דייויד, אך תוכנו צריך להיות עמדותיהן של ישראל, מצרים וארה"ב במו"מ.

כבר העליתי בפניך בפרוטרוט את דאגותי מן ההצעה שעל הפרק, אך ברצוני להתחלק עמך במיוחד לגבי ההיבט הסובייטי של המהלך.

כבר עתה, על רקע הדיבורים והדיונים הרבים בנושא הועידה הבינלאומית, שופר מעמדה של בריה"מ במזרח התיכון. הסובייטים שמו תמיד את הדגש על נסיונות לאחד את העולם הערבי, תחת ההגמוניה שלהם, ובנושא זה הם כבר צברו, באחרונה, הישגים מסויימים, בשל תיקוותן של מדינות ערביות מסוימות שבוועידה הבינלאומית תהווה להן בריה"מ משענת ומסייעת. בריה"מ גם הצליחה באחרונה במשימה אחרת שלה והיא איחוד הפלגים השונים באש"פ, ואחת התוצאות הראשונות של פעולה זאת היא כבר הגברת הטרור של אש"פ נגד ישראל. אין זה סוד, והנסיון ההסטורי מוכיח זאת היטב, שחסות הסובייטית למהלכים ערביים,, הוותה תמיד גורם שעודד קיצוניות בעולם הערבי ומנע כל התקדמות לקראת שלום.

כולנו זוכרים, למשל, שרק כאשר הנשיא סאדאת החליט להתנתק מן הסובייטים נסללה הדרך להסכם בין מצרים לישראל. עכשיו, למרבה הצער, אנו עדים למסלול הפוך שבו ירדן מנסה להחזיר את הסובייטים למזרח התיכון, באמצעות רעיון הועידה הבינלאומית, ותוצאות הצעד הזה יכולות להיות רק קונטרה-פרודוקטיביות לתהליך השלום.

לכשעצמי, אינני יכול גם לתמוך בעקרון לפיו משיגים תחילה הבנה כלשהי בין הצדדים, ורק אחר-כך פונים למשתתפים האחרים בוועידה המוצעת, ובכללם בריה"מ, כדי לדון עמם בתפקידם בוועידה. כאמור, לא זה המיקרה שבו אפשר לנקוט בעירפול דיפלומטי מתוך תיקווה לתוצאות קוסטרוקטיביות בעתיד. הדרך המוצעת תיצור ציפיות, תזמין לחצים ותגרום לדינמיקה שבה לא יצליחו ארה"ב וישראל לשלוט. בריה"מ תהפוך בדרך זאת למשתתפת פעילה במשא ומתן עצמו, ואין ספק שהיא גם תלחץ להשתתפות של אש"פ בוועידה. צעדיה אלה של בריה"מ יזכו לתמיכתן המלאה של מדינות ערב ובכללן ירדן, והתוצאה תהיה, שאפילו לפני שהוועידה עצמה תתכנס - מדינות ערב המתונות יידחפו לחיקה של בריה"מ. מאחר שאני מודע היטב להתנגדותך האיתנה, רבת השנים, להחזרת הסובייטים לעמדת השפעה במזרח-התיכון, אני משוכנע שסכנות אלה מטרידות אותך כפי שהן מטרידות אותי.

ג'ורג' היקר,

לסיום, לא נותר לי אלא להביע שוב את בטחוני שחוסר ההסכמה הנוכחי בינינו, בסוגיות מסויימות, איננו אלא תופעה חולפת. גם בקרב ידידים קרובים ואפילו בקרב בני משפחה ישנם לעיתים חילוקי דעות, אך אין בכך כדי להעיב על האופי היציב של יחסי הידידות והקירבה ועל ההסכמה העקרונית בסוגיות המרכזיות והקיומיות שעל הפרק, ועל הפעילות הענפה במישרים הביטורליים בין שתי מדינותינו.

אין לי ספק שאנו נוסיף לפעול בעתיד בצוותא ותוך שיתוף פעולה הדוק למען
השלום והבטחון במזרח התיכון, ולמען הידוק נוסף של היחסים המיוחדים במינם בין
מדינותינו ועמינו, המבוססים על מערכת איתנה של עקרונות מוסריים ואינטרסים
משותפים היוצרים קשר שהוא בל ינתק.

שלך בידידות,

יצחק

סופרס מברק

שגרירות ישראל / וושינגטון

דף 1 מתוך 3 דפים

1/3

אל המשד, בטחון, ניו יורק

57 292 308

סוג בטחוני בלחם

דחיסות מייד

תאריך/ז"ח 13 1987

מס' מברק

אל: מעיית, יועץ שהביט לתקשורת

דע: מצפ"א; ניו יורק

MAY 13, 1987 תדרוך דובר מחמי"ד ליום

Q I'm sure -- on another subject, I gather Israeli Foreign Minister Peres is changing his plans as a result of the dispute inside the Israeli government. What does that do to any scheduled meetings he might have had with Secretary of State Shultz?

MR. REDMAN: We have been informed that Foreign Minister Peres won't be able to visit Washington during his trip to the United States. But, as you know, and as I announced, the Secretary will attend and deliver remarks at the Ben Gurion Centennial Dinner in New York on Saturday night, where Foreign Minister Peres will deliver a speech. And, therefore, the Secretary will meet with Foreign Minister Peres at that time.

Q On that, on the crisis itself, the Israeli government apparently did not take -- or the inner cabinet did not take a position on an international conference. Does that change anything as far as the United State's plans are concerned?

MR. REDMAN: I've expressed many times what our policy is toward the Middle East, where an international conference might fit in. That continues to be our policy.

Q Chuck --

Q (Off-mike) reports from Israel that the Secretary of State wrote to both the Prime Minister and the Foreign Minister concerning an international conference? It's been liberally leaked in Jerusalem; it would be nice to know if the leaking is an accurate quotation of the letter.

MR. REDMAN: I've been asked any number of times, and I don't have anything further.

Q Chuck, several Republicans on the hill, including Senator Dole, this morning are initiating action to have

Handwritten notes at the bottom of the page, including numbers 1, 2, 3, 4 and names like "Dole", "Gale", "Waxman", "me".

2/3

YJ 57 CA 292 NI 308

2093

the PLD offices in the US closed on the grounds that it's a terrorist organization. Do you have a position on that, or a statement?

MR. REDMAN: Only to say that we've received letters from members of Congress concerning the status of these two offices, the one in New York and the one in Washington, under US law. We're reviewing whether the US government has any legal authority to close the offices.

Q Chuck, on Jordan and Israel, can you confirm these persistent reports that there was some agreement between Shimon Peres and the Jordanian, and what's the role of the Americans in that agreement? Persisting for the last two weeks.

MR. REDMAN: The only thing I've been persistent about is persistently refusing to be drawn into those kind of questions, and I will continue with my perseverance.

Q Chuck, on that debate, issue of the attempt to close the PLD offices in the United States, can the State Department have a position saying that these offices are manned or operated by US citizens or permanent residents, and you have no standing with that position that you issued before?

MR. REDMAN: I'm not familiar with all the things that may have been said in the past. Various legal viewpoints that have been put forward. The current status is as I have just stated it. That's about all I can help you with today on any kind of legal question.

Q Chuck, do you have any schedule for the Secretary's meeting with Mr. Ben-Aharon?

MR. REDMAN: Why do you say the Secretary is meeting with him?

Q I believe he was suppose to see the Secretary.

MR. REDMAN: No, he will not.

Q He will not?

MR. REDMAN: He'll be meeting in the next couple of days with Mr. Armacost, Mr. Djerejian who is the acting Assistant Secretary in the Near East-Asian Bureau and with other people in that bureau.

Q (inaudible)

MR. REDMAN: The Secretary, by the way, won't be here for the next two days.

Q Any aberration on the purpose of those meetings?

MR. REDMAN: No.

Handwritten notes in red ink on the right margin, including the Hebrew words 'בנין' (Binyan) and 'אבן' (Evan) written vertically.

3/3 YJ GA NI 30B
57 999 308

Q What's the topic?

MR. REDMAN: Saudi Arabia.

Q Chuck, what are the Arab States or the next step that the United States is going to undertake to bring about a negotiated settlement to the Iran-Iraq War, according to the promises of President to the Arab League delegation, which met recently?

UNCL .

MR. REDMAN: I don't have anything by way of specific reation. You know our continuing concern about that war. You know that Assistant Secretary Murphy is in the region, has been to Iraq, has been to many States in the Gulf. That's been high on his list of topics to be discussed. We've seen the Arab League delegation last week. We're interested in what the United Nations Security Council is trying to do. So, you know the various actions that are underway. We'll see how those turn out.

Q Do you have a status report on the war or anymore on the potential use of gas or the alleged use of gas?

MR. REDMAN: On the status of the war, I don't have anything. On the use of chemical weapons, the United Nations report, I've been told, has been made available sometime mid-morning, and, as a consequence, we'll have a chance to take a look at that shortly, but it is quite extensive, and so, as of now, I don't have any comment.

11) 118
###

סניף 1
סניף 2
סניף 3
סניף 4
סניף 5
סניף 6
סניף 7
סניף 8
סניף 9
סניף 10
סניף 11
סניף 12
סניף 13
סניף 14
סניף 15
סניף 16
סניף 17
סניף 18
סניף 19
סניף 20
סניף 21
סניף 22
סניף 23
סניף 24
סניף 25
סניף 26
סניף 27
סניף 28
סניף 29
סניף 30
סניף 31
סניף 32
סניף 33
סניף 34
סניף 35
סניף 36
סניף 37
סניף 38
סניף 39
סניף 40
סניף 41
סניף 42
סניף 43
סניף 44
סניף 45
סניף 46
סניף 47
סניף 48
סניף 49
סניף 50

אל: המשרד + בטחון + ניו יורק

תאריך וז"ח.. 11.15.30. מאי 87

1/2

49 237

249

מנהל מצפ"א

דע: לשכת מנכ"ל אוצר

מקשיח

הקונכ"ל ניו יורק

הארגונים היהודים וסיוע לישראל

1. ביוזמת צ'רני ברומברג מ"מ **ACRA** בניו יורק, התכנסו ב-8 דנא בוושינגטון נציגי ה"סוכנויות" היהודיות הגדולות ודנו עם הח"מ בנישא הסיוע. השתתפו מניו יורק ברומברג ופיל באוס (הועד היהודי אמריקאי) ומוושינגטון חיימן בוקביינדר (לשעבר נציג הועד היהודי האמריקאי בוושי), דייב ברודי (הליגה נגד השמצה); וורן אייזנברג (בני-ברית); מרק פרל (הקונגרס היהודי האמריקאי); דוד ספרשטיין (איגוד בחי הכנסת הרפורמיים); וסטיב סילברפרב (אייפא"ק).
2. בפתיחת הישיבה, ולבקשת ברומברג, עידכנתי את המשתתפים בקשר למצב בגבעה, תוך הדגשה שכיום הנעלם עולה על הידוע לגבי גורלן של שתי הצעות חוק הסיוע שהוכנו בביה"ב ובסנט, שישראל, ולא כל גוף אחר, תחליט לגבי קיצוצים, אם וכאשר יפנו אלינו בהקשר זה; ושכיוונתנו לעמוד איתן נגד הקיצוצים.
3. להלן "רוח הדברים" שהושמעו ע"י המשתתפים:
 - א. אין בכוונת הארגונים היהודיים להציע כל ויתורים בשלב זה - ואף יתכן שמוקדם ("PREMATURE") לקיים דיונים בנושא שא יתפרשו כאילו שוקלים ויתורים.
 - ב. עם זאת מן הראוי לגשת לבעיה בשני משורים:
 - 1) הטכני - אם הכוונה היא לא לעשות ויתורים כלשהם, כדאי לעסוק ב"חסיבה יצירתית" במגמה למצוא דרכים חלופיות ע"מ למנוע הצורך בהיצוץ "**ACROSS THE BOARD**".
 - 2) סוכם שאיפא"ק יעסוק במשימה זו (ממילא איפא"ק בתמודד בשאלה זו מזמן).

סניף 1 3
סניף 2 3
סניף 3 3
סניף 4 3
סניף 5 3
סניף 6 3
סניף 7 3
סניף 8 3
סניף 9 3
סניף 10 3
סניף 11 3
סניף 12 3
סניף 13 3
סניף 14 3
סניף 15 3
סניף 16 3
סניף 17 3
סניף 18 3
סניף 19 3
סניף 20 3
סניף 21 3
סניף 22 3
סניף 23 3
סניף 24 3
סניף 25 3
סניף 26 3
סניף 27 3
סניף 28 3
סניף 29 3
סניף 30 3
סניף 31 3
סניף 32 3
סניף 33 3
סניף 34 3
סניף 35 3
סניף 36 3
סניף 37 3
סניף 38 3
סניף 39 3
סניף 40 3
סניף 41 3
סניף 42 3
סניף 43 3
סניף 44 3
סניף 45 3
סניף 46 3
סניף 47 3
סניף 48 3
סניף 49 3
סניף 50 3

פנימי...
 פנימי...
 פנימי...
 פנימי...
 פנימי...
 פנימי...

2/2
 יו 49
 קב 237
 א 249

(2) הפוליטי - טוב אם אין בכוננתנו לוותר, יש לקחת בחשבון את "העלויות"
 (ה-"costs") מבחינתנו לא רק כלפי הקונגרס, חממשל ומדינות שלישיות
 (שקרוב לוודאי יצטרכו לשאת קיצוץ עמוק יותר בהעדר פתרון אחר) אלא גם כלפי קבוצות
 שונות בקונגרס ומחוצה לו שאינן נמנות על ידינו המובהקים. במיוחד יש להתחשב
 בקאוקוס חשור שהסכים לדברי המשחתפים למתן את תגובתו לדו"ח הממשל בדבר אמברגו
 הנשק על דרא"ם תמורת תמיכת הארגונים היהודיים במאמצים בקונגרס להגדיל את הסיוע

אנא פנימי.

4. ה קונסנטוס" אצל המשחתפים היה שבמידה ולא יהיה מנוס מספיגת קיצוץ, מן הדין
 שישראל תתנהג כפי שעשתה לפני כשנה וחצי משתכנמת ל"החזיר" כספים מרצון, כביכול,
 ועל ידי כך עזרנו בהרבה לעצמנו ולחדמיתנו.

יוסי אלון
 למדן

Handwritten text in red ink, possibly a title or header, located in the upper right quadrant of the page.

Handwritten text in red ink, located below the first block of text in the upper right quadrant.

Vertical handwritten text in red ink on the left margin, including the word "Date" and a date "11/11/59".

Two horizontal lines drawn in red ink near the bottom of the page.

213

Q Is there a representative of Prime Minister Shamir here in Washington this week to talk with Administration officials on this subject?

MR. REDMAN: I don't have any information on anyone who is here at this very moment. I had heard that the Director-General of the Prime Minister's office is in the United States on a private visit, and I presume in those situations that he could come to Washington and meet with people. But I don't have anything on his schedule.

243
228
37
2
3

Q You won't even confirm that Shultz sent this latest letter? You'll just let it stand?

MR. REDMAN: As with all of these alleged diplomatic communications -- and there have been many over recent weeks, I'm just not going to confirm or deny.

Q You could leave the letter out of it. The reports from Israel say that Foreign Minister Peres has the support of the U.S. in his efforts to bring about an international peace conference. We all know Secretary of State Shultz's heavy reservations about a peace conference, but he generally comes down on the side of a peace conference. Are those reports correct? Does Peres have Shultz's support?

MR. REDMAN: I don't know where you saw those reports, first of all. I haven't seen them. The only report to that effect that I saw was one that transposed a question in place of an answer the middle of last week. But our position on an international conference and the peace conference -- that of the Secretary -- is as it has been explained a number of times by myself and by the Secretary in recent weeks.

Q Well, let's see, Peres wants a peace conference of a certain kind, and Shultz wants a peace conference of a certain kind. So why --

MR. REDMAN: Jerry, once again, I have to object to your phraseology. You say "wants a peace conference." What we want is peace. In fact, peace can be arrived at through direct bilateral negotiations. That's the essence of what we're willing to explore is the role that an international conference might play in bringing about those direct face-to-face bilateral negotiations, and which would not interfere with those negotiations.

Q Exactly. That's the way I understood it, too. And isn't that what Peres wants?

MR. REDMAN: You'll have to speak to him.

Q Doesn't that sound a lot like what Peres wants?

MR. REDMAN: Whether or not it does, you'll have to speak to him. What I'm talking about is our position and what we've been trying to do.

Q Chuck, the Israeli government may fall over the issue of the peace conference. It's torn about between a prime minister who is very suspicious of a peace conference and a foreign minister who thinks it may be the solution. Can you stand there and say that the U.S. really is neutral between these two positions?

263
228
47
3
3

MR. REDMAN: What I'm telling you as best I can -- explain our position, what we've been trying to do in this search for peace in the Middle East -- and I believe there are a lot of people in the region throughout the Israeli government and other countries as well who share that desire to continue to seek progress in search for peace.

Q All right. Let me try one other. You have (Klavarius?) there. And you said the U.S. is in touch with the prime minister and the foreign minister. All I'm aware of is the U.S. sounding out the parties about the possibility of a Peres-type peace conference. What is your contact with Shamir over? I'm not aware that this is much contact with Shamir. I thought you were working with Peres.

MR. REDMAN: As I said, and I'll say it again, and Phyllis said it on Friday -- we've been in touch continuously and closely with both the prime minister and the foreign minister on a wide range of regional issues, including the peace process. We've also, as you yourself point out, continue to be in contact, through various ways, with other parties in the region.

Q What does the U.S. envision the Soviet Union role being in such a conference?

MR. REDMAN: Once again, I'm not prepared to speculate or to set up scenarios for

how a conference might be structured. I've, in essence, given you our position on the general question of the role a conference might play. As far as the Soviet role is concerned, our position on Soviet participation in the Middle East peace process hasn't changed. In short, that has always been if the Soviets want to play a role, then their actions should be constructive, and they should help advance the cause of peace.

Q: Do you have anything --

MR. REDMAN: Ralph had a question.

Q: Just a quick one on the -- apropos of the Middle East -- can you say that anything has changed on Shultz' travel plans to the region?

MR. REDMAN: Nothing has changed.

11/11/87

X

סווג בחוקני סודי

דף 1 נאחוד : דפים

דחיתות מייד

תאריך: 11 מאי 67

מס' מברק

1/2

המסר

253

אלו עמ"ד

מצרים.

משיחה עם דנפורד - מנהל מצרים ב- NEA . נכח אבידן

א. הסכם בריה"מ- מצרים. לא רואים את הנכונות הסובייטית לבוא לקראת המצרים כדומור גיזול המצרים במללא לא שלמו או פגרו בתשלומים. המדובר לפי דעתם בחשוב שער החליפין לצורך התשלומים בשיטת חוזר שיטית מסער החליפין הריאלי ובפריסה של החוב ל- 10 שנה אחרי 6 שנים של GRACE . דנפורד אומר שאמנם אין הם מודאגים מההשלכות של ההסכם על יחסיהם עם המצרים אך הם יכנסו השבוע את כל נציגי הזרועות העוסקות במצרים על מנת לברר את המצב הערכתי היא שבשל מבנה היצוא המצרי מהנזב השנס הסוביטי שיש להם לייצא זה. במצב זה צדין קיימת תלות מצרית באספקת חלקי חלוף לנשק הסובייטי ולמצעילים שהוקמו בעזרת הסובייטים דנפורד אינו חוזה שנוי מהפכני בגישה המצרית ומביא סמנים שונים כמו אי פתיחה קונסולרית סובייטיות בערים שונות במצרים (הערכתו היא שהנושא מעסיק ואולי אף מטריש אותם ע.ע.)

ב. ההסכם עם קרן המטבע הבינ"ל - דנפורד סרב להכנס לפרטי ההסכם מאחר וזו עזיין לא סבב. בשבוע הבא תשב מועצת הקרן על פרטי ההסכם ואח"כ ידון בו "מועדון פריז". המדובר לדבריו בפריסה מחודשת של החוב שאותו היתה מצרים אמור לשלם ב- 18 החודשים הקרובים. הפריסה תהיה לדבריו ל- 10 שנים והוא צופה שיהיה צורך בחדוש הפריסה מדי שנה. הרפורמות המצרים נדרשה לעשות הן בתחום המונטרי (שערי הריבית, שערי חליפין) הוא בדעה שממאטר צעב דיו כדי לעמוד בצערים הנדרשים ואין הוא צופה כל בעיות. דנפורד היה מלא הערכה לצידקי ועל דרך המקודו. הוסיף שהוא נהנה מאמונו המלא של מובארק. דנפורד ציין שצידקי נמנע מלחזור על שגיאות קודמו כמו התעמתות עם אבו גז'אלה.

ג. לדעתו ההסכמים עם בריה"מ וקרן המטבע הקטינו את ההתעניינות והלחי המצרי בנושא פריסת החוב לארה"ב ולכן גם נעלמה המתיחות ביחסים בין שתי המדינות. המצרים ביקשו בשיחות ארמיטאגי את אותם הסדרים שיש לישראל בתחום ניצול כספי הסיוע הצבאי.

מס' 2 3 1 3 1 2 4 3 4 1 2 3 4 5 6 7 8 9 10

ס 188 ס 332

דף 2 מחוד 2 ימים

סוג במחנכי

דחיפות

תאריך/ז"ח

מס' מברק

2/2

253

ד. מצרים - אש"ף.

לרעה דנסורד אכן הכעס המצרי הוא אמיתי והיחסים עורערו. מאידך השגרירות מקה"ר
מרווחת שבמילא הרבית הצוות של נציגות אש"ף נושא דרכונים מצריים ולכן הם עזיבו בקהיר.
גם הם בדעה שמובארק יבית לערפאת לעשות את מאץ הפיוס.

עוזבי
ער

זהו דיון "היג"א פנס -
סיכום יומי אנה"כ - סוניה, וסיכום

אגרידות ישראל / נוטינגטון

הגיונה כניס לסיכום הזה

הנשרד

ס ל ס א ק

דפיס 1 1 1

סווג בסחונ, סודי

דחירות מריב

תאריך/ז"ת 11 1950

מס' מברק

254

אל: מצפ"א, ממ"ד

ארה"ב - סוריה.

משיחות טוטפות במחמ"ד בנושא הועידה הבינ"ל.

1. ניתן להתרשם בצורה די ברורה שארה"ב שוקלת תהליך כלמי סוריה. האמריקאים העבירו לידועת הסורים שעמדה קונסטרוקטיבית (לא פרשו) מצד דמשק בעניין הועידה הבינ"ל. ההווה גורם מעודד בכיוון החזרת הקשר הישיר עמה שעד עתה היה באמצעות גורם שלישי הירדנים.

2. אוחיף שאף כי לא נאמר במפורש שהמדובר בהחזרת איגלסטון לדמשק הרי ניתן להבין שהאמריקאים שוקלים זאת ברצינות בהתחשב בכך שסיימם גורמים במחמ"ד שמלכתחילה ליבם לא היה שלם עם הוצאתו משם בכך שנקטע הדיאלוג השוטף עם גורם עויבי השוב, בייחוד לאור המומנטום שצוברת ההתעסקות בנושא הועידה הבינ"ל, נושא שמהלכי סוריה סניבו חם בעלי משקל די מכריע, כעיקר כשמדובר בירדן.

3. האמריקאים גם מתרשמים מכך ששום מדינה ערבית לא יצאה חוצץ נגד הרעיון של הסיו הסנטור במזגרת של ועידה בינ"ל, אם כי כמובן קיימות דוגמה שונות של התייחסות ערבית, המפרטת את אופיה וטיבה הכל בהתאם לקרבתה הפיזית וה"אידאולוגיה" - של אותה מדינה לשאלת הסכטון עצמו.

4. אחת הבעיות המרכזיות בפני ארה"ב בסוגיה זו נוגעת להסתמכות הסובייטית: ארה"ב לא שותפת א. בריה"ם תהיה טובילה את הנושא. ב. הועידה תחנהל במתכונת סובייטית קרי-התבונן סמכויות המעצמות וגורמי הועבי"ס ע"ח מו"מ ישיר בין הצדדים.

5. ארה"ב הציג השקפתה זו בפני גורמי המפרץ תחתון עתה במחופת פעילות סובייטיות באמצעות מרפי המסייר עתה במפרציות (רי דיווח נפרד) כשם שחבטת המיכנת-בירדן, על-פי המתכונת הועידה שולאה חוסין.

6. נמסין לעקוב ולדווח אחרי המתפתח במיסור האמריקאי - סוריה. אלי אבידן.

Handwritten notes at the bottom of the page, including the number 14 and various illegible characters.

1. חילופי ההבהרות בינינו הוא דבר רצוי כיון שחשוב לנו לדעת עמדתה והערכותיה של ממשלת ארה"ב. העובדות הולכות ומתבהרות ואנו מתקרבים לשלב שבו נגיע להערכת משמעותן לאור האינטרס הלאומי הישראלי.
2. המסמך שבו מדובר אין לו שום מעמד כיון שממשלת ישראל לא הסמיכה אף אחד לנהל משא-ומתן על ועידה בינלאומית. מצער שענין פנימי הנוגע לסמכותם של חברי ממשלה בישראל הפך להיות נושא להתדיינות עם ממשלה אחרת. לכן אפשר להתייחס לניר כהצעה ירדנית ולא יותר.
3. מלך ירדן אמר בעבר כמה פעמים שהוא מוכן לנהל משא-ומתן ישיר עם ישראל אלא שרצה לקבל מראש ערובות שיקבל את דרישותיו. לכן אין חידוש בנכונותו למשא-ומתן ישיר. החידוש הפעם הוא שאת הערובות שדרש בעבר מראש ובמפורש מישראל הוא חותר להשיג באמצעות ועידה בינלאומית שתתמוך בדרישותיו ולשם כך תפעיל לחץ על ישראל.
4. המסמך בנוי בצורה מהופכת. הסכמות הכלולות בחלק C הסודי חלות על המעצמות. המעצמות, ולא ירדן ינסו לכפות פתרון או וטו על הסכמים דו-צדדיים. במקום שארה"ב תודיע שהיא תפרוש מועידה שתערב בתכני המשא-ומתן, הגיוני יותר שהמעצמות יידרשו להסכים מראש לתנאי זה.
5. המסמך שבו מדובר עלול לגרום נזק חמור לסכוי להשיג חבריה"מ שנוי במדיניותה כלפי ישראל והמזה"ת. כל זמן שישראל וארה"ב ניצבות יחד כלפי בריה"מ, מסרבות לאפשר לה כניסה למזה"ת באמצעות ועידה בינלאומית ומסרבות לתת לה הטבות בסחר ובכישת טכנולוגיה, יש להניח שהיא היתה משפרת את מדיניותה בגלל רצונה העז הן בסחר וטכנולוגיה מהמערב והן בכרטיס כניסה לועידה. הסכמה עכשיו לעקרון הועידה תחיל תהליך של לחץ לכנס הועידה בהקדם, תוך כרסום בתביעותנו מהסובייטים. יתר-על-כן, הלגיטימציה שתזכה בה בריה"מ בועידה תגביר המומנטום של ויתורים לברייה"מ גם בשאר הנושאים. כידוע, יש חשש רציני שברייה"מ הגבירה את קצב הגירת היהודים על-מנת לזכות בתדמית חיובית, אך למעשה בכוונתה להוציא את הסירובניקים ולאחר-מכן תנעל שוב את השערים.
6. אם ארה"ב סבורה שתוכל להתחרות בהצלחה עם בריה"מ בתנאים של ועידה בינלאומית ויוקרתה אף תעלה - הרי שזה ענינה שלה. אך לנו חשש רציני מאוד שבתנאים אלה או שיופעל על ישראל לחץ לותר בנושאים, שהם בעיניה חיוניים או שהועידה תתפוצץ ותהליך השלום יספוג מכה קשה ומסוכנת. ישראל יכולה רק להפסיד מקיטוב: הן קיטוב סובייטי-ערבי כנגד ארה"ב עם ישראל והן קיטוב שבו יעמדו בריה"מ וארה"ב לצד תביעות הערבים מישראל.
7. יש סתירה יסודית בין הפרשנות האמריקאית למסמך לבין מה שנאמר במסמך, וכן בין חלקו הראשון (A) וחלקו האחרון (C) של המסמך. אם אמנם יתנהל המשא-ומתן במישור הדו-צדדי באופן בלעדי ולא על-ידי המעצמות, מדוע יש צורך בתנאי (בחלק C) שהועידה לא תכפה הסדר? נוסף לזה, מדוע מוזמנות המעצמות לנהל משא-ומתן (בחלק A) ואילו בחלק C מתייחסים לועידה בינלאומית כאל פורום קיים ונמשך?

8. בקשר לאש"פ, כבר אמרנו שהמסמך נענה במידה רבה לתנאים שהציג ארגון זה בעבר לשם כניסתו לתהליך המדיני. אך אם אכן מתנגדות ארה"ב וירדן לשתוף אש"פ, מדוע אין הדבר נוזכר במסמך, ואף לא בחלקו הסודי? התשובה, לדעתנו, היא שהמסמך מנוסח בצורה שנועדה לאפשר לחוסיין להודיע לאש"פ שהוא השיג בעבורם את התנאים שהציבו לשתופם בתהליך וכל מה שיידרש מאש"פ היא הסכמתו להופיע בוועידה בכסוי של משלחת משותפת ירדנית-פלסטינית.
9. בשום מקום במסמך לא נאמר שהייצוג הפלסטיני חייב לקבל הסכמתה של ישראל. זה נוגד הבנות שהיו בעבר בין ארה"ב וישראל שלא ישותפו בוועידת שלום (ז'נבה) נציגים שישראל לא תסכים להם.
10. בהסכמי קמפ-דיויד נקבע שהפלסטינאים יוצגו במשא-ומתן, הם אינם צד עצמאי למשא-ומתן. על-כן, גם עפ"י 242/338 וגם עפ"י הסכמי קמפ-דיויד אין צידוק להגדרת הגורם הפלסטינאי כצד למשא-ומתן. הגדרה כזו מעניקה במשתמע הכרה לעצמאותה של ישות פלסטינית.
11. ישראל הסכימה להענות "לאינטרסים הלגיטימיים של העם הפלסטיני" בהקשר של קמפ-דיויד ורק בהקשר זה. ציטוט קטעים מהחלטה 242 ומהסכם קמפ-דיויד מתוך הקשר סותר את תוכנם וכוונתם ופוחח פתח רחב להכנסת אש"פ.
12. ממשלת ישראל לא הסכימה מעולם לוותר על התנאי שאש"פ יכיר בזכות קיומה של ישראל. אם ויתרו נציגים ישראלים בעבר על תנאי זה, לא היתה להם הסמכות לכך. הבעיה איננה שזכות ישראל להתקיים תלויה באש"פ, אלא שאש"פ יכול להפגין את ביטול האמנה הפלסטינית הידועה לשמצה בדרך זאת.
13. ישראל איננה דורשת מנציגים פלסטינים שיקבלו החלטה 242 ויוותרו על טרור. אלה תנאים אמריקאיים. ישראל דורשת שנציגים פלסטינים יהיו מקובלים עליה, לא ייצגו אח אש"פ וייצגו את תושבי יש"ע עפ"י מה שנקבע בהסכמי קמפ-דיויד.
14. על אף שחזרנו על השאלה כמה פעמים לא קבלנו תשובה עליה: האם חוסיין זקוק למטריה רק לשלב הטקסי של פתיחת המשא-ומתן ולא לכל שאר המהלכים עד להשגת הסכם ועד בכלל?

שגן ירות ישראל / וושינגטון

ט ו פ ס מ ב ר ק

דף 1 מתוך 1 דפים

סוג בטחוני שמור

דחיפות רגיל

תאריך/ז"ח 1800 6 מאי 87

מס' מברק

המשרד

135

אל: מצפ"א
דע: מנכ"ל האוצר

בית הנבחרים: פריסת חובות.

ועדת המשנה לפעולות זרות בוועדת ההקצבות שמעה היום (6) שלושה עדים בנושא: ממחמ"ד, האוצר, ומשרד התקציב הקונגרסיונלי, עדויותיהם הכתובות בדיפ. נכחו רוב הדימוקרטים ורפובליקני אחד.

נוכח שאלות החברים התברר שבקיאותם לגבי מניעי הממשל והאופציות המוצעות קלושה ביותר. אי לכך בלטה בקיאותו של אובי והפורום שימש לו במה נוחה לנגח את הממשל על הצעותיו ועל מדיניותו התקציבית בכלל. המסבירים לא הצליחו להשיב תשובות משכנעות מדוע מדינה כמו קוריאה תהנה מהסדר שנועד לסייע למדינות מתקשות, והטיעון שמדובר ב"סכנה לבטחון לאומי" לא עבר טוב.

ישראל הוזכרה ישירות בשני הקשרים. מאט מקהינו (דמ, ג.י.) אמר שאמנם הוא בעד סיוע לישראל ולמצרים, אך המדינות הללו בשמרות מכל קיצוץ תקציבי ובנוסף הסדר הפריסה יצמצם קבלת הכנסות מהן.

אובי שאל על ישראל והחוב. החשובות: היא חייבת 8.5 ביליון, מזה 5.5 בריבית גבוהה. משלמת בזמן. היא Model debtor. תגובתה להצעות שהן עדיין בבדיקה. כמו מצרים, ביטאה דאגה מה"בלון" (בהקשר זה אמר אחד מדוברי הממשל בדבריו שהממשל מנסה to address the chairman's concerns). אובי ביקש אישור לשמועה שישראל מנסה לגייס קבוצת בנקים כדי שתוכל לחסל החוב, אך הללו מבקשים ערבות ממשלתית. נציג האוצר השיב שעוד ממשלות פועלות כך. עמדת הממשל היא לא לבקש ערבויות חדשות - להבא יהיה צורך בהקצבות לממן אותן. אובי העריך שאם ישראל תמצא דרך לחסל החוב כעת, תהיה העלות לאוצר ארה"ב כביליון דולר. נציג האוצר לא אישר הערכה זו.

טובה הרצל אורי היצ

Handwritten notes and routing information at the bottom of the page, including the word "END" and various numbers and symbols.

התבונן הנה מאתן קיץ
שהולך ומתחיל הפל
השאלו - הסכנה -

ס ו ס ס

ד 1 סווד 5 דמיס

בלמס

שיידי

תאריך/ז"ח 41600 מאי 87

מס' מברק

שגרירות ישראל / נושיונסון

* ר ר 5 למצא (אמא)

אל: המסרד, בטחון, ניו יורק

* הולך מוסו כאן שמרני נוסד

מזייקן 43 / 13 / 5

אין לא לירקן איטיות

055

(1/2)

1/5

אל: מעיית, יועץ שחבייס לחקשורח

דע: מצ"א; ניו יורק

תדרוך דובר ממ"ד ליום 4.5.87

MR. ANDERSON: Can we turn to the Middle East? Do you know anything about, first of all, this meeting held in Jordan between Syria and Iraq?

MR. REDMAN: I can't help you on that one.

MR. ANDERSON: Which means that you know about it, but you can't talk about it?

MR. REDMAN: No, it simply means I don't have any commentary to offer.

Q Do you have anything on the international conference, Jordan and the international conference? Any new dimension on it?

MR. REDMAN: I don't have anything new to offer beyond what I gave you last Thursday, I believe.

Q So you don't see any Jordanian offer, new offer? You don't see any --

MR. REDMAN: As I say, I'm not commenting on those kind of questions. I'm simply saying I don't have anything new to offer beyond what I gave you last week.

Handwritten notes at the bottom of the page, including numbers 1, 2, 3 and some illegible text.

215

3 60 2
3 43 055

2
5

STATE DEPT. -05/04/87

-2-

BARRY SCHWEID (AP): Chuck, will we get a policy appraisal, though -- a statement of US policy? Would the United States like to see these two rival regimes work out some sort of reconciliation? And might that help your concern over the Persian Gulf war, for instance, or maybe advance Mideast peace prospects, or whatever?

MR. REDMAN: In the broadest terms, as you know, Barry, our goal in the Middle East is peace. It has been our goal, it continues to be our goal. As you know, we've been engaged in the region for quite some time. We continue to be engaged there in that search. And beyond that, I'm not sure what I could do to get at your question.

Q Chuck, can you --

MR. SCHWEID: Well, Syria and Iraq have been backing opposite sides. They have been helping, I guess, to keep the war going. Do you think they might agree on at least a joint approach to end that war? Or would you like to see something like that?

MR. REDMAN: I don't have any way to speculate on that question.

Q Are we sending any emissaries to the region in the near future?

MR. REDMAN: There are plans for -- and I don't have the details to give you a formal announce today -- for Assistant Secretary Murphy to pay a visit to the Gulf Cooperation Council states and to Iraq.

Q And the purpose of that --

MR. REDMAN: And we should have something -- I should have something by way of a formal announcement perhaps even this afternoon.

Q The purpose of that trip?

MR. REDMAN: It's basically to consult on our policy toward the Persian Gulf, toward the Iran-Iraq war. But in the announcement that I'm promising you, there will be some more definition as to what the purpose is to be.

Q You said in the coming week, or what?

MR. REDMAN: It will be very shortly.

Q Very shortly.

RALPH BEGLEITER (CNN): Will he make any stops in the other part of the region -- Jordan, Israel?

MR. REDMAN: No. The visit is to the GCC states and to Iraq.

NY

5/5

STATE DEPT. -05/04/87

3
5

-3-

13

67
43

155

MR. BEGLEITER: And can you tell us anything about the other US emissary who is in the Middle East, or who was there on Friday, I believe -- I don't know whether he still is there -- Watt Claverius (?) -- his movements to and from Jordan and Israel?

MR. REDMAN: Watt Claverius (?) has been in the Middle East since 1985. He's been involved in lots of talks with, I would say, all of the parties in the region for quite some period of time. So I don't have any new definition of his mission out there, other than he is our emissary out there for the Middle East peace process, and has been for some months.

MR. BEGLEITER: And can you relate his movements in the last week to the developments that you cited as being clearly indicative of substantial progress, and the announcements by both Jordan and Israel on the possibility of direct peace negotiations beginning?

MR. REDMAN: No, I don't have any way to tie that one together for you.

MR. SCHWEID: Chuck, just on Claverius for a minute, is he the man in East Jerusalem, the US man in East Jerusalem? Is he your contact to the West Bank? And if so, when you say he spoke to the parties, can you tell us if he's been in touch with Palestinians, either appointed by Israel or PLO Palestinians? You used the word "parties," not "governments."

MR. REDMAN: He is our emissary for the Middle East peace process.

MR. SCHWEID: Uh-huh.

MR. REDMAN: So as a consequence, his mandate is a broad one, involving any number of parties in the region. That's what he does.

STATE DEPT. -05/04/87

2-1

I'm not going to comment on specific contacts.

MR. SCHWEID: But is he allowed to have contacts -- permitted to have contacts with the Palestine Liberation Organization?

MR. REDMAN: You know what our policy is on that.

MR. SCHWEID: I just like to hear it every now and then to know if it's changed. That's the only way we'd know.

MR. REDMAN: It still applies.

Q Chuck, have the Israelis told you anything about the ten points which they are discussing between -- with the Jordanians?

MR. REDMAN: I can't --

Q Do you have any idea about these ten points?

MR. REDMAN: I just can't help you on that one.

X/r

4
13 - 0 43 - 62

Q ~~Shamir is now saying that the international conference idea should be examined or looked into. This is radical departure from his outright rejection of weeks past. Any comment?~~

MR. REDMAN: No, I don't have any comment on that in particular. Concerning our own views on that subject, the Secretary has addressed that on a number of occasions. You might take a look at what he said at the time of the Shamir visit, for example.

055

Q Out of this, Chuck -- out of these reports in the media and the convening of the PNC in Algiers, do you see any hope that something would be worked out in reconciliation between the positions of Jordan, Israel, and now the positions of the PLO and other factions there?

4
5

MR. REDMAN: No, I don't have any way to draw all that together for you. I'd go back to what I said in response to Barry's earlier question, that what we've been seeking in the Middle East is peace, that's our objective. You know our position as to how we believe that could best come about, i.e., through direct bilateral negotiations between the parties. In addition to that, I just referred to the Secretary's comments on an international conference at the time of the Shamir visit and the possible role that that could play. So you know all those elements of our position. That's the framework in which we continue to operate.

Q Are you encouraged by the reports about -- if they were only press reports, you cannot comment on it -- but is to be encouraged by what is in the media about meetings between Israelis and the Jordanians, all the reports coming out from Jerusalem and Amman in the last few days?

MR. REDMAN: On those kind of stories, I don't have anything beyond what I referred to earlier, a statement I made last week. Let's go back -- Bill had a question next.

Q New subject.

MR. REDMAN: Any -- Barry?

MR. SCHWEID: Chuck, I'd like to know if it is still the State Department's belief or position that it would be best if Jordan had a mixed delegation with Palestinians, that Jordan should not go into this alone, peace conferences attached to that notion, but also so far as the Palestinian element?

MR. REDMAN: I'm not in a position to offer anything new on those kind of questions today beyond what you've heard said in the past.

MR. SCHWEID: Well, we're all --

MR. REDMAN: I just can't do it.

MR. SCHEID: Okay, well, we're all obviously fishing around on a story that's just breaking, basically. You know, there is the possibility, I suppose, that Jordan would now get support from other Arab countries that didn't support them, and they might not need the PLO.

47

5/5

S/S

J
B

G
43

P
055

STATE DEPT. -05/04/87

3-1

That's one possibility. All right, I mean, those Palestinians whose legitimate rights you all worry about, would they be best represented by a Palestinian place at the table, or can they be represented by Hussein?

MR. REDMAN: I'm not prepared to go into those kind of technical questions. You've just reiterated in most part our position concerning Palestinian rule (?), legitimate rights of the Palestinian people. Again, that comes from our consistent policy on that question.

תחנות

5134	טלפון השולח:	נר.. (לשנ)	משרד הבטחון - הקריה - ת"א מ ב ר ק	דף... מתוך... 2
תאריך וזמן חיבו	2.4.87 14:00	אלו: הציר בוושנינגטון - עודד ערון (.)		
דרגת דחיפות	בהול - להזעיק	לידיעת: משה"ח - המנכ"ל המדיני (.)		
סוג בטחון	סודי	מאת: משהב"ט - המקש"ד		
		בהמשך לשלי:	סימון המחבר:	אב/ 655
		בתשובה לשלך:		

27

בהול

10:51 -2

סודי

הנדון: "גאות 7" - הודעה נצורה

1. ג'ים טיילור העביר אלי את ההודעה שדלהלן, שבכוונתם לפרסם רק במקרה בו תופנה שאלות עיתונאים באשר למפגש הצפוי. בהתאם למוסכם עליהם לתאם הודעות כאלו עימנו.
2. להלן הצעת ארה"ב:

The April meeting of the JPMG is a regularly scheduled session of this group, which was formed in November 1983. to examine the threat to our mutual interests, posed by an increase in Soviet involvement in the Middle East; it is not directed against Arab states. As a matter of policy, we do not comment on the specific activities of the JPMG.

3. לאחר התייעצות כאן, אנו מבקשים למחוק את כל הקטע המופיע לאחר "1983 ועד Arab States" כולל.

4. הנימוקים:

- א. הסיפא של ההודעה (כלומר שכעקרון אין אנו מגיבים על תוכן ופעילויות ספציפיות) מספיק, אין צורך להכנס למהות.
- ב. נושא בריה"מ רגיש - בעיקר כיום כשמדובר על אפשרות יציאת יהודים משם. כל איזכורה כאיום עלול להיות מזיק.
- ג. הסכמנו במשותף להצניע הנושא.

לצורך צי.ק. אמת, ארכיב

טלפון השולח:		משרד הבטחון - הקריה - ת"א מברק	דף... מתור...
תאריך וזמן חיבור		27	
דרגת דחיפות		אל:	
סוג בטחון		מאת:	
בתשובה לשלך:		בהמשך לשלי:	סימון המחבר: אב/

5. מסרתי הנ"ל לטיילור, הבטיח להעביר לו ושינגטון.

6. מבקש למסור הנ"ל להולמס/לחוביץ לפני צאתך ארצה. הנוסח המקוצר - ישמש כאמור כתגובת מגירה של שני הצדדים.

7. אנא דווח.

בברכה,
ד"ר חנן אסון
הממונה על קשרי החוץ

תכנון בנימין
סמנכ"ל למקס"מ
מזכיר צבאי לשהב"ט
א. הבר

דפוס.....מחור.....דפים

אל: המשרד + בטחון

שמוך
סווג בטחוני.....

14 008

דחיות.....
תאריך וז"ח..... 11.20 1 אפר' 87

מס' סודי.....

מנהל מצפ"א

דע: מנכ"ל מדיני, מנכ"ל אוצר

מקשיח

קונגרס: מורטוריום על ביצוע הקלות במצבת חובות ה-FMS

1. לנוכח הכתוב בעתונות הישראלית ברצוני לציין שהמורטוריום הנ"ל עוד רחוק מלהיות תקף בחוק ולכן האופציות שהציע לנו הממשל בעינן עומדות ואנו עדיין חופשיים כפי שהיינו עד כה להשיב לממשל, כרצוננו.

2. לפי הסימנים כיום לא נראה שהמורטוריום יכנס לתוקף (אם בכלל) לפני תחילת הקייץ. מביורים שעשינו ספק אם הצעת החוק לתוספת סיוע (שבתוכה נכלל תיקון אובי בדבר המורטוריום) תידון במליאת בית הנבחרים עד חודש מאי. מעבר לזאת כפי שצויין במברקינו הקודמים אין לחשוב שהצעת המורטוריום תתקבל בגרסת הסנט לחוק הנ"ל כך שבכל מקרה הנושא יהיה ל- *conference item*

3. בקיצור, נראה כאמור שיש לנו חופש פעולה למשך כחודשיים לפחות ויש להניח שניתן את תשובתנו לממשל במשך פרק זמן זה.

כ/ט/לה
למדן

ב' באייר התשמ"ז
1 במאי 1987

ש מ ר

אל : מצפ"א

מאת : קישור לקונגרס

הנדון: "הלובי" - ספרו של אדוארד טיבנן
למכתבי מה-24.4

רצ"ב לעיונכם נקודות לשיחה שהכינו בלובי (קרי-איפא"ק) עצמו. באחד הגליונות
הקרובים של ה-*Near East Report* תופיע ביקורת ברוח דומה.

מעבר לכך מספר הערות אישיות בעקבות קריאת הספר:

הוא כתוב בלשון קולחת וקריא למדי, בנוסף למחקר יסודי שניכר בו. עם זאת, יש בו
מספר היבטים הנראים לי כפגמים מקצועיים.

הספר מתפרט על תחומים רבים מדי ובכך "מפספס" את הנקודה המרכזית שלו. הדוגמא
הבולטת היא בסקירת תולדות הציונות עוד מלפני ימי הרצל. ניתן כמובן להסביר את
גישתה הנוכחית של יהדות ארה"ב למדינת ישראל בשורשים (הסטוריים של התפתחות הציונות,
אולם, אין הדבר חיוני להבנת הנעשה כיום. לעתים נדמה שהרקע כה מפורט עד שהנקודה
המרכזית של טיבנן הולכת לאיבוד.

רבים מהביטויים החריפים ביותר הם מפי מקורות אנונימיים. כ"כ לעיתים תכופות מובאים
דברים מפי אנשים או קבוצות שמייצגים קבוצות קטנות ושוליות. מבלי להכנס להתייחסות
הממסד היהודי להרצברג, שינדלר וכו' (המתוארת בהרחבה בספר) הרי שתנועת "עצמאות"
של עזרא זוהר מובאת כדוגמא להתנגדות בחוגי הימין בישראל לקבלת סיוע מבחוץ. שמחה
פלפאן (שערך את *New Outlook*) מצוטט בהרחבה, וכשנאמר "מאמרי מערכת בארץ
כתבו..." מתברר שמדובר ב"על המשמר". כל הני"ל בלי ציון משקלם היחסי בציבור בארץ.

- 2 -

לעניות דעתי, הפגם הרציני ביותר בספר נמצא בפרק האחרון, ובו טיבנן מעמיד בפני הקורא שבע מסקנות - המלצות. לדוגמא: יש להקים "פרלמנט התפוצות" או "בית לורדים יהודי", שיבטיח דיון חופשי וגלוי על מדיניות ישראל. כדאי לגוף הנ"ל לדון בשאלת צרכי הבטחון של ישראל בשנות ה-90, לשאול בכמה סיוע חוץ יש צורך כדי להבטיח עצמאות, לדון בתפקיד אש"פ בתהליך השלום ועוד. עוד המלצה: שמעבר לביטויי תמיכה בתהליך קמפ-דוד מפי מנהיגי יהדות ארה"ב, הגיע הזמן לדון בו, ואולי יסיקו שלא יהיה תהליך בלי הסכמת אש"פ ונציגו הלגיטימי - ערפאת. אולי אותם מנהיגים ילחצו למען ועידה בינ"ל בחסות ארה"ב ובריה"מ, ועליהם לעודד את פרס *to keep the pressure on Shamir*.

זו זכותו המלאה של כל אחד לנקוט עמדות ולהסיק מסקנות לגבי הטכסון במו"ת. אולם בעצם העלאתם על הכתב בסיכומו של ספר בעל יומרות אקדמיות (לפחות למחצה) על הכח היהודי בארה"ב, טיבנן מעיד על עצמו שכוונתו חורגת מהתחום המוגדר הנ"ל, וכך מעורר ספקות לגבי 260 העמודים שקדמו למסקנותיו. זאת ועוד, מזה ארבעים (או מאה) שנה מתחבט העם היהודי בשאלת יחס התפוצות והמדינה הריבונית היהודית. לשאלה זו אין פתרונות קלים, ובודאי שאין זה מקומו של חוקר - עיתונאי להציע "סנהדרין" (אף שנפוליון כבר עשה זאת). וכי יעלה על דעתו של חוקר יהודי (או מוסלמי) הכותב על יחסי הותיקן עם התפוצה הקתולית להציע המלצות על ההדדיות ביחסים, שאופיין כמעט תיאולוגי?

אישה מצאתי את ספרו של המורשה המובס פול פינדלי (*They Dare to Speak Out*) פחות מקצועי מבחינת המחקר והכתיבה אך משכנע הרבה יותר לגבי כוחו של הלובי היהודי בארה"ב. אם ספרו של טיבנן הוא בגדר ניתוח (מגמתי, אך ניתוח בכל זאת) של כוחם של הכסף וההתארגנות במערכת האמריקנית, הרי השורה התחתונה בספרו של פינדלי היא: "ראו הוזהרתם!"

אחד החברים בשגרירות התלוצץ ואמר שאיפא"ק מבטיח שאחת לכמה שנים יתפרסם ספר על כוח הרב סמוך לוועידתו השנתית של הארגון (המתקיימת במאי), כדי להרשים את המוני חבריו המתרכזים בו ושינגטון לרגל הארוע...

טרם הופיעו על הספר ביקורות במדורי הספרות העיקריים, ועדיין אין נתונים על מספרי רוכשיו. הארגונים היהודיים והערבים בארה"ב בודאי יתרמו לתפוצתו.

בברכה
אלמוני
טובה הרצל

העתיק: מנכ"ל מדיני
ממנכ"ל
הסברה

ציר, למדן, הסברה - כאן
לני א. נובינסקי

Talking Points on Tivnan's Book

Tivnan's view of AIPAC derives from his view of the Arab-Israeli conflict which attributes moderation to the Arabs and intransigence to Israel. Tivnan virtually disregards Arab belligerence and terrorism, choosing instead merely to highlight Israeli actions. During the 1950s "Nasser, began confiding....that he was eager for peace with Israel." However "Israel's security establishment had its own goals...peace talks with Nasser were not among them....Israel's apparent efforts to keep the border areas in turmoil and increase the appearance of threats to its own security."(42) "...so confident of Israel's military preeminence...eager to provoke Arab states into military confrontations ..." (46)

In 1967 "...there was no real threat to the existence of Israel...Neither the Israeli military nor the CIA was ever worried that the Arabs would annihilate Israel...Ben Gurion...never thought Nasser wanted war...Rabin had believed that Nasser wanted to achieve gains without having to go to war." (64) It was Israel's failure to respond to Sadat's peace initiatives which led Sadat in 1973 "to strip Israel of its arrogance and contentment...[and] attack it." (81)

Ford and Kissinger proposed their 'reassessment' in 1975 "to lean on Israel...to break what they perceived as its intransigence." (88) "...Growing dissatisfaction among American Jewish leaders about Israel's willingness to pursue peace...would ever face up to its Palestinian problem...Israelis too were worried about the increasing militance and intransigence of their government." (90) Peace, according to Tivnan is not possible without the PLO "...illusion that 'moderate' Palestinians were preferable to representative ones." It is thus time to talk to the PLO.(246)

Tivnan's exhibits an equally poor understanding of Israeli politics or society. His suggestion that Israel's Sephardic majority are intrinsically any less democratic than Israel's Ashkenazi population is inherently racist (250). Although Tivnan advocates overt American Jewish support for the Labor party and makes vitriolic categorizations of the Likud leadership, Tivnan also expresses strong criticisms about the old Labor leadership for their failure to achieve peace. "Ben Gurion's belligerence defeated his successor's [Sharett] efforts toward diplomacy." (47) "Meir was not only opposed to dealing with the Arabs, she believed any rapprochement along the lines of U.N. 242 or the Rogers Plan risked the destruction of Israel." (73)

"Rabin seemed more eager to battle the U.S. secretary of state than to make peace in the Middle East." (87) "Rabin...worried about growing public criticism among American Jews of Israeli policies....would show what happened to American Jews who disagreed...." (94-95) Rabin meeting with Carter was "an unpleasant surprise...did not go well....Carter was annoyed at...Rabin's 'reticence' and inflexibility regarding negotiations with the Arabs.." (103) "The Labor opposition attacked [Begin] ...for giving up too much" [of Sinai]."

"Peres...inability to recognize that..without the PLO, there will be no peace in the area....Surely Shimon Peres could sit down with Yasser Arafat, ...Former hardliners other than Peres are now recognizing...time...to talk to the PLO."
(246)

On a number of points, Tivnan is simply incorrect. For example, he asserts that Labor opposed strategic cooperation with the United States (179). He maintains that this strategic cooperation has distanced the US from the Arabs (179). He states that AIPAC opposes all arms sales to the Arabs (214). He alleges that by their narrow view of Jewish interests and their failure to consider Palestinian rights, Jewish organizations have been cut off from Labor, blacks, feminists and mainstream Christian groups (252).

Tivnan's criticism of AIPAC for being single issue is without merit. AIPAC was specifically set up by the Jewish community to meet a need hitherto unfulfilled. AIPAC is the Washington political voice of American Jews. There are numerous multi-issue Jewish groups (such as ADL, the American Jewish Committee, the American Jewish Congress.) In addition American Jews are extensively involved in a plethora of issues.

Tivnan possesses only a superficial knowledge of the Arab-Israeli conflict in general and of AIPAC in particular. The book provides an inaccurate history of the Arab-Israeli conflict, of the steps taken by Israel for peace and of the long-standing Arab (and Soviet) enmity towards Israel. While not himself Jewish, Tivnan ascribes to or at least utilizes many of the views of a minuscule faction of disaffected Jews long-critical of Israel and AIPAC. Rather than being the impartial analysis which Tivnan professes it to be, Tivnan's book is a diatribe which echoes and amplifies these peripheral views - views which have long been known to and repudiated by the overwhelming majority of American Jewry. The book is a reflection of either Tivnan's ignorance, his naivete about or his malevolence towards Israel.

26

המשרד

045

מנהל מצפ"א

שיחת השגריר - הסנטור לוגר (30.4)

1. ביוזמתו, נפגש השגריר אתמול לא"צ עם הני"ל (זפובליקאי מאינזיאנה, יז"ר ועדת החוץ בקונגרס האחרון). מצידו נכחו שני עוזריו לענייני חוץ, ומצידנו הח"מ.

2. לאחר שהשגריר סקר את עניינים שוטפים (במיוחד תהליך השלום, הועידה הבינ"ל, מדיניות הסובייטים כלפי יהודי בריה"מ, ועוד) התגלגלה השיחה לפרטיות השנה האחרונה, במיוחד פולארד, ואירן - קונטרס. השגריר תיאר את הקשיים שאנו נתקלים בהם, הן במישור הרשמי (טענות דה-ג'נובה וכיו"ב) והן במישור הציבורי (תקשורת). וביקש את עצתו הנאמנה של הסנטור לגבי דרכי פעולה אפשריות מצידנו בנסיבות הקיימות.

3. לוגר, שגילה הבנה למבוכתנו, השיב שאינו יודע מה ליעץ לנו. אמר:

א. לכשעצמו, הוא סבור שבפרשת פולארד היה "מאמץ מודרך" להשיג מידע מודיעיני בארה"ב. רק בישראל יודעים מאיזה דרג של הממשלה הונהג מאמץ זה.

ב. יש האומרים בקהיליה המודיעינית שאין להתרגש מפעולה מסוג זה היות ו"ידידים מרגלים על ידידים", ולכן יש להתייחס לפרשה ב"גישה SOPHISTICATED".

ג. הוא אינו מקבל גישה זו, אך מצד שני הוא בדעה שיש לשמור על פרופורציות, ולהבין שאמנם היחה פגיעה ביחסים, אך מערכת היחסים איתנה מספיק וחזקה מספיק לעמוד בפני מכה זו, כל עוד שממשלת ישראל למדה את הלקח ותדאג שלא תהיה הישנות.

ד. יש להבחין בין המישור הרשמי ובין המישור הציבורי. ברור שבמישור הרשמי, בממשל וגם בקונגרס, לא יתנו ליחסים להנזק בצורה יסודית. מאידך, במישור השני, בתקשורת ובמקומות אחרים יישמעו קולות ביקורת - ומן הסתם אין לישראל ברירה אלא להמתין ולעבור את הסערה.

ה. בהקשר זה העיר אחד מעוזריו שבעבר היו מספר פרשיות ומתיחויות ביחסים, אך הבריות

Handwritten notes at the bottom of the page, including names and numbers: H/C, P, M, R, S, T, U, V, W, X, Y, Z, 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 10, 11, 12, 13, 14, 15, 16, 17, 18, 19, 20, 21, 22, 23, 24, 25, 26, 27, 28, 29, 30, 31, 32, 33, 34, 35, 36, 37, 38, 39, 40, 41, 42, 43, 44, 45, 46, 47, 48, 49, 50, 51, 52, 53, 54, 55, 56, 57, 58, 59, 60, 61, 62, 63, 64, 65, 66, 67, 68, 69, 70, 71, 72, 73, 74, 75, 76, 77, 78, 79, 80, 81, 82, 83, 84, 85, 86, 87, 88, 89, 90, 91, 92, 93, 94, 95, 96, 97, 98, 99, 100.

שגרירות ישראל / וושינגטון

מ. ו. פ. ס. . מ. ב. ר. ק

דף 2 מחזור 2 דפים

סווג בטחוני סמור

דחופות

תאריך/ז"ח

מס' מברק

45

נרתעו מלהתבטא בפומבי. עתה בנושא של פולארד ובמידה מסויימת בשאלה איראן-קונטרס
סבורים שיש מקום להתיר את הרסן ולהחזיק ביטוי לתסכוליהם כלפי ישראל - ובעצם אין לישראל
מה לעשות אלא לטפוג את ח"י הביקורת.

יום ח אגב
למדן

שגרירות ישראל / וזשינגטון

ט ו פ ס מ ב ר ק

דף 1 מתוך 2 דפים

המשרד + בטחון

סוג בטחוני שמור

דחיפות

1/2

39

039

תאריך/ז"ח 14.00 1 מאי 87

מס' מברק

מצפ"א

דע: מקט"ח

בית הנבחרים: סיוע חוץ - תמונת מצב

המצב נזיל.

כמדורח, בסוף ה- mark up לפני פגרת הפסחא הצביעו כל הרפובליקנים (חוץ מאחד) נגד הצעת החוק שגיבשה הועדה. סוכס שלפני ההליכה למליאה יעשה מאמץ למצוא נוסחה שתוכל להיות מקובלת על חברי הועדה משתי המפלגות, בהנחה שהצעת חוק שאינה זוכה אפילו לתמיכת חברי הועדה הרלבנטית בנושא סיוע חוץ (שאינו פופולרי) עתידה לזכות לתבוסה מוחצת במליאה. הנחה זו זכתה לחיזוק עם השמטת פרק הסיוע חוץ מ"חוק החוספת" במליאת בית הנבחרים בשבוע שעבר.

ואמנם, הרפובליקנים הגישו [בועדת החוץ] לעמיתיהם הדמוקרטים הצעה חלופית. זו אינה פוגעת בטעיפים "שלנו" (לגבי סכומים ומדיניות) חוץ מאחד: האיסור על מכירת פגזים בעלי ראש נפץ מאורניים מדולל לא מופיע בגרסה הרפובליקנית.

ואולם בנושאים אחרים, יותר קונטרוברסיאלים, גרסת המיעוט שונה מאד מזו שקיבל הרוב. מעבר להגדלה (קטנה יחסית) לתוכניות הבטחון, וצמצום מקביל של סיוע אזרחי, הרי שהרפובליקנים מציעים שינויים מרחיקי לכת במדיניות וסכומים לאפריקה, אמלי"ט, אסיה.

צוות הרוב הונחה לשתיים עם עמיתיו מהמיעוט למצוא נוסחה מוסכמת. אולם מאחר שלמעשה הרפובליקנים הציעו הצעת חוק חדשה התואמת את עמדות הממשל (ולא רק הסרת מספר קטן של סעיפים בעייתיים כגון תיקון טוריסלי או תיקון המילטון) ספק אם יגיעו לעמק השווה. אם נציגי שתי המפלגות לא יגיעו לנוסחה מוסכמת, יהסס היו"ר להגיש החוק במליאה ואזי בפועל ההצעה "תמות" מאליה. אם בכל זאת יגיעו לנוסחה מקובלת לגבי מדיניות תווטר בעיניה שאלת חצי הבליון דולר - הסכום בו חורגת הצעת החוק מהמסגרת שקבע חוק התקציב. עדיין לא התגבשה עמדה נכין לקחת את הכסף: מקיצוץ אחיד? מהסעיפים הבלתי מוגנים? מה- pipeline (תוך התחייבות שהחסר יושלם במועד יותר מאוחר)? גם אי פתרון בעיה זו יוכל להביא ל"הריגת" הצעת החוק.

מחנה הרוב (3) (3) (1) (2) (1) (1) (3) (3) (2)
3 1 1 2 1 3 3 2

שגרירות ישראל / וושינגטון

ט ו פ ס מ ב ר ק

דף 2 מתוך 2 דפים

סווג בטחוני שמור

דחיסות

תאריך/ז"ח

מס' מברק

2/2 39 -5 32 -6

במקרה כזה תיפול המשימה בידי המקציבים, והתהליך יחל בועדת המשנה לפעולות זרות בראשות דייב אובי. ועדת המשנה הנ"ל תקיים את ה"הירינג" האחרון לשנה זו בשבוע הבא, בנושא פריסת החובות. הצעתה לא צפויה להגיע למליאה לפני אמצע החודש.

בבואה לחלק את הכסף תעמוד ועדת ההקצבות בפני אותו קושי תקציבי שועדת החוץ מנסה לפתור. זאת מבלי להכנס לעמדותיו האישיות של אובי ורצונו לנגח את הממשל בכל הזדמנות.

בשבועיים שלושה הקרובים נדע יותר כיצד יפול דבר.

טובה הוצ
טובה הרצל

ט ו פ ס מ ב ר ק

שגרירות ישראל / וושינגטון

דף 1 מתוך 6 דפים

סוג בטחוני גלוי

דחיפות מיידית

1/6

המשרד 665

תאריך/ז"ח 1700 30 אפריל 7

בטחון 629

מס' מברק

אל: מצפ"א
דע: מקטי"ח - משהבי"ט

קונגרס: הופעת המועמדים הרפובליקאים לנשיאות בפני הקואליציה היהודית הלאומית.

1. בין המועמדים הנ"ל, הופיעו שניים מהקונגרס - הסנטור בוב דול, והמורשה ג'ק קמפ.
2. לעיונכם, התבטאותו של דול (תשומת לבכם לקטעים על היחסים האסטרטגיים; ישראל והאגף הדרום מזרחי של נאט"ו; ישראל ו- **ICF**, ומופ וייצור משותף של אמל"ח).
3. משרד קמפ לא פרסם את דבריו.

יוסף זלמן
למדן

החנ 2
החמ 2
החמ 3
החמ 1
החמ 2
החמ 1
החמ 3

News from Senator

2
6 67
629 P'
665

BOB DOLE

(R - Kansas)

SH 141 Hart Building, Washington, D.C. 20510-1601

FOR IMMEDIATE RELEASE
THURSDAY, APRIL 30, 1987

CONTACT: WALT RIKER
DALE TATE/ 202-224-3135

The following speech was given by Senate Republican Bob Dole to the National Jewish Coalition.

U.S.-ISRAELI RELATIONS: EXPLORING THE STRATEGIC RELATIONSHIP

I WANT TO TALK TO YOU TODAY ABOUT AMERICA'S BEST FRIEND IN THE MIDDLE EAST -- ONE OF OUR BEST AND MOST LOYAL FRIENDS ANYWHERE -- THE STATE OF ISRAEL.

NO DOUBT ALL THOSE WHO HAVE SPOKEN BEFORE ME TODAY HAVE EXPRESSED THEIR OWN STRONG SUPPORT FOR ISRAEL, AND OUTLINED SOME OF THEIR IDEAS ON HOW TO STRENGTHEN U.S.-ISRAELI RELATIONS. BUT I WANT TO TALK ABOUT ISRAEL FROM A LITTLE DIFFERENT PERSPECTIVE.

AND I WANT TO PROPOSE A NEW INITIATIVE: TO BEGIN EXPLORING WITH ISRAEL IN A MORE COMPREHENSIVE AND CONCRETE WAY -- AND IN COOPERATION WITH OUR NATO AND ASIAN ALLIES -- A NEW LEVEL OF STRATEGIC PARTNERSHIP; A PARTNERSHIP IN THE FIRST INSTANCE AIMED AT STABILIZING AND SHORING UP NATO'S SOUTHERN FLANK IN THE MEDITERRANEAN.

SHARED VALUES, SHARED EXPERIENCES

U.S.-ISRAELI RELATIONS ARE UNIQUE, THERE'S NO DOUBT ABOUT IT. THERE IS A PERSONAL, ALMOST EMOTIONAL ELEMENT TO THE WAY THAT MOST AMERICANS LOOK AT ISRAEL. ISRAEL IS THE "CHAMPION" FIGHTING FOR RIGHT, THAT ALL AMERICANS ADMIRE. IT IS THE "UNDERDOG" FIGHTING AGAINST GREAT ODDS, THAT ALL AMERICANS LOVE.

WHEN I HEAR ISRAELIS TALK, AS I HAVE SO OFTEN, ABOUT THEIR LOVE OF COUNTRY AND THEIR WILLINGNESS TO RISK THEIR OWN LIVES TO DEFEND THEIR FREEDOMS -- I KNOW WHAT THEY'RE TALKING ABOUT. I'VE BEEN THERE. MANY IN THIS ROOM, AND MILLIONS THROUGHOUT THE COUNTRY, HAVE BEEN THERE, TOO.

X44

- 2 -

GD
629

665

3
6COMMON INTERESTS, COMMON GOALS

ON A GEOPOLITICAL LEVEL, TOO, U.S.-ISRAELI RELATIONS ARE SPECIAL. WE SHARE WITH ISRAEL NOT JUST THE TRANSIENT INTERESTS ON WHICH SO MANY OTHER RELATIONSHIPS ARE BUILT; BUT A NEAR IDENTITY OF FUNDAMENTAL GOALS -- FOR OUR TWO COUNTRIES, AND FOR THE WORLD.

IT IS NOT AN ACCIDENT THAT WE ACCOMPLISHED OUR FIRST BILATERAL FREE TRADE AGREEMENT WITH ISRAEL -- AN AGREEMENT I WAS PROUD TO SHEPHERD THROUGH THE SENATE, WHEN I WAS MAJORITY LEADER. IT HAPPENED BECAUSE WE HAVE THE KIND OF RELATIONSHIP THAT ALLOWED US TO WORK OUR A MUTUALLY BENEFICIAL DEAL.

WHEN THE CHIPS ARE DOWN, IT IS ISRAEL WE USUALLY TURN TO FIRST, FOR HELP AND SUPPORT. AND I DON'T HAVE TO TELL THIS AUDIENCE THAT ISRAEL HAS ALWAYS BEEN THERE.

A NEW PERSPECTIVE

YET, BECAUSE OF THE VERY INTIMACY OF U.S.-ISRAELI RELATIONS, THERE IS A COMMON MISPERCEPTION THAT, SINCE DAY ONE, OUR TWO COUNTRIES HAVE HAD A CAREFULLY WORKED OUT PLAN FOR COOPERATION ON ALL GEOPOLITICAL ISSUES -- REGIONAL AND GLOBAL.

IN FACT, IT WASN'T UNTIL THE REAGAN ADMINISTRATION TOOK OFFICE THAT WE BEGAN TO COORDINATE IN A SYSTEMATIC WAY ON GLOBAL STRATEGIC QUESTIONS. THE REAGAN ADMINISTRATION WORKED OUT THE FIRST MEMORANDUM OF UNDERSTANDING ON STRATEGIC COOPERATION WITH ISRAEL, SIGNED IN 1981. IT WORKED OUT THE PROCEDURES FOR THE JOINT U.S.-ISRAEL MILITARY GROUP TO OVERSEE DEFENSE COOPERATION, PUT IN EFFECT IN 1983. AS A RESULT, WE DO COOPERATE WITH ISRAEL ON MATTERS SUCH AS JOINT MILITARY EXERCISES AND THE PREPOSITIONING OF SUPPLIES FOR POTENTIAL MILITARY OPERATIONS.

BUT THE PROCESS SET IN TRAIN BY THE REAGAN ADMINISTRATION HAS TO BE PURSUED AND ACCELERATED. THERE IS MORE WE CAN DO TO STRENGTHEN OUR ALLIANCE; AND MORE BOTH NATIONS CAN DERIVE FROM EXPANDED STRATEGIC COOPERATION. THIS IS NOT JUST RHETORIC; IT'S NOT PIE-IN-THE SKY. THERE ARE THINGS WE CAN START DOING NOW; AND THINGS WE CAN START THINKING ABOUT FOR THE FUTURE. LET ME OFFER SOME EXAMPLES.

ISRAEL AND NATO'S SOUTHERN FLANK

I WOULD START WITH THE EASTERN MEDITERRANEAN AND SURROUNDING AREAS. THE SOVIET THREAT THERE IS OMINOUS. IN THE FORM OF DANGEROUS CLIENT STATES LIKE LIBYA AND SYRIA. IN THE FORM OF A DRAMATICALLY INCREASED SOVIET NAVAL PRESENCE OVER THE PAST DECADE. AND THE RECENT SOVIET OFFER OF ESCORTS FOR KUWAITI SHIPPING REFLECTS THE AGGRESSIVENESS WITH WHICH THE SOVIETS ARE MOVING IN THE WATERS OF THAT REGION. AND IN THE FORM OF AN ACTIVE DIPLOMACY, REACHING OUT TO OUR OLD FRIENDS, INCLUDING GREECE.

MEANWHILE, NATO'S SOUTHERN FLANK IS SHAKEN BY CONTINUING TENSIONS BETWEEN TURKEY AND GREECE. OUR BASE RIGHTS IN THOSE COUNTRIES AND IN SPAIN -- THROUGH WHICH WE GAIN ACCESS TO THE MEDITERRANEAN -- ARE UNDER DIRECT CHALLENGE. AND FRIENDLY NATIONS LIKE EGYPT AND TUNISIA ARE BESET BY PERIODIC POLITICAL TENSION AND INSTABILITY.

λxv

- 3 -

4
6G2
629

665

IT BOILS DOWN TO THIS: THERE IS NO ABSOLUTELY FIRM AND RELIABLE ANCHOR, WITHIN THE NATO STRUCTURE, FOR WESTERN DEFENSES IN THE EASTERN MEDITERRANEAN. THIS IS THE UNDERBELLY OF NATO -- AND RIGHT NOW, A DANGEROUSLY SOFT UNDERBELLY.

ISRAEL AS A FIRM ANCHOR

ISN'T IT TIME WE EXPLORE MORE FULLY WITH ISRAEL ITS POTENTIAL AND WILLINGNESS TO HELP FILL THE BIG STRATEGIC GAP, THE "RELIABILITY GAP," THAT NOW EXISTS ON NATO'S SOUTHERN FLANK?

WE NEED TO DO TWO THINGS, IN PARTICULAR. FIRST, WE HAVE TO ESTABLISH A MORE EFFECTIVE WAY TO ENSURE STRATEGIC COORDINATION BETWEEN NATO AND ISRAEL. RIGHT NOW, ISRAEL ENGAGES IN BILATERAL COOPERATION WITH A LARGE NUMBER OF NATO STATES, BUT HAS NO RELATIONSHIP AT ALL WITH NATO.

THE MECHANISM FOR COORDINATION NEED NOT -- AND SHOULD NOT -- BE HIGHLY STRUCTURED. IN FACT, THE LESS VISIBLE IT IS, THE BETTER. BUT IT MUST PERMIT REGULAR, ORGANIZED COMMUNICATION.

THE OTHER MAJOR THING THAT NEEDS TO BE DONE IS A SYSTEMATIC EXPLORATION OF ISRAEL'S POTENTIAL AND WILLINGNESS TO PROVIDE SECURE SITES, LOGISTICS AND OTHER RESOURCES AND SUPPORT TO PLANNED OR POTENTIAL AMERICAN OR ALLIANCE OPERATIONS. RIGHT NOW, WE EXPECT ISRAEL TO RESPOND POSITIVELY, WHEN WE ASK FOR HELP, AD HOC. BUT WE HAVE NOT LOCKED IN THAT SUPPORT -- BY A COMPREHENSIVE, CLEAR UNDERSTANDING IN ADVANCE.

NOW LET ME STRESS: WE NEED TO AGREE; BUT WE MAY NOT NEED -- OR WANT -- A WRITTEN AGREEMENT. THAT IS A QUESTION THAT CAN BE EXPLORED. THE POINT IS: LET'S GET THE PROCESS GOING.

AND IT STRIKES ME THAT EVEN THE HINT OF SUCH TALKS WITH ISRAEL COULD HAVE A VERY SALUTARY EFFECT IN TURKEY AND GREECE -- NATIONS WHICH ARE CERTAINLY NOT UNMINDFUL THAT THE BASES GIVE THEM POLITICAL LEVERAGE OVER US. WE SHOULD REMIND THEM THAT WE HAVE SOME CARDS TO PLAY, TOO, IN THAT PART OF THE WORLD.

IN SUM, LET'S QUIT LOOKING AT THE EASTERN MEDITERRANEAN AS BEING DIVIDED INTO A "NATO AREA" AND A "MIDDLE EAST" AREA. IT IS ONE AREA -- LARGE, VITAL AND, NOW, VULNERABLE. AND ISRAEL IS THE ONE PLAYER THERE WITH THE NEAR TERM POTENTIAL TO CLOSE THE WINDOW OF VULNERABILITY THAT EXISTS.

NOR IS THAT THE ONLY OPPORTUNITY FOR CLOSER U.S.-ISRAELI STRATEGIC COOPERATION.

ISRAEL'S ROLE IN SDI

ISRAEL CAN BECOME A KEY PARTNER IN THE DEVELOPMENT OF THE STRATEGIC DEFENSE INITIATIVE. ITS ABILITY TO CARRY ON HIGHLY FOCUSED, HIGHLY EFFICIENT RESEARCH AND DEVELOPMENT IS WORLD CLASS, IN EVERY SENSE OF THE WORD.

ISRAEL IS ALREADY WORKING HARD ON R&D FOR AN ANTI-TACTICAL BALLISTIC MISSILE SYSTEM, THE ATBM. THE TECHNOLOGIES INVOLVED FIT DIRECTLY INTO OUR OWN SDI RESEARCH PROGRAM; AN ATBM SYSTEM ITSELF COULD BE INTEGRATED AS A PHASE IN A MORE COMPREHENSIVE U.S. SDI NETWORK. AND THE REPORTS I GET ON THE QUALITY AND PACE OF THE ISRAELI R&D EFFORT SUGGEST THAT ISRAEL COULD BE READY FOR ITS OWN DEPLOYMENT DECISION FAR EARLIER THAN ANYONE HAS IMAGINED UNTIL NOW.

Axx

- 4 - -

5
6G2
629P'
665

ISRAEL AND WESTERN EUROPE: THE THREAT IS SIMILAR
 KEEP THIS IN MIND, TOO: THE BALLISTIC MISSILE THREAT THAT ISRAEL FACES IS VERY SIMILAR TO THE THREAT THAT NATO FACES IN EUROPE. MANY OF THE IDENTICAL SOVIET SYSTEMS POINTED AT ISRAEL FROM SYRIA ARE ALSO AIMED AT NATO, FROM LAUNCH SITES IN EASTERN EUROPE.

SHOULD WE SUCCEED IN ACHIEVING AN ACCEPTABLE INF AGREEMENT WITH THE SOVIETS -- ONE WHICH LED TO THE ELIMINATION OF ALL OR NEARLY ALL INF SYSTEMS WORLDWIDE -- ISRAEL'S BALLISTIC MISSILE DEFENSE PROBLEM WOULD LOOK EVEN MORE LIKE WESTERN EUROPE'S. AND ISRAEL'S EFFORT TO RESOLVE ITS OWN PROBLEM WOULD BE EVEN MORE DIRECTLY APPLICABLE TO NATO'S DEFENSE NEEDS.

TODAY, ISRAELI FIRMS ARE BIDDING ON SDI PROJECTS, INCLUDING IN THE ATBM AREA. THOSE ISRAELI PROPOSALS SHOULD BE GIVEN A FAIR SHOT -- NOT JUST BECAUSE ISRAEL IS OUR FRIEND; BUT BECAUSE ISRAELI SUPPORT FOR SDI WOULD BE A MAJOR CONTRIBUTION TO AMERICA'S, AND TO THE FREE WORLD'S, DEFENSES.

WEAPONRY R&D AND PRODUCTION

AND WE SHOULD ALSO BEGIN IMPLEMENTING A PROGRAM OF INTEGRATING ISRAELI R&D AND PRODUCTION OF WEAPONRY, ACROSS THE BOARD, INTO THE U.S. AND NATO EFFORT. ISRAEL OPERATES IN A DEFENSE ENVIRONMENT -- AN "ENVELOPE" OF OPERATIONS -- THAT DUPLICATES THE TACTICAL ENVIRONMENT OF WESTERN EUROPE. ISRAEL'S DIRECT THREAT, LIKE NATO'S, IS JUST ACROSS THE NEXT LAND BORDER. IT'S MILITARY HARDWARE PRIORITY, LIKE NATO'S, IS RAPID-RESPONSE WEAPONRY. AND, TRAGICALLY, ISRAEL -- UNLIKE NATO -- HAS ALREADY HAD TO TEST ITS EQUIPMENT AGAINST THE BEST AND MOST SOPHISTICATED WEAPONRY THE SOVIETS CAN PRODUCE.

SO ISRAEL KNOWS THE SCORE; IT IS BATTLE-TESTED; AND IT'S HOME-PRODUCED WEAPONRY CAN BE JUST AS EFFECTIVE IN ARMING NATO AS IT HAS BEEN IN STRIKING BACK AGAINST ARAB ATTACK.

AN EFFORT TO EXPLORE CLOSER WEAPONS R&D AND PRODUCTION COOPERATION WITH ISRAEL WAS MANDATED IN LAST YEAR'S DEFENSE AUTHORIZATION BILL. THE ADMINISTRATION HAS STARTED LOOKING AT THE POTENTIAL. BUT WE NEED TO MOVE FROM THE STAGE OF "THINKING-ABOUT" AND THEORIZING TO THE STAGE OF PLANNING AND IMPLEMENTATION.

ANY MONEY WE INVEST IN SETTING UP COOPERATIVE PROJECTS TODAY REPRESENTS A GREAT INVESTMENT IN HIGHER IMPACT DEFENSE BUDGETS IN THE FUTURE. ISN'T IT TIME TO MAKE THAT KIND OF INVESTMENT? ISN'T IT TIME TO SET UP A MECHANISM FOR ISRAEL, THE U.S. AND HOPE NATO TO EXPLORE THIS ISSUE REALISTICALLY AND IN DETAIL -- AND WITH AN EYE TOWARD THE NEEDS NOT ONLY OF THE MOMENT, BUT ALSO OF THE FUTURE?

COOPERATION AGAINST INTERNATIONAL TERRORISM

FINALLY, ISN'T IT TIME THAT WE EXPANDED OUR COOPERATION EVEN FURTHER IN THE FIGHT AGAINST INTERNATIONAL TERRORISM? NOT JUST U.S.-ISRAELI BILATERAL COOPERATION; BUT THE MORE EFFECTIVE INTEGRATION OF ISRAEL INTO A BROADER COOPERATIVE EFFORT, REACHING FROM THE NATO ALLIANCE TO JAPAN.

ALL OF OUR NATIONS FACE A TERRORIST THREAT. ALL OF US CALL IT AN INTERNATIONAL PROBLEM, AND ACKNOWLEDGE THAT IT CAN BE CONTAINED ONLY BY AN INTERNATIONAL EFFORT. ALL OF US ESPOUSE THE SAME FUNDAMENTAL POLICIES -- NO REWARDS FOR TERRORISM; NO NEGOTIATIONS WITH TERRORISTS.

Xm

- 5 - -

GD
629

665

6
6

BUT, WHEN PUSH COMES TO SHOVE, HOW OFTEN DO WE REALLY ACT IN CONCERT? HOW OFTEN DO WE EVEN KEEP EACH OTHER APPRISED OF OUR PLANS AND PROGRAMS?

THE VIENNA SUMMIT AND ISRAEL

I THINK THE PLACE TO START IS THE UPCOMING VIENNA SUMMIT. I HOPE THAT THE PRESIDENT WILL USE THIS OCCASION TO URGE ALL THE SUMMIT NATIONS INTO A CLOSER COOPERATION -- STARTING WITH CLOSER AND MORE OPEN COMMUNICATIONS -- TO DEAL WITH TERRORISM.

OUR FIRST PROPOSAL OUGHT TO BE URGENT NEGOTIATIONS AIMED AT AN AGREED STATEMENT OF PRINCIPLES, PROCEDURES AND MECHANISMS FOR GREATER ALLIED COMMUNICATION AND COOPERATION ON THIS TERRIBLE PROBLEM.

AND WE HAVE TO BRING ISRAEL DIRECTLY INTO THAT LOOP. ISRAEL IS THE FRONT LINE. IT HAS SHOWN BY EXAMPLE THAT IT HAS SOME OF THE ANSWERS TO TERRORISM. IT HAS DEMONSTRATED THE CRITICAL IMPORTANCE OF POLITICAL WILL, SOPHISTICATED TECHNIQUES AND GOOD INTELLIGENCE. WITHOUT CLOSE COOPERATION WITH ISRAEL -- WITHOUT LEARNING SOME OF THE LESSONS ISRAEL CAN TEACH -- WE CANNOT ADEQUATELY DEAL WITH THIS PROBLEM.

CLOSE THE PLO OFFICES -- NOW

AND LET ME SAY SOMETHING THAT, UNTIL YESTERDAY, I NEVER IMAGINED I WOULD BE SAYING ON TERRORISM. WE CAN EVEN TAKE A LESSON IN DEALING WITH TERRORISM FROM THE ACTIONS OF EGYPT, MOROCCO AND JORDAN.

YESTERDAY'S HEADLINES TELL THE TALE: "EGYPT SHUTS DOWN PLO OFFICES;" "MOROCCO ORDERS CLOSURE OF ALL PLO OFFICES;" "JORDANIANS CLOSE ARAFAT'S OFFICES."

IT'S HIGH TIME THE UNITED STATES FOLLOWED THAT EXAMPLE.

IT'S HIGH TIME THAT WE ENDED THE FARCE OF ALLOWING THE PLO TO OPERATE OPENLY IN WASHINGTON -- IN THE SHADOW OF THE WHITE HOUSE; AND IN NEW YORK -- UNDER THE PROTECTION OF THE UNITED NATIONS.

IT'S HIGH TIME BOTH OFFICES WERE SHUT DOWN -- TIGHT. AND ALL THE FOREIGN PLO AGENTS HERE WERE SENT HOME -- FOR GOOD.

TIME FOR CONGRESS TO BOOT OUT THE PLO

THE PLO IS A TERRORIST ORGANIZATION. ARAFAT IS A TERRORIST. ABU ABBAS, AND ABU NIDAL, AND ALL THE REST CAN TRY TO HIDE IN THE SHADOWS. WE KNOW WHO THEY ALL ARE. WE KNOW WHAT THEY STAND FOR. AND WE WANT NO PART OF THEM, OR THEIR ORGANIZATION, IN THE UNITED STATES.

FOR THAT REASON, I WILL INTRODUCE LEGISLATION TO CLOSE DOWN THE PLO OFFICES IN WASHINGTON AND NEW YORK. AND TO SEE THAT THEY DON'T REOPEN AGAIN, AS LONG AS THE PLO ESPOUSES TERRORISM.

EXPLORING THE POSSIBILITIES

AND LET ME CLOSE WITH THIS THOUGHT. I HAVE OFFERED JUST A FEW IDEAS. BUT THE POSSIBILITIES OF PRODUCTIVE COOPERATION ARE ALMOST LIMITLESS.

THERE IS NO REASON THOSE POSSIBILITIES CANNOT BE REALIZED. THERE IS NO REASON TO WAIT ANY LONGER IN BRINGING THEM TO REALITY.

דף 1 מתוך 1 *

עותק 3 מתוך 12 סודי ביותר *

כנס ** *

** *

** *

*** *

חוזם: 5,170 *

אל: המשרד *

מ-: רוש, נר: 669, תא: 300487, זח: 1930, זח: ב, ט: 6: ט *

נכד: פ *

סודי ביותר/בהול *

אל: נמרוד נוביק. דע: רהמ'. השר מ. ארנס. *

לשיחתן הטלפונית מהיום ולפי בקשתן במברקן מס' 772 *

מהיום. *

להלן תשובתי. *

1. כידוע לך השר ארנס נפגש עם מזכיר המדינה-לפני ששה ימים-ב-24.4.87. כתבקותי שלא להשתתף בשיחה. *

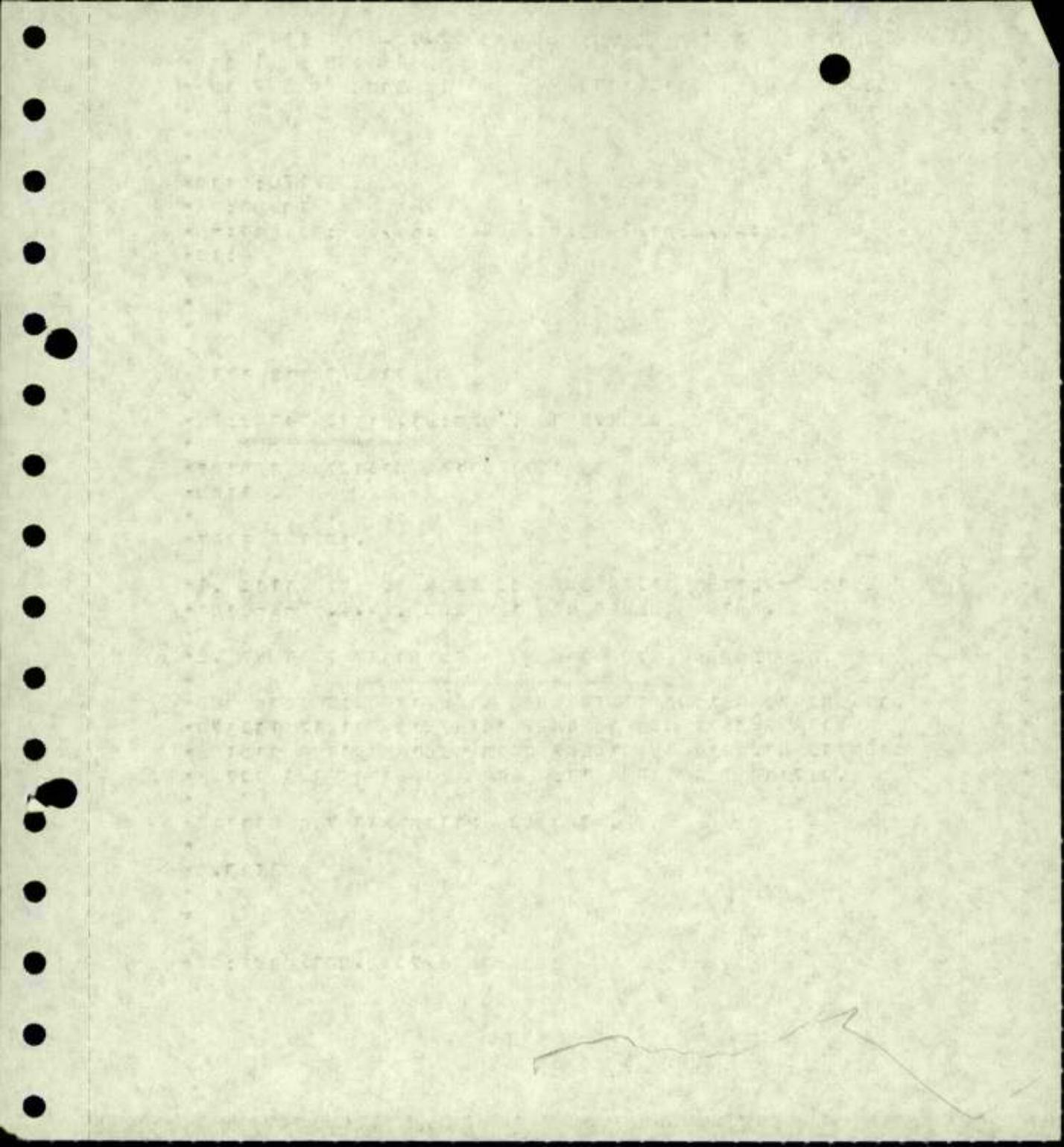
2. לא אוכל לדווח על תוכן שיחה שלא השתתפתי בה. *

השר ארנס סיפר לי שהוא מסר למזכיר המדינה על התנגדות הליוכוד לועידה בינלאומית, כמו כן מסר לי השר ארנס שמזכיר המדינה איננו רוצה להשמיע על אירועים פוליטיים אצלנו ועל כן ישקול מחדש צעדי ארהב לגבי האיזור. *

הדיווח הנל הוא הדווח שנמסר לי. *

מ. רוזן *

תפ: שח, רהמ, מנכל, פהשר-ארנס *

EMBASSY OF THE
UNITED STATES OF AMERICA
Tel Aviv, Israel

April 30, 1987

His Excellency
Yitzhak Shamir
Prime Minister of the
State of Israel
Jerusalem

Dear Mr. Prime Minister:

Secretary Shultz has asked me to pass on to you the following personal note:

"Dear Yitzhak:

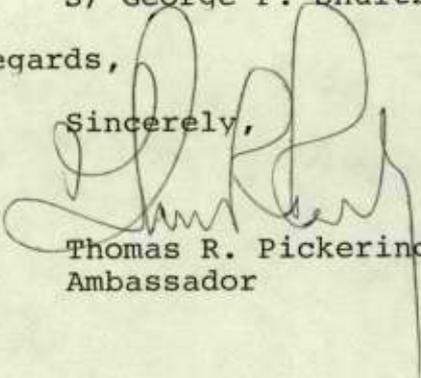
"I have examined carefully the message you sent to me on April 24, which included your analysis of the agreement. Because of the importance of the issues involved, and as I promised Minister Arens I would do, I have assessed in some detail the points you raised. I have taken to heart your notation that the strength of our two societies is their democratic nature and orderly decision-making processes for the protection of vital national interests. I can assure you that, when the Government of Israel has concluded its deliberations, we shall respect fully its decision on these momentous issues. I am sure you respect equally my judgment that we should proceed on the strength of this agreement to try to reach negotiations as soon as possible. I remain ready to be helpful in this regard.

Sincerely,

S/ George P. Shultz"

With warm personal regards,

Sincerely,

Thomas R. Pickering
Ambassador

SECRET

NON-PAPER

- ISSUE: "I HAVE STUDIED CLOSELY AND CAREFULLY YOUR MESSAGE AND THE PROPOSED DRAFT WHICH AMBASSADOR PICKERING BROUGHT TO ME."

- RESPONSE: RATHER THAN A "PROPOSED DRAFT," THE AGREEMENT IS AN IMPORTANT DOCUMENT, KING HUSSEIN'S ACCEPTANCE OF WHICH IS A CONCRETE INDICATION OF HIS READINESS AND WILLINGNESS TO NEGOTIATE. IT IS NOT, AS HAS SO OFTEN BEEN THE CASE, AN AMBIGUOUS PUBLIC PRONOUNCEMENT BUT A PRECISELY WORDED DOCUMENT WHICH REFLECTS TWO YEARS OF DISCUSSIONS. TO BE SURE, IT IS ALSO NOT A COMPLETE PRODUCT WHICH RESOLVES ALL OUTSTANDING ISSUES. THE POLICY CHOICE NOW IS NOT WHETHER TO "ACCEPT" OR "REJECT" THE AGREEMENT, BUT WHETHER TO EXPLOIT IT AS AN UNEXPECTED OPENING IN THE EFFORT TO MOVE TOWARD NEGOTIATIONS.

- ISSUE: "WE CANNOT ACCEPT THE PROPOSED DOCUMENT BECAUSE WE ARE CONVINCED IT WILL NOT BRING US CLOSER TO PEACE AND IT DOES NOT PROVIDE A BASIS FOR THE NEGOTIATING PROCESS THAT WILL ENABLE US TO REACH AN AGREEMENT WITH JORDAN."

- RESPONSE: THE AGREEMENT HAS ALREADY BROUGHT THE PARTIES CLOSER TO PEACE, FOR IT REPRESENTS THE FIRST TIME JORDAN HAS COMMITTED ITSELF TO AN AGREEMENT WHICH SPECIFIES DIRECT NEGOTIATIONS. THE AGREEMENT IS NOT AN ATTEMPT TO PROVIDE A BASIS FOR THE NEGOTIATING PROCESS. IT SAYS THAT A PEACEFUL SETTLEMENT SHOULD BE NEGOTIATED BASED ON RESOLUTIONS 242 AND 338. KING HUSSEIN HAS SAID OFTEN THAT THE FOCUS SHOULD BE ON PEACE; THIS AGREEMENT HELPS MOVE THE PROCESS TOWARD THAT GOAL.

- ISSUE: "ACCORDING TO THE INVITATION BY THE UN SECRETARY GENERAL (PART A), THE PERMANENT MEMBERS OF THE SECURITY COUNCIL TOGETHER WITH THE PARTIES (TO THE DEFINITIONS OF WHICH I WILL LATER ALLUDE) ARE INVITED 'TO NEGOTIATE A PEACEFUL SETTLEMENT'. THE PARTICIPANTS ARE NOT INVITED TO AN INTERNATIONAL OPENING FOR DIRECT, BILATERAL NEGOTIATIONS, BUT TO A CONFERENCE THAT WILL DEAL WITH THE SUBSTANTIVE ISSUES OF PEACE-MAKING."

- RESPONSE: THE PHRASING OF THE FIRST SENTENCE IN THE AGREEMENT INDEED COULD BE MISCONSTRUED AS CALLING ON THE FIVE PERMANENT MEMBERS OF THE SECURITY COUNCIL TO "NEGOTIATE" A PEACEFUL SETTLEMENT ALONG WITH THE PARTIES. BUT THIS PHRASE SHOULD NOT BE READ OUT OF CONTEXT, FOR THE REST OF THE AGREEMENT INDICATES CLEARLY THAT SUBSTANTIVE NEGOTIATIONS WILL

SECRET

BE HELD ONLY IN BILATERAL COMMITTEES VIA FACE-TO-FACE NEGOTIATIONS. THE U.S. WOULD NOT ATTEND A CONFERENCE WHICH PRESUMED TO NEGOTIATE ON BEHALF OF OR IN CONJUNCTION WITH THE PARTIES TO THE CONFLICT. THE AGREEMENT ENSHRINES THE PRINCIPLE OF DIRECT NEGOTIATIONS AND ALSO PROVIDES A CRITICAL SAFETY MECHANISM BY REQUIRING ISRAELI APPROVAL BEFORE OTHER ISSUES RELATED TO THE NEGOTIATIONS ARE DECIDED.

- ISSUE: "BOTH THE UNITED STATES AND ISRAEL HAVE TOLD THE SOVIET UNION THAT IT CANNOT PLAY A ROLE IN THE MIDDLE EAST UNLESS IT CHANGES ITS POLICY ON DIPLOMATIC RELATIONS WITH ISRAEL AND THE REPATRIATION OF SOVIET JEWS."

- RESPONSE: THE UNITED STATES HAS NO INTENTION TO LOWER ITS EXPECTATIONS FOR CONSTRUCTIVE SOVIET BEHAVIOR PRIOR TO SOVIET PARTICIPATION IN THE PEACE PROCESS. IT IS UP TO ISRAEL TO DETERMINE WHETHER ITS OWN CONDITIONS FOR SOVIET PARTICIPATION HAVE BEEN SATISFACTORILY MET.

- ISSUE: "IT WOULD BE A CARDINAL MISTAKE TO ENABLE THE SOVIET UNION TO COME BACK TO OUR REGION IN A POSITION OF INFLUENCE IN THE PRESENT CIRCUMSTANCES."

- RESPONSE: SOVIET INVOLVEMENT IN THE PEACE PROCESS NEED NOT TRANSLATE INTO STRATEGIC GAINS FOR THEM IN THE REGION. THE U.S. HAS NEVER BEEN AFRAID TO COMPETE WITH THE SOVIET UNION, AND THE RECORD IN THE MIDDLE EAST PROVES THE SUCCESS OF THE U.S. IN MAINTAINING STRONG, VIBRANT AND CONSTRUCTIVE RELATIONS SIMULTANEOUSLY WITH BOTH ISRAEL AND ITS ARAB FRIENDS IN THE REGION. THE LAUNCHING OF NEGOTIATIONS WILL ENHANCE SIGNIFICANTLY THE POSITION OF THE U.S. AND ITS INFLUENCE THROUGHOUT THE REGION.

ISSUE: "THEY (THE SOVIET UNION) WOULD BE GRANTED A FREE TICKET WITHOUT PAYING ANYTHING IN RETURN."

- RESPONSE: THE SOVIET UNION IS BEING ASKED TO MODIFY ITS BEHAVIOR IN ORDER TO ENTER A PROCESS IN WHICH OTHER PARTIES WILL HAVE ALREADY AGREED ON THE PROCEDURES FOR NEGOTIATIONS. IT IS UP TO ISRAEL TO DETERMINE WHETHER ITS OWN CONDITIONS FOR SOVIET PARTICIPATION HAVE BEEN SATISFACTORILY MET. SIMILARLY, IT IS UP TO THE UNITED STATES TO DETERMINE WHETHER ITS EXPECTATIONS AS REGARDS SOVIET POLICIES HAVE BEEN SATISFACTORILY MET.

- ISSUE: "WE HAVE NOT SEEN ANY SIGN OF CHANGE IN THE SOVIET POLICY OF FULL SUPPORT OF THE MOST RADICAL ARAB STATES AND THE PLO. IF ANYTHING, THEIR CONSISTENT PRESSURE FOR UNITY IN THE PLO AND AMONG THE ARAB STATES POINTS TO THE CONTRARY. THEIR PRESENCE IN SUCH A CONFERENCE WILL SERVE AS AN IMPETUS TO ARAB UNITY AROUND AN EXTREME POSITION AGAINST ISRAEL, AND, I MIGHT ADD, AGAINST THE UNITED STATES."

- RESPONSE: JORDAN HAS NO ILLUSIONS ABOUT THE SOVIET ROLE. JORDAN IS OPPOSED TO SOVIET PARTICIPATION IN THE BILATERAL NEGOTIATIONS AND THE UNITED STATES IS PREPARED TO ENSURE THAT THIS IS THE CASE.

- ISSUE: "THIS DOCUMENT IMPLIES THAT WE HAVE GIVEN UP THESE DEMANDS OF THE USSR."

- RESPONSE: NOWHERE IN THE AGREEMENT IS IT STATED OR DOES IT IMPLY THAT ISRAEL MUST GIVE UP THE CONDITIONS IT HAS PLACED ON SOVIET PARTICIPATION.

- ISSUE: "THE UN SECRETARY GENERAL IS BOUND TO INVITE THE PLO AND NOTHING IN THE DOCUMENT PREVENTS HIM FROM DOING SO."

- RESPONSE: THE UN SECRETARY GENERAL IS NOT OBLIGATED BY THIS AGREEMENT TO INVITE THE PLO TO AN INTERNATIONAL CONFERENCE. IN FACT, THE AGREEMENT REQUIRES THAT ANY PARTICIPANT ACCEPT RESOLUTIONS 242 AND 338. THE SECRETARY GENERAL WILL WANT TO PRODUCE A CONFERENCE LEADING TO NEGOTIATIONS; HE WILL NOT WANT TO BE SEEN TO DESTROY THE PROCESS BEFORE IT BEGINS. IF HE CANNOT OR WILL NOT ACT IN THIS MANNER, HE WILL UNDERSTAND THAT NEITHER THE U.S. NOR ISRAEL WILL ATTEND, AND THEREFORE THERE WILL BE NO CONFERENCE.

- ISSUE: "THE WORDING IN PART A REFERS TO PARTIES AND NOT TO STATES, APPARENTLY WITH THE INTENTION OF BRINGING IN THE PLO."

- RESPONSE: THERE IS ANOTHER, AND PROBABLY MORE ACCURATE, EXPLANATION FOR THE REFERENCE TO "PARTIES" RATHER THAN "STATES." ISRAEL AND THE UNITED STATES HAVE AGREED FOR MANY YEARS THAT THE PALESTINIANS MUST BE A PART OF THE PROCESS; PALESTINIANS MUST BE REFERRED TO AS A PARTY, SINCE THEY CANNOT BE REFERRED TO AS A STATE.

- ISSUE: "RESOLUTION 242 HAS BEEN IMPLICITLY CORRECTED IN ORDER TO SATISFY PLO DEMANDS. THE ADDED REFERENCE IN PART A, TO 'THE LEGITIMATE RIGHTS OF THE PALESTINIAN PEOPLE' WAS TAKEN FROM THE CAMP DAVID ACCORDS AND WAS ADDED TO THE RESOLUTIONS 242

AND 338, THUS CREATING A WHOLLY DIFFERENT BASIS FOR PEACE NEGOTIATIONS THAT HAS NEVER BEEN ACCEPTED BY ISRAEL OR BY THE UNITED STATES. THE REFERENCE TO THE LEGITIMATE RIGHTS OF THE PALESTINIANS APPEARS IN THE CAMP DAVID ACCORDS IN A VERY SPECIFIC CONTEXT. TEARING IT FROM THE CAMP DAVID CONTEXT DISTORTS AND CONTRADICTS THE SUBSTANCE AND DESIGN OF THE CAMP DAVID ACCORDS."

- RESPONSE: THE AGREEMENT NOTES THAT NEGOTIATIONS WILL BE BASED ON RESOLUTIONS 242 AND 338, AND THE AGREEMENT SAYS THESE NEGOTIATIONS ARE DESIGNED TO FULFILL CERTAIN OBJECTIVES, INCLUDING RESPONDING TO THE LEGITIMATE RIGHTS OF THE PALESTINIAN PEOPLE. RESOLUTION 242 WAS NOT QUOTED IN ITS ENTIRETY, NOR WAS THE SECTION OF THE CAMP DAVID ACCORDS WHICH REFERS TO THE LEGITIMATE RIGHTS OF THE PALESTINIAN PEOPLE. THE ISRAELI GOVERNMENT HAS ACCEPTED RESOLUTIONS 242 AND 338. THE CAMP DAVID ACCORDS WERE NOT INTENDED TO AND DID NOT SUPERSEDE RESOLUTION 242; IN FACT, THE PREAMBLE OF THE CAMP DAVID ACCORDS INDICATES THAT RESOLUTION 242 IS THE AGREED BASIS FOR A PEACEFUL SETTLEMENT.

- ISSUE: "THE UNITED STATES HAS ASSURED US IT WILL NOT 'RECOGNIZE OR NEGOTIATE WITH THE PLO AS LONG AS THE PLO DOES NOT RECOGNIZE ISRAEL'S RIGHT TO EXIST AND DOES NOT ACCEPT SECURITY COUNCIL RESOLUTIONS 242 AND 338.' (U.S.-ISRAEL MOU 1 SEPTEMBER 1975.) RENUNCIATION OF TERRORISM (AND NOT VIOLENCE, WHICH IN PLO PARLANCE, REFERS TO ISRAELI STATE VIOLENCE) WAS ADDED LATER IN U.S. OFFICIAL STATEMENTS. THE REQUIREMENT OF RECOGNITION OF ISRAEL'S RIGHT TO EXIST HAS DISAPPEARED FROM THIS DOCUMENT (IN PARAGRAPH C V). THESE, OF COURSE, ARE AMERICAN, NOT ISRAELI, CONDITIONS."

- RESPONSE: U.S. POLICY WITH REGARD TO THE ASSURANCES CONTAINED IN THE 1975 MOU IS UNCHANGED. THE U.S. USES THE TERM "VIOLENCE," AS WELL AS "TERRORISM," IN PUBLIC STATEMENTS, AND BELIEVES IT IS A MORE ENCOMPASSING TERM. IN THE CONTEXT OF PEACE NEGOTIATIONS, THE U.S. SHARES THE VIEW OFTEN EXPRESSED TO US BY ISRAELI OFFICIALS THAT IT IS DEMEANING TO THE STATE OF ISRAEL TO IMPLY THAT ITS RIGHT TO EXIST DEPENDS UPON ANY OTHER PARTY.

- ISSUE: "THE GOVERNMENT OF ISRAEL'S POSITION IS THAT WE WILL NOT NEGOTIATE WITH THE PLO UNDER ANY CIRCUMSTANCES. THIS POSITION IS ANCHORED IN CABINET DECISIONS AND IN THE PRESENT GOVERNMENT'S BASIC GUIDELINES. IT IS FOUNDED NOT ONLY ON OUR PEOPLES' UTTER REJECTION OF THE MURDEROUS, TERRORIST GROUPS THAT COMPRISE THE PLO. IT DERIVES ALSO FROM THE POSITION ENDORSED BY THE OVERWHELMING MAJORITY OF OUR POLITICAL PARTIES

AND PEOPLE, THAT WE WILL OPPOSE THE CREATION OF A PALESTINIAN STATE IN JUDEA, SAMARIA AND THE GAZA STRIP, OR ANYTHING RESEMBLING A STATE OR THAT HAS THE POTENTIAL OF BECOMING ONE--WHICH IS THE SINE QUA NON OF THE PLO RAISON D'ETRE."

- RESPONSE: ISRAEL'S POSITION WITH REGARD TO NEGOTIATIONS WITH THE PLO IS WELL KNOWN, AND ISRAEL HAS THE RIGHT TO ADHERE TO ITS POSITION. THE AGREEMENT DOES NOT COMPEL ISRAEL TO DO OTHERWISE. BUT THE AGREEMENT DOES PROVIDE FOR PALESTINIAN PARTICIPATION IN THE NEGOTIATIONS, INDICATING THAT PALESTINIANS AS WELL AS ALL OTHER PARTIES WILL NEED TO ACCEPT RESOLUTIONS 242 AND 338 AND TO RENOUNCE VIOLENCE AND TERRORISM. PALESTINIAN REPRESENTATIVES WILL THEN BE INCLUDED IN THE JORDANIAN-PALESTINIAN DELEGATION.

- ISSUE: "I MIGHT ADD THAT IT IS BEYOND OUR COMPREHENSION THAT JORDAN, TO WHOM THE PLO POSES A MORTAL THREAT, WOULD SEEK TO LEGITIMIZE THE PLO AND ENABLE IT TO PARTICIPATE IN THE CONFERENCE. FINALLY, AT A TIME OF ESCALATION IN TERRORIST ATTACKS ON OUR POPULATION AND A TURN TOWARD GREATER EXTREMISM IN THE PLO'S ALGIERS CONFERENCE, IT IS EVEN MORE REPUGNANT TO PROPOSE THAT WE CONSIDER A ROLE FOR THAT ORGANIZATION IN THE PEACE PROCESS."

- RESPONSE: THE AGREEMENT DOES NOT PROPOSE A PLO ROLE IN THE PEACE PROCESS, NOR DOES IT LEGITIMIZE THE PLO OR THE PLO'S ROLE IN AN INTERNATIONAL CONFERENCE. THE AGREEMENT DOES NOT PROPOSE THAT ISRAEL CONSIDER A ROLE FOR THE PLO IN THE PEACE PROCESS.

- ISSUE: "IN THE WIDER CONTEXT, THE DRAFT PROPOSAL MUST BE SEEN AS A SETBACK IN THE EFFORTS TOWARD PEACE."

- RESPONSE: THE AGREEMENT IS AN ADVANCE, NOT A SETBACK, IN THE EFFORTS TOWARD PEACE. JORDAN HAS COME FAR TOWARD MEETING POSITIONS THAT ISRAEL AND THE U.S. HAD PUT FORWARD. JORDAN HAS AGREED TO DIRECT NEGOTIATIONS WITH ISRAEL AND IS READY TO UNDERTAKE THEM WITH THE ISRAELI GOVERNMENT.

- ISSUE: "WE HAVE WATCHED WITH GROWING CONSTERNATION ATTEMPTS AT BYPASSING THE CAMP DAVID ACCORDS AND THE PEACE TREATY WITH EGYPT, WHICH WERE HAILED BY YOU AND US AS THE CORNERSTONE TO REGIONAL PEACE. WE HAVE PAID A HIGH PRICE TO ACHIEVE THESE ACCORDS, NOT ONLY IN TERMS OF THE PEACE WITH EGYPT, BUT ALSO AS A BASIS FOR THE COMPREHENSIVE PEACE WHICH WE ARE SEEKING AND FOR THE SOLUTION TO THE PALESTINIAN PROBLEM. THE U.S. COMMITMENT WAS EMPHASIZED IN PRESIDENT REAGAN'S LETTER OF 20 APRIL 1982 WHICH SAID THAT 'THE CAMP DAVID FRAMEWORK AGREEMENT IS THE ONLY AGREED PLAN TO SOLVE THIS (I.E., THE

PALESTINIAN) PROBLEM.' IT WAS SPECIFICALLY REITERATED WITH REFERENCE TO JORDAN AND THE PRESIDENT CONVEYED TO US THAT HUSSEIN UNDERSTANDS THAT CAMP DAVID IS THE ONLY BASIS THAT WE (THE U.S.) WILL ACCEPT FOR NEGOTIATIONS (U.S. TALKING POINTS 31 AUGUST 1982). THE PURPOSE OF THE PEACE PROCESS IS TO CONCLUDE A PEACE TREATY WITH YET ANOTHER ARAB NEIGHBOR OF ISRAEL. IT WOULD BE INCOMPREHENSIBLE AND DISAPPOINTING TO US IF A NEW PEACE AGREEMENT WERE FOUNDED ON THE ABANDONMENT OF PREVIOUS COMMITMENTS. WHAT LESSONS WILL OUR NEIGHBORS DRAW FROM SUCH AN ATTITUDE TO INTERNATIONAL UNDERTAKINGS. IT IS TRUE THAT KING HUSSEIN WAS NOT A PARTY TO THE CAMP DAVID ACCORDS, BUT HE MUST REALIZE THAT THE U.S., EGYPT AND ISRAEL ARE BOUND, AND WILL CONTINUE TO BE BOUND, BY AN UNDERTAKING TO TREAT THE ACCORDS AS THE ONLY LEGITIMATE AND AGREED MEANS OF SOLVING THE PROBLEMS BETWEEN JORDAN AND ISRAEL.

- RESPONSE: THE KEY TO ISRAEL'S APPROACH IS THAT ISRAEL AND ITS NEIGHBORS MUST WORK OUT THEIR DIFFERENCES IN DIRECT, FACE-TO-FACE NEGOTIATIONS. THIS WAS ACCOMPLISHED IN THE CAMP DAVID ACCORDS. IN THE EFFORT TO GET JORDAN TO ACCEPT THE APPROACH OF DIRECT NEGOTIATIONS, IT MUST BE ACKNOWLEDGED THAT JORDAN NEITHER NEGOTIATED NOR SIGNED THE CAMP DAVID ACCORDS. THEY CANNOT BE IMPOSED ON JORDAN IN ADVANCE, ANY MORE THAN OTHER STATES COULD IMPOSE AN AGREEMENT ON ISRAEL. THERE IS NO REQUIREMENT IN THE AGREEMENT FOR ANY PARTY TO THE CAMP DAVID ACCORDS TO ABANDON THEM.

- ISSUE: "I AM CONCERNED AT THE POSSIBLE NEGATIVE IMPACT OF THIS DOCUMENT ON THE SITUATION IN OUR REGION, ON OUR RELATIONS WITH EGYPT AND ON THE PEACE PROCESS."

- RESPONSE: THE AGREEMENT WOULD HAVE POSITIVE, NOT NEGATIVE, CONSEQUENCES ON ISRAEL'S RELATIONS WITH EGYPT. EGYPT IS STRONGLY IN FAVOR OF EXPANDING THE PEACE PROCESS. EGYPT BELIEVES THIS WOULD BE A CONFIRMATION OF ITS OWN PEACE POLICY. MOVING AHEAD IN THE PEACE PROCESS WOULD BE WELCOMED BY EGYPT.

- ISSUE: "I AM CONVINCED THAT THIS DOCUMENT WILL PRODUCE A FULLY-FLEDGED INTERNATIONAL CONFERENCE, AND NOT AN OPENING TO DIRECT, BILATERAL NEGOTIATIONS. THERE IS NO PROVISION TO PREVENT THE CONFERENCE FROM TURNING INTO A PERMANENT OR ONGOING GATHERING THAT WILL SERVE AS A CONTEXT FOR NEGOTIATIONS AND WILL PREEMPT DIRECT, BILATERAL NEGOTIATIONS."

- RESPONSE: ISRAEL AND THE U.S. TOGETHER CONSTITUTE THE BEST PROTECTION AGAINST THE CONFERENCE DOING ANYTHING THAT IT WAS NOT INTENDED TO DO. THE AGREEMENT SPELLS OUT WHAT THE CONFERENCE CANNOT DO. THE AGREEMENT ALSO PROVIDES AN INSURANCE

SECRET

7.

POLICY BY REQUIRING THE MUTUAL AGREEMENT OF JORDAN AND ISRAEL BEFORE OTHER ISSUES RELATED TO THE NEGOTIATIONS ARE DECIDED.

- ISSUE: "I HAVE TOLD AMBASSADOR PICKERING SEVERAL TIMES THAT I DOUBT KING HUSSEIN'S PROFESSED READINESS TO NEGOTIATE OPENLY AND DIRECTLY WITH US."

- RESPONSE: KING HUSSEIN'S ACCEPTANCE OF THE AGREEMENT IS CLEAR EVIDENCE OF HIS READINESS TO NEGOTIATE DIRECTLY WITH ISRAEL IN GEOGRAPHIC, BILATERAL COMMITTEES.

April 30, 1987

SECRET

EMBASSY OF THE
UNITED STATES OF AMERICA

Tel Aviv, Israel

April 30, 1987

His Excellency
Yitzhak Shamir
Prime Minister of the State
of Israel
Jerusalem

Dear Mr. Prime Minister:

Secretary Shultz has asked me to pass on to you
the following message:

"Dear Yitzhak:

"On the occasion of the 39th anniversary
of the independence of Israel, I would
like to offer you my very best wishes.

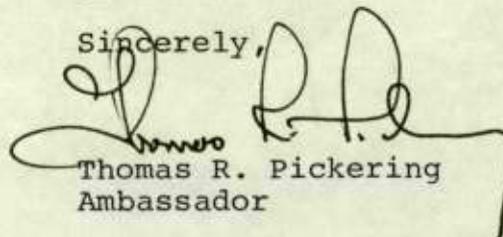
"This anniversary is an appropriate occa-
sion for us to reflect on the close and
special relations our two nations have
enjoyed since the establishment of the
State of Israel, and to reaffirm our
mutual dedication to the ideals of
freedom and democracy. As we continue
in our historic partnership to work for
peace in the region, our commitment to
Israel's security and well being remains
steadfast.

Sincerely yours,

S/ George P. Shultz"

With warm personal regards,

Sincerely,

Thomas R. Pickering
Ambassador

המשרד

1/6

613

מנהל מצפ"א

סיוע לשי"ח 1988

לשלך 555

א. כללי

1. "רוח הדברים" מדיון שקיימתם מקובל עלינו בהחלט, ובוודאי אין צורך לדון עם אף גורם בקונגרס ב"כניעה מרצון" בשלב זה (אם כי יש להניח שמטבע הדברים הנושא יעלה בהתייעצויות הרחבות שבכוונתם לקיים עם משרדים אחרים).

2. באשר ללוח הזמנים יש לציין שככל הנראה הדיון במליאת הסנט לא יתקיים לפני אוקטובר מאי, ואילו בבית הנבחרים מדברים על דחייתו ארוכה עוד יותר - וזאת מסיבות טקטיות עקב גורלו האומלל של פרק. סיוע לחץ שהושמט מתוך חוק התוספת. במישור העוזרים של הוועדות בשני הבתים ממליצים לחברי הוועדות נגד כל שיקול של קיצוצים בהצעות החוק בטרם עת, ולקיים דיון חוזר, אם בכלל, רק בסמוך לקיום הדיונים במליאות - ולבטח אין חובה עלינו לרוץ מהר מחברי הוועדות (כל עוד אין לחץ עלינו).

ב. באשר לשאלותיך:

1. עמדת איפא"ק זהה ל"רוח הדברים" שמתואר בשלך הנ"ל. לעיונכם, רצ"ב נקודות לשיחה שהכינו בנדון.

2. א. ע"מ לצמצם את הסכום הגלובלי שאושר בכדי 4-500 מליון דולר, חייבים להשליך את הקיצוץ של 4.5 אחוזים על כל החשבונות בסעיף 150, ללא יוצא מן הכלל - פירוש הדבר, לרבות החשבונות המוגנים ב-EARMARKS היה ויפטרו את ה-EARMARKING מהקיצוץ, מוציאים כ-80 אחוזים (אם לא יותר) מכלל גזר הדין, ועל כן הקיצוץ בבלתי-מוגנים יהיה עמוק יותר בהרבה - עד כדי בלתי נסבל.

2. ב. ה-EARMARKING אינו "מעוגן בחוק" כדבר קבוע, מחליטים מחדש מדי שנה

מחמק 2 3 3 1 1 1 2 1 3 3 2

ט ו פ ס מ ב ר ק

דף 2 מחוד דפים

סוג בסחוני סודי

דחישות מייד

תאריך/ו"ח

מס' מברק

2/6 613

ליעד (TO EARMARK) כספים, ולכן בעקרון יוכלו להחליט גם להסיר את ה- EARMARKS בחלקם או בשלמותם.

3. על יסוד מה אהם סבורים "שהשנה הקרובה נוחה דווקא למאבק בלימה נגד קיצוץ ונגד פגיעה ב- EARMARKS". הנרייה אינה בידנו, והאילווצים שכבר מורגשים ^{מאז 1991} ילכו ויחמירו ככל שהקונגרס מוסיף לנסות ולהשיג את הקיצוצים המתחייבים ע"פ חוק ג"ר עד חיסול הגרעון הפדרלי בש"ת 1991. בקיצור, האויב כבר מאיים עלינו ומן הסתם לא ניתן להמתין עד השנה הבאה.

ג. למרבה הצער, מסתבר שהמורשה סטיב סולארז עושה נפשות בתוך הוועדה למען שבירת ה- EARMARKS עבור ישראל וזאת על אף הכחשתו באוזניי לפני כחודש (ראו נא שלנו ^{מאז 25.3} מה- 25.3). רצ"ב דו"ח מפורט בנדון שהוכן ע"י מקור מהימן. כמובן, נמשיך את שיחותינו עם סולארז בנדון במגמה להניאו.

יוסף זלצר
למדן

613
3
6

TALKING POINTS

CUTTING FOREIGN AID EARMARKS

1. It is a very bad precedent to break earmarks or cut into them except as a last resort. This is the wrong time.

2. The budget assumes full funding for Israel and Egypt.

3. Before resorting to cuts, it would be best to look at alternative sources of revenue:

a. Increase the FMS user fee charged by DSAA

b. Taking the cost of base rights out of DOD budget

4. There may be across-the-board sequestration later, so do not make such cuts now.

5. A cut now will be an opening of the floodgates later on elsewhere.

6. SFRR and the two appropriations subcommittees have not yet marked up their bills. Cuts in earmarks now by HFAC, the most pro-Israel committee in Congress, could be invitations to the other three panels to cut at least as much, if not more. Not all the chairs and ranking members of the other three support foreign aid programs and fullest possible funding.

7. It is premature. Although we want very much to see an authorization bill enacted, and this bill has many very favorable pro-Israel provisions, there is some doubt this bill will even go to the floor. When (and if) it does go to the floor, and if it is necessary to make cuts, they should be made at that time, as was done two years ago.

8. Any cut in aid at this time would be perceived as a reaction to the Pollard/Iran-Contra affairs and would significantly weaken what is already perceived as a weakening US-Israel relationship.

9. Aid to Israel is the locomotive for foreign aid. If that account is cut there is less incentive for an authorization bill and more incentive to abandon that bill and take a chance on doing better in the appropriations committees.

K

April 22, 1987

613
4
6

MEMORANDUM

TO:

FROM:

SUBJECT: STEVE SOLARZ

The senior Jewish member of the House Foreign Affairs Committee has been lobbying his colleagues to cut \$135 million in economic and military assistance to Israel from the FY1988 Foreign Aid Authorization bill, according to committee members and staff.

On April 21, HEAC subcommittee chairmen met to discuss what to do about the imbalance between the foreign aid authorization bill marked up by the committee and the budget resolution passed by the House.

According to those present, including a Solarz aide, Solarz advocated a 4.5% across the board cut that would apply to earmarks as well, including Israel. Such a cut would cost Israel \$135 million in FY88.

As you know, we were already trying to deal with Chm Fascell and Rep Hamilton, who were advocating such cuts. But it is quite another for what my sources said was "the senior Jewish member of the committee" to do so. That causes a "Ribicoff effect" which in turn gives cover to anti-Israel votes.

One of those present at the meeting reported that Solarz told his colleagues, "AIPAC no longer sees utility in going along with the authorization process" because it can accomplish its goals in the Continuing Resolution (CR). This set off negative comments about AIPAC for bypassing the authorization process. As a result, it was decided that the subcommittee chairs should meet with Speaker Wright to state that the Committee would oppose moving on the floor with an appropriation bill or a CR unless the authorization bill passes.

In an earlier meeting (April 20) with us, Rep Levine reported that he has been lobbied by Solarz to cut aid to Israel this year, and in fact Solarz has done so repeatedly since Levine came to Congress in 1983.

In a historical context it should be noted that this is not the first time that Solarz has privately advocated cutting aid to Israel. But he is careful to do so only in private. In public, he not only is supportive of aid to Israel but he also takes credit for increases he opposed in private. His usual reason is

*

613 $\frac{5}{6}$

that "in my political judgment there will be a backlash against Israel" unless what he advocated were done; yet none of that ever materialized. For example, he predicted there was no way the \$1.5 billion supplemental aid package for Israel could pass in 1985 unless strong legislative strings were attached and specific restrictions put on Israel. He pushed that idea with AIPAC, the Israeli government, the Department of State and his colleagues in Congress. All resisted. He became very agitated when AIPAC did not endorse his proposal. Once again his judgment proved inaccurate and the \$1.5 billion passed unanimously.

The major problem is the "Ribicoff effect" of a senior Jewish member, closely identified with Israel, who gives protection to those who vote against Israel. It was seen clearly in the Jerusalem legislation and we have seen it in arms sales, but this time it could cost Israel \$135 million in military and economic aid.

In the Foreign Aid Authorization bill markup before HFAC this month, Rep. Solarz has passed up few opportunities to "zing" Israel. Taken by themselves, each comment may seem to be of questionable taste and judgment, but they constitute a pattern that even the congressman's friends find embarrassing and difficult to justify. There seems to be almost a compulsion on his part to get his little digs in at Israel at every opportunity. And, because he is Jewish and is considered by some to be very pro-Israel, these remarks are used by Israel's critics to support their remarks. It also puts some critics of Israel (like Hyde) in the curious position of defending Israel, for whatever motive.

Despite current headlines about the Pollard affair, the Iran-Contra scandal and Israeli arms sales to South Africa, there was a noticeable absence of discussion about Israel during the mark-up. Most members told us the relationship is strong and they understand that we must and will get past these problems and get on with the work ahead of us. This reflects a consensus on support for Israel that crosses the aisles and ideologies. In fact there were only two mentions of Israel, and those were on items unrelated to Israel. During the debate on an amendment to force Turkey to withdraw its army from Cyprus and to prohibit the use of US arms by Turkey for that occupation, Rep. Solarz said that a prohibition on the use of American military aid by Turkey in Turkish-occupied areas should be applied on the same grounds to Israel and the IDF presence in the West Bank and Gaza. "If there is a principle here that we should not be providing American arms to help a country [Turkey] garrison its occupation of a territory [Cyprus] which we do not recognize, then I ask you to consider the principle here because I have heard a lot of talk about consistency. Are we going to take the position that we should now adopt an amendment prohibiting the use of American arms by Israel on the West Bank [and] Gaza? Our government does not recognize the Israeli presence in that territory on a permanent basis. We would like Israel in the context of a

~~✗~~

613 $\frac{6}{2}$

political settlement to withdraw at least some of its forces. But we recognize that without a negotiation between Israel and the Arabs, that cannot take place....But I do not suspect there is going to be anyone prepared to offer an amendment prohibiting money in this bill from being used by Israel on the West Bank...."

Rep. Yatron told Solarz, "I see no parallel between Israel's occupation of the West Bank and Turkey's aggression on Cyprus. I feel that Israel has legitimate security concerns, both for the Israelis living on the West Bank and to protect Israel's borders. And Turkey has nothing to fear from the Republic of Cyprus. And I feel that such analogies are unfair both to Israel and to Cyprus." (4/2/87)

On April 7, Gerry Solomon (R-NY) offered an inane amendment to bar aid to the African National Congress (ANC), although none was in the bill or even contemplated. ANC, Solomon explained, should not get aid so long as its Communist members had influence. Solarz, an outspoken opponent of the amendment, pointed out to Solomon that the Israeli Knesset (as well as the French and Italian parliaments) had Communist members. Solomon and Henry Hyde (R-IL) both pointed out to Solarz that the Knesset is a democratically elected parliament in a sovereign state and therefore bears no resemblance to the ANC.

M

EMBASSY OF THE
UNITED STATES OF AMERICA
Tel Aviv, Israel

April 29, 1987

His Excellency
Yitzhak Shamir
Prime Minister of the State
of Israel
Jerusalem

Dear Mr. Prime Minister:

I have been asked to pass the following message
from Secretary Shultz to you:

"Dear Yitzhak,

"Thank you very much for your kind
message of April 17 concerning my
efforts in Moscow.

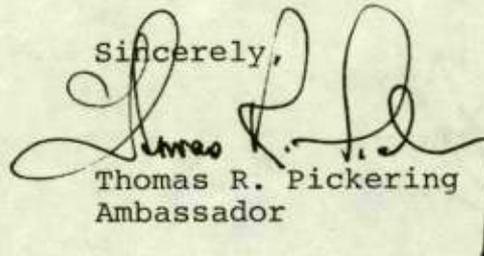
"I know that Tom Pickering has already
briefed you on the substance of our
discussions with the Soviets on Soviet
Jewry. As you noted, there is still a
long way to go. As we follow this
long road to freedom for Soviet Jews,
I can assure you of what I have said
to the Soviets and in public: we will
never give up.

Sincerely yours,

S/ George P. Shultz"

With warm regards,

Sincerely,

Thomas R. Pickering
Ambassador

EMBASSY OF THE
UNITED STATES OF AMERICA
Tel Aviv, Israel

April 29, 1987

His Excellency
Yitzhak Shamir
Prime Minister of the State
of Israel
Jerusalem

Dear Mr. Prime Minister:

I have been asked to pass the following message
from Secretary Shultz to you:

"Dear Yitzhak,

"Thank you very much for your kind
message of April 17 concerning my
efforts in Moscow.

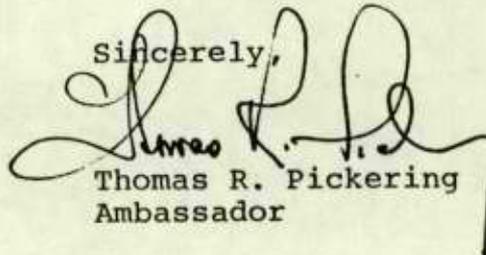
"I know that Tom Pickering has already
briefed you on the substance of our
discussions with the Soviets on Soviet
Jewry. As you noted, there is still a
long way to go. As we follow this
long road to freedom for Soviet Jews,
I can assure you of what I have said
to the Soviets and in public: we will
never give up.

Sincerely yours,

S/ George P. Shultz"

With warm regards,

Sincerely,

Thomas R. Pickering
Ambassador

מזכירות הממשלה

ירושלים, כ"ט בניסן החשמ"ז
28 באפריל 1987

סודי ביותר
למכותב בלבד

העתק מסי..... 2... מתוך..... 4

אל : ראש הממשלה

מאת: מזכיר הממשלה

הנדון: הועידה הבינלאומית - משיחות עם פיקרינג

א. בשיחה עם פיקרינג הזכיר איגרת הנשיא לראש הממשלה בחשובה לברכת הפסח. הערתי כי שמנו לב לכך שמיחרו להכניס באיגרת התייחסות לועידה הבינלאומית. אמר (בעברית) "זה לא רעיון שלי".

ב. שאלתי - תוך שציינתי כי אין אני "מנהל מו"מ" אלא שואל שאלות להבהרה - האם הועידה שהם מדברים עליה "תמוח" למחרת הפתיחה החגיגית ולא תהיה עוד קיימת, או שמא תישאר קיימת. השיב, כי למחרת הבוקר לא תהיה עוד ועידה, אלא "כמו ג'נבה" דאו (ג'נבה דאו, אנב, היחה פורמלית קיימת - יו"ר) והירדנים יודעים כי כינוסה מחדש לא יהא בלא הסכמת הצדדים, והדבר תלוי איפוא בוטו אמריקני וישראלי, וזו גישת ארה"ב ולדעתו זו גם עמדת ירדן.

ג. שאלתי האם האמריקנים אינם נוקטים, גם אם לא מרצון (אנו מאמינים ביושרו של שולץ) אלא מטבע הסיטואציה, גישה של "ערפול קונסטרוקטיבי", קרי, שכל צד יכול להבין כחפצו. אמרתי כי אני שואל על-יסוד שני אלה:

1. נסיון העבר (הזכרתי המצב בקיץ 1977 וספרו של קואנדט המחעד את כפל-הלשון המובהק של ארה"ב אז בדיוק בענין הועידה הבינלאומית, כשלישראל ומצרים מדברים בנוסח מטריה וכו', מו"מ "בילטרלי", ולירדן והפלשתינאים בנוסח של ועידה שניתן לדון בה במהות). פיקרינג אמר כי לדעתו המצב ברור לירדנים אך ניתן לשוב ולחדדו אם נרצה. ציינתי כי מבחינה מקצועית, כמשפטן, דומה בעיני שהמסמך שראינו רחוק מלהיות משביע רצון.

2. המידע מירדן שהירדנים אינם רואים את הועידה כמתה; וכאן יש לזכור, כי גם אם מגשרים בניירות על הבדלים מהותיים, ברור שהאינטרס הירדני הוא להשאיר את הועידה חיה וקיימת.

- ד. אמר כי מאז ההכנה עם המלך אין שומעים עוד מירדן קולות כאלה. עם זאת, בעוד שהועידה עצמה לא חוכל להתכנס אלא בהסכמה, הרי אין מניעה שהירדנים ייפגשו עם מי שירצו ממשותפי הועידה, יזמינו, ישוחחו עמם, אך לא תהיה זאת "הועידה". הוסיף ואמר כי את כל הדברים הללו ניתן לשוב ולחדד אם זה רצוננו. אמרתי כי עמדת ראש הממשלה נמסרה ברורות במסר בע"פ שהועבר למזכיר בסוף השבוע, ואין אני מוסיף או נושא ונותן עליה.
- ה. להערה כי טוב היה אילו עודכן ראש הממשלה באופן מלא במסעי קלוריוס (זאת בתגובה לדברים שאמר בענין המגעים עם ירדן), טען שמסרו לנו כל המידע.
- ו. הערה: הערפול "בנוי" לחוך הנייר שמסרו לנו, כמובן. אגב, השגריר הבריטי שביקרני ציין כי לדעתו אין כוונת האירופים לוועידה ש"תיעלם", וכי הוא אומר זאת באזני עוזרי ראש הממשלה. עם זאת סיפר כי שגרירם בירדן, שיש לו גישה טובה לתאצ'ר, מדווח שבשבועות האחרונים יש תחושה של תמורה בעמדת המלך, אך פרטיה אינם נהירים לו כיוון שטרם נפגש עמו.

ב ב ר כ ה,

אליקים רובינשטיין

הגתק: חנכ"ל משרד ראש הממשלה

1954
* TO P. 1001
* FROM P. 1002
* DATE 10/10/54

10/10/54
* TO: DIRECTOR
* FROM: SAC, NEW YORK
* SUBJECT: [Illegible]

* RE: [Illegible]
* [Illegible]

* [Illegible paragraph of text]

* [Illegible paragraph of text]

נושד - החוץ - מחלקת הקשר

2 דף * מתוך 2 *
3 עותק * מתוך 30 *

* רוס אמר שלדעתו לא כל השאלות סגורות קיימת למשל שאלת
* מקומה של בריהם בתהליך. הוא בועה שמתקרב היום שבו
* ייצטרפו להחליט לקיים ברור עם הסובייטים. עוד לא קיבלו
* החלטה מעשית בנידון על מועד, מקום ודרך. בשלב ראשון
* יעשו זאת בזואי בדרך מקיודתי גבוה ומשם יעלו לדרך
* שהח. הדברים אמורים גם בענין סוריה. שמעו מקרטת כל
* מיני הערות חיוביות אך היו רוצים לשמוע זאת באוזניהם. הם
* שוקלים את שגורו של קלברוס לדמשק על מנת לנסות
* ולקבל התרשמות בלתי אמצעית כזו על עמדותיו של אסד.

* על אף הצהרות שהח והחזות הבוטחת של חרסיוך יש להם
* עדוין סמני שאלה ביחס לנכונותו של המלך לקפוץ למים
* הקרים. הם מצפים לראות באיזה מהלכים ינקט בעקבות ועידת
* המלפ' ומניחים שהוא ירצה להתיעץ עם מצרים ואולי
* גם סוריה ובריהם. מכל מקום המלך חוזר ומדגיש בפניהם
* את חשיבות המעולה עוד לפני ה-5.6.

* אם לסיים ולהעריך את דברי רוס הרי ברור שהמהומה בישראל
* טביב הועידה הבינל' גורמת להם מברכה רבה כאשר שוב
* ושוב חוזר המשפט בדבר אי רצונם להקלע לתוך אותה מחלוקת.
* מאידך ברור שדרגי העבודה בממשל עוסקים בנושא באינטנסיביות
* ובוחנים את ההיבטים השונים. אני מציע לשים לב למחלוקת
* כאן בענין ההתייחסות למהות היינו לאספקטים החורגים
* מהענין הפרוצדורלי. הן בשל לחצים פנימיים כאן והן
* בשל לחצים ירדניים עלול הממשל להגיע למסקנה שיש צורך
* בהתבטאות שלו בנושא או במעולה אחרת מקדימה לוועידה
* הבינלאומית.

* ערן *

* תפ: שהח, רהמ, שהבט, מנכל, ממנכל, ר/מרכז, רט, אמן, מצפא

נכנס

בלמס

חוזם: 4,12871

אל: המשרד

מ-: יוסטון, נר: 29, תא: 280487, חז: 2137, דח: ר, סג: ב

נד: 8

בלמס/רגיל

אל : מנהל לשכת רוה"מ

דע : מצפ"א

הנדון : תעלת ים-סוף - ים-המלח

א. ארתור פוליצר, יהודי חשוב בלואיזיאנה, נפגש לפני שנה, בחברתו של הנרי קרביץ, עם ממרוה"מ, ושמע ממנו על הרעיון הנ"ל.

ב. בתחילת מאי יהיה בוועידת ניו-יורק לפגישות עסקיות, מעוניין לבלול הרעיון בסדר יומו.

ג. האם אפשר לקבל פרטים על מצב הרעיון ?

להתראות

דורס אטינגר/יוסטון

סש

תפ: שהח, רהמ, הנכל, ממנכל, מצפא

מסמך 8704-29-04-87

1944

178

1944
1944
1944

1944

1944
1944

1944

1944
1944

1944
1944

1944

1944

1944

1944

1944

1/3

מנהל מצפ"א

דע: מנכ"ל האוצר, מקט"ח

קונגרס : ביטול ה- MORATORIUM על פריסת החובות וחוק
ה- SUPPLEMENTAL בכלל

א. ביטול המורטוריום

1. הצעת המורשה בוב וולקר (רפובליקאי מפנסילבניה) להשמיט את פרק סיוע בחוץ מתוך החוק הנ"ל, והצלחתו, באו כהפתעה לא נעימה לממשל (בלשון המעטה). מאידך, התפתחות בלתי צפויה זו נוחה לנו, כי הרי פרוש הדבר, הסרת האיום (בכוח) בהצעות הנשיא ל- RE-STRUCTURING של חובות ה- FMS, איום שיזם בזמנו המורשה דייב אובי בוועדת ההקצבות.

2. עוד לפני הדיון במליאת בית הנבחרים בדבר הצעת חוק ה- SUPPLEMENTAL שקלנו טקטיקות שונות לשם סיכול יוזמת אובי:

(א) נסיון בוועדת הנוהלים (RULES) להסיר את מורטוריום בטיעון שאין לוועדת ההקצבות הסמכות ("היוריסדיקציה") להתערב בענין מובהק של נדיניות חוץ.

(ב) נסיון בעת הדיון במליאת בית הנבחרים. להוציא את ישראל ואת מצרים מכלל המודטודיוט.

(ג) המתנה תוך ידיעה ברורה שהסנטורים אינווייה וקסטן לא יתנו למורטוריום להופיע בתוך גרסת הסנט של חוק ה- SUPPLEMENTAL - ולכן המאבק להסרת מהלך אובי יועבר ל"קונפרנס".

3. בתיאום עם ידידינו, האופציה האחרונה נראתה הרצוייה:

(א) אובי ביקש מראש שוועדת הנוהלים לא חשקול POINTS OF ORDER לגבי חתיקון שלו.

(ב) כתמיד, נשאלת השאלה באם מענייננו לחתור במליאה לקביעת עוד EXEMPTION לטובתנו.

(ג) הקונפרנס הינו הזירה הנוחה לנו מכמה בחינות.

מחיר דף 2
מחיר דף 3
מחיר דף 3
מחיר דף 1
מחיר דף 1
מחיר דף 2
מחיר דף 1
מחיר דף 3
מחיר דף 3
מחיר דף 2

462/520 2/3

(ד) בכלל קיימות ספקות לגבי סיכויי חוק ה- SUPPLEMENTAL להקבל, ובינתיים לא הוגבל מכתב המברק שלנו להגיב להצעות הממשל.

4. לבסוף "צדיקים, מלאכתם נעשית" בידי אחרים". וכאמור הוסר האיום הפוטנציאלי להצעות הנשיא (בשלב זה לפחות).

ב. חוק ה- SUPPLEMENTAL

1. הסנט יתחיל את טיפולו בחוק הנ"ל השבוע - והחוק כבר "בצרה". אם יתקבל כפי שאומץ בביה"נ עלול הנשיא להשתמש בזכות הווטו שלו, בעיקר בשל ההגבלות שיוטלו בהחום הפיקוח על הנשק ובחחום בדיקת נשק גרעיני. לעיונכם רצ"ב כתבה מאת הלן דואר (עתון וושי פוסט, 25.4) שמאירה עיניים בכל הפרובלמטיקה הקשורה לחוק.

2. מבחינת מחמייד החוק כפי שהתקבל בבית הנבחרים בעייתי במיוחד, מאחר והוצאה מתוכו כל התוספת לסיוע החוץ בש"ת 1987. (יצויין שמלבד תיקון אובי בדבר המורטוריום, לא היה דבר שנגע לנו בהצעת החוק). עתה סביר להניח שמחמייד תמקד את כל מאמציה להחזרת הפרק על סיוע חוץ להצעת החוק בסנט, באמצעות ועדת המשנה לפעולות זרות, שבראשה עומדים הסנטורים אינדיאניה וקסטן.

3. להזכירכם, שבמסגרת זו אנו מצוירים לנסות ולהשיג מימון נוסף ליוניפיל ולכמייר - ומגישושים שכבר עשינו בהקשרים אלה המצב לא נראה מעודד.

4. למותר לציין שנכונות רוב בבית הנבחרים להצביע וגד סיוע חוץ (אמנם תוספת לסיוע חוץ אינו מבשר טוב לגבי גורל חוק הסיוע לש"ת 1988, שבקרוב יוגש לדיון במליאה.

יוסף זאבן
למדן

Catchall House Bill Faces Problems?

\$9 Billion Measure's Arms Provisions Spark Threats of Filibuster, Veto

By Helen Dewar
Washington Post Staff Writer

A catchall spending and arms control bill approved early yesterday by the House offered a sneak preview of Democratic priorities for the 100th Congress, spelling trouble for both domestic and national security programs as they bump up against deficit-driven fiscal constraints.

The \$9 billion money bill, which includes limitations imposed by President Reagan on nuclear weapons and testing, was approved 208 to 178 in a marathon 16-hour session that featured everything from a traditional bashing of foreign aid to a new display of high-tech log-rolling.

It faces serious problems in the Senate, where the arms control provisions have prompted industry warnings, and at the White House, where a veto has been threatened both because of the arms provisions and disputes over spending levels and priorities.

With these and other problems, the bill may "never... see the light of day," as House Republican Whip Trent Lott (Miss.) put it Thursday night in dismissing the struggle as merely an "exercise in politics."

But the arduous and sometimes cranky effort to get the bill through the House helped define what may be the major challenge for the Democrats as they seek to adjust their old spending habits to the new political and fiscal realities of restraint.

As originally proposed, the bill was about \$2 billion over budget limits for fiscal 1987, opening it to charges of budget-busting by Republicans and conservative Democrats. But when Rep. Buddy MacKay (D-Fla.), a respected Southern moderate on the House Budget Committee, proposed a 21 percent reduction in most programs in the bill, the House Democratic leadership quietly moved in behind him. The cutback was approved, 263 to 123.

Foreign aid became a bipartisan whipping boy as Democrats, anxious to squeeze what they could for domestic spending programs from within tight budget limits, joined the program's GOP foes in stripping foreign aid from the measure. In what amounted to a defeat for Reagan and the House leadership, Democratic leaders failed in an at-

REP. TRENT LOTT

... process was "exercise in politics"

tempt to reverse the vote, losing 204 to 184 on the second try.

There was no attempt to cut defense spending in the measure, but Reagan's request for the military already had been reduced by nearly half, from \$2.5 billion to \$1.3 billion. The measure pointedly omitted \$500 million that the administration had requested for the Strategic Defense Initiative.

Ironically, it was the bill's most controversial provisions—language aimed at halting most nuclear tests and forcing U.S. compliance with the unratified SALT II treaty—that got through with the least trouble. Faced with a big loss if they put the arms control issue to a separate test, Republicans ducked that showdown and chose to make their stand over the bill as a whole, hoping to capitalize on individual lawmakers' grievances over a variety of issues in it.

But it is arms control that may torpedo the bill in the Senate or at the White House.

In the Senate, where the bill is scheduled to come up after consideration of the fiscal 1988 budget next week, Minority Leader Robert J. Dole (R-Kan.) and other Republicans have threatened "extended debate," meaning a filibuster, if the arms control provisions are included in the Senate version.

At the White House, spokesman Marlin Fitzwater reiterated Reagan's opposition to the House version of the bill and said the administration will press for changes.

"We are opposed to both of the

[arms control] amendments, we oppose the bill and we're disappointed in the vote," Fitzwater said. "We will try to change it when it goes to the Senate and the conference... We're hopeful for a much better bill in the Senate."

The State Department also joined in the attack. "The failure to approve supplemental assistance will seriously damage efforts, for example, by the Central American democracies to foster economic recovery, and efforts by the Philippines to meet important security requirements," said department spokesman Charles E. Redman.

As drafted by committee, the bill included \$651 million in new and transferred funds for foreign aid, about half the amount Reagan requested, including \$300 million for Central America and \$50 million for the Philippines. All of this was dropped by the House.

Most of the money in the bill would fund ongoing programs that would otherwise run out of money before the end of the current fiscal year (Sept. 30) or to finance programs such as aid to the homeless and immigration-law changes that were previously approved by Congress. But the bill also included some pet projects of influential lawmakers and controversial legislative provisions, including one that would block the administration from implementing a drug-testing program for federal workers. A Republican-led effort to keep the drug-testing program was defeated, 242 to 145.

Not everyone's pet project got through, however. When Rep. Jack Brooks (D-Tex.) quietly won approval of an amendment to provide \$2.8 million for an ongoing particle accelerator project at the Texas Accelerator Center in Woodlands near Houston, the legislative version of a red alert sounded among lawmakers from other states competing for the \$4.4 billion superconducting super collider project.

Brooks, chairman of the Government Operations Committee, denied that the Texas project has anything to do with the super collider. But colleagues from California and Illinois, which are among the leading contenders in the sweepstakes, were not so sure, fearing that an early grant of money to Texas could tip the scales in its direction. So they banded together and forced a second vote on Brooks' proposal, winning 298 to 97.

27

שגרירות ישראל / וושינגטון

ט ו פ ס מ ב ד ק

דף מחודג דפים

סוג בטחוני שמור

דחיסות מיידית

תאריך/ז"ח 1730 27 אפריל 87

מס' מברק

1/5

המשרד

549

אל: מצפ"א

המורשה ג'ק קמפ : איסור על מתן עזרה לאשי"ם וסגירת משרדי אשי"ם בארה"ב.

1. לידיעתכם, רצ"ב טיוטא להצעת חוק שעומד בפני עצמו, שבכוונת המורשה ג'ק קמפ להגיש בימים הקרובים במליאת בית הנבחרים.
2. כ"כ רצ"ב נקודות לשיחה בנדון שהוכנו ע"י ידידינו.

יוליה זלמן
למדן

סה"ח 2
 חתום ג'ק 3
 ג'ק 3
 ג'ק 1
 ג'ק 2
 חתום ג'ק 1
 ג'ק 4
 ג'ק 4
 חתום ג'ק 1
 חתום ג'ק 1

KEMP032

2/5

549

HLC

[Discussion Draft]
[21 April 1987*]

100TH CONGRESS
1ST SESSION

H. R. _____

IN THE HOUSE OF REPRESENTATIVES

Mr. KEMP introduced the following bill; which was referred to the
Committee on _____

A BILL

To amend title 18, United States Code, to provide penalties for
aiding international terrorists groups.

- 1 Be it enacted by the Senate and House of Representatives
- 2 of the United States of America in Congress assembled,

X44

'KEMP032

2

1 SECTION 1. SHORT TITLE.

549

3
5

2 This Act may be cited as the "Terrorism Act of 1987".

3 SEC. 2. TITLE 18 AMENDMENT.

4 (a) IN GENERAL.--Chapter 113A of title 18, United States
5 Code, is amended by adding at the end the following:

6 "§2332. Aiding terrorist groups

7 "(a) OFFENSE.--Whoever, within or without the United
8 States, provides aid (including services) to any terrorist
9 group shall be fined under this title, imprisoned not more
10 than five years, or both.11 "(b) DEFINITIONS.--As used in this section, the term
12 'terrorist group' means any organized group of individuals of
13 whatever nationality, some of whom routinely or customarily
14 engage in acts of terrorism (as defined in section 3077 of
15 this title) or in violations of section 2331 or section 1203
16 of this title, to further the political purposes of such
17 group, if--18 "(1) victims of such acts or violations have been
19 nationals of the United States; or20 "(2) the Attorney General, in the discretion of the
21 Attorney General, certifies that the United States has
22 been a target of such acts or violations."23 (b) CLERICAL AMENDMENT.--The table of sections at the
24 beginning of chapter 113A of title 18, United States Code, is
25 amended by adding at the end the following new item:

"2332. Aiding terrorist groups."

XXY

Closing the PLO Office: Why Now4
5

549

Recent events have reaffirmed the extremism of the PLO and its adherence to terrorism. These developments merely further accentuate the necessity to close the PLO office in Washington.

At the meeting in Algiers of the Palestinian National Council (PNC), the PLO adopted an even more extreme line towards Israel, drawing George Habbash's Marxist Popular Front for the Liberation of Palestine (PFLP) and other "rejectionist" groups back into the PLO fold. Mohammed "Abu" Abbas, convicted mastermind of the Achille Lauro hijacking, attended the PNC and was reelected to the Executive Committee of the PLO. This makes a mockery of Arafat's earlier pledge to punish those responsible for the Achille Lauro.

While the PLO ostensibly renounced terrorism outside of Israel and the "occupied territories" (a pledge it has made and broken many times before) it reaffirmed the use of terror against Israel. Timed to coincide with the Algiers meeting, PLO terrorists attacked Northern Israel.

At Algiers, the PLO also abandoned its accord with Jordan's King Hussein (which provided for a joint PLO-Jordanian delegation at an international peace conference.) In addition the PLO agreed to curtail ties with Egypt because of Egypt's relations with the Israel.

By closing the PLO office, the US has the opportunity to reaffirm its commitment to the PLO-repudiated peace efforts of Arab moderates such as King Hussein and President Mubarak. It will send a message to the PLO that the United States supports a peaceful resolution to the Arab-Israeli conflict and rejects terrorists as inadmissible parties to negotiation. Egypt has closed the PLO office. The United States should do no less.

The US has accorded the PLO every opportunity and incentive to moderate its views. The PLO persists however in seeking Israel's destruction and refusing to accept UN resolutions 242 and 338. At the PNC, Arafat pledged that "...the Palestinian rifle shall not be laid down until we reach Palestine. All Palestine... Halt this Iraqi-Iranian war...Direct the rifles, all the rifles, at Palestine, to liberate it, to extract it, to free it from the claws of Zionism and colonialism...we shall maintain fighting contact with this Israeli enemy until we record the victory of our revolution...We are together and side by side until we liberate Jerusalem, and until we liberate Palestine."

The United States needs to respond to the growing worldwide acceptance of the PLO, the latest example of which is the consideration being paid by the World Tourism Organization, a branch of the United Nations, to grant observer

X44

status to the PLO. Closing the PLO office will provide a strong riposte to such a trend.

549

S/S

Since the feasibility of closing the PLO office was initially examined, much evidence has emerged, much of it obtained by the Denton Committee hearings, about the activities of the PLO office and of the concomitant problems resulting from its presence. PLO offices in Europe were shown to have been used for terrorism while representatives from the PLO have been shown to be using their office to tour America sowing their message of hate.

The recent report to Senator Lautenberg from the Congressional Research Service verified that there was no insurmountable constitutional hurdle to closing the office and that Congress had the power to enact legislation to that purpose. One of the obstacles to closing the office has been the assertion that the Justice Department lacked the power to do so. Congress should pass the legislation for Justice to act.

The revelations of the Iran "arms for hostages" deal damaged the fight against international terrorism. In its aftermath, closing the PLO office would provide the United States an opportunity to publicly reaffirm its fight against international terrorism. It would show that the murderers of Americans such as Cleo Noel and Leon Klinghoffer that such acts would not go unanswered.

X.M

EMBASSY OF THE
UNITED STATES OF AMERICA
Tel Aviv

April 26, 1987

His Excellency
Yitzhak Shamir
Prime Minister of the
State of Israel
Jerusalem

Dear Mr. Prime Minister:

I have been asked to convey to you the
enclosed message from President Reagan.

With best wishes,

Sincerely,

A handwritten signature in black ink, appearing to read "Thomas R. Pickering".

Thomas R. Pickering
Ambassador

Enclosure

April 26, 1987

His Excellency
Yitzhak Shamir
Prime Minister of the
State of Israel
Jerusalem

Dear Yitzhak:

I wish to thank you for your recent letter to me sent on the occasion of the celebration of Passover. I shared it with George Shultz, who recounted for me the moving experience at his Passover Seder in Moscow.

Better than anything I can think of, that emotional event captured the theme of our mutual dedication to the age-old struggle for freedom that you expressed so eloquently. Indeed, it is the values we share, inherent in the struggle for freedom and in the dream of peace among nations, that underlie the strong and enduring ties of friendship between our two countries.

George made it very clear to all those whom he met in Moscow that we are committed to peace in the Middle East and to the conviction that it can only be achieved as the result of direct negotiations between the parties. With respect to an international conference, the Soviets can have no doubt of our insistence that it lead rapidly to and not interfere with such direct negotiations.

It is on the basis of this unshakable belief that we have been encouraged by the continuing and fruitful efforts of both Israel and Jordan to find the common ground necessary to begin negotiations. These efforts have led to what I believe may be an historic opportunity to make progress toward our shared goal, an opportunity that neither of us should want to lose. I have asked George Shultz to share with you views about the choice we face now and how we can best move ahead towards peace between Israel and its neighbors.

Nancy joins me in sending best wishes to you and Shulamit.

Sincerely,

/s/ Ron

THE WHITE HOUSE

WASHINGTON

April 24, 1987

Dear Yitzhak:

I wish to thank you for your recent letter to me sent on the occasion of the celebration of Passover. I shared it with George Shultz, who recounted for me the moving experience at his Passover Seder in Moscow.

Better than anything I can think of, that emotional event captured the theme of our mutual dedication to the age-old struggle for freedom that you expressed so eloquently. Indeed, it is the values we share, inherent in the struggle for freedom and in the dream of peace among nations, that underlie the strong and enduring ties of friendship between our two countries.

George made it very clear to all those whom he met in Moscow that we are committed to peace in the Middle East and to the conviction that it can only be achieved as the result of direct negotiations between the parties. With respect to an international conference, the Soviets can have no doubt of our insistence that it lead rapidly to and not interfere with such direct negotiations.

It is on the basis of this unshakable belief that we have been encouraged by the continuing and fruitful efforts of both Israel and Jordan to find the common ground necessary to begin negotiations. These efforts have led to what I believe may be an historic opportunity to make progress toward our shared goal, an opportunity that neither of us should want to lose. I have asked George Shultz

to share with you my views about the choices we face now and how we can best move ahead towards peace between Israel and its neighbors.

Nancy joins me in sending best wishes to you and Shulamit.

Sincerely,

Ron

His Excellency
Yitzhak Shamir
Prime Minister of Israel

כ"ה בניסן תשמ"ז
24 באפריל 1987

א ל : ראש הממשלה, מר יצחק שמיר

מאת : השגריר, וושינגטון

נכבדי,

ר"ב איגרתו של נשיא ארה"ב אליך -
אשר נמסרה לנו ב-24.4.87.

בברכה רבה, א.

מאיר רוזן

ש ו נ ק ס
 ד פ י 2
 ד פ י 2
 ד פ י 2
 ד פ י 2
 ד פ י 2
 ד פ י 2
 ד פ י 2

אל:

2/2

512

גם אחת הסיבות למינוי קציני צבא בכירים לצוות ניהול המו"מ. הוא מתקשה להאמין שהצבא פשוט יניח לגורבצ'וב להשמיד את הטילים שעליהם יחול הסכם אפשרי עם ארה"ב.

ג. השאלה היהודית

ג. ארמרט סיפר גם על שיחות קשות. בנידון ועל "חמיהתו" של גורבצ'וב על ששולץ הלך להיפגש עם "מחוללי הצרות הללו". גם ארמרט הביע פליאה על הפער בין מה שהם שמעו וממשיכים לטמע לבין מה שנאמר על ידי ברונופמן ואברס. מאידך, אומר ארמרט, אם אכן הדברים נאמרו לשנים מוטב היה להם להס פרסום ולהעמיד את הטובייטים במבחן פומבי בנושא.

ארמרט אמר שמדיניות הגלטנוסט טומנת בחובה סכנה להתגברות האנטישמיות שכן חוגים אנטישמיים עלולים להרגיש חופשים יותר במתן פומבי לדעותיהם. (זאה למרות ההתבטאות המפורשת של גורבצ'וב כנגדה).

3311
 ע 11

TOP SECRET

Oral Message

Dear George,

I am indebted to you for the efforts you are making in the present attempt at moving the peace process forward. We in Israel feel that we are fortunate that you are at the helm of this process because we know your sincerity, we value your friendship and we realize that we can talk to you freely and frankly on an issue that pertains to our most vital national interests, our security and our future.

Let me say, first of all, that I am for peace and I am willing to go a long way to achieve it. This is my policy and it lies at the foundation of the basic guidelines of our government.

I have studied closely and carefully your message and the proposed draft which Ambassador Pickering brought to me. I have considered its implications, its potential and its impact on the present situation in our region and on the chances of moving us closer to the goal to which we all fervently aspire. I feel duty bound to convey to you my reaction to it clearly and unequivocally.

We cannot accept the proposed document because we are convinced it will not bring us closer to peace and it does not provide a basis for the negotiation process that will enable us to reach an agreement with Jordan.

The stakes involved in this matter are so high that I feel it important to set down our views in detail:

1. According to the invitation by the U.N. Secretary General, (Part A) the permanent members of the Security Council together with the parties (to the definitions of which I will later allude) are invited "to negotiate a peaceful settlement". The participants are not invited to an international opening for direct, bilateral negotiations, but to a conference that will deal with the substantive issues of peace-making.
2. Both the United States and Israel have told the Soviet Union that it cannot play a role in the Middle East unless it changes its policy on diplomatic relations with Israel and the repatriation of Soviet Jews. It would be a cardinal mistake to enable the Soviet Union to come back to our region in a position of influence in the present circumstances. They would be granted a free ticket without paying anything in return. We have not seen any sign of change in the Soviet policy of full support of the most radical Arab states and the PLO. If anything, their consistent pressure for unity in the PLO and among the Arab states points to the contrary. Their presence in such a conference will serve as an impetus to Arab unity around an extreme position against Israel, and, I might add, against the United States. This document implies that we have given up these demands of the USSR.

3. The draft document is designed to open the way to the participation of the PLO in the conference:

a) The U.N. Secretary General is bound to invite the PLO and nothing in the document prevents him from doing so.

b) The wording in Part A refers to parties and not to states, apparently with the intention of bringing in the PLO.

c) Resolution 242 has been implicitly corrected in order to satisfy PLO demands. The added reference, in Part A, to "the legitimate rights of the Palestinian people", was taken from the Camp David Accords and added to Resolutions 242/338, thus creating a wholly different basis for peace negotiations that has never been accepted by Israel or the United States. The reference to the legitimate rights of the Palestinians appears in the Camp David Accords in a very specific context. Tearing it from the Camp David context distorts and contradicts the substance and design of the Camp David Accords.

d) The United States has assured us it will not "recognize or negotiate with the PLO as long as the PLO does not recognize Israel's right to exist and does not accept Security Council Resolutions 242 and 338". (US-Israel MOU 1 September 1975).

Renunciation of terrorism (and not violence, which, in PLO parlance, refers to Israeli state violence) was added later in US official statements. The requirement of recognition of Israel's right to exist has disappeared from this document (in Paragraph C V). These, of course, are American, not Israeli, conditions.

4. The government of Israel's position is that we will not negotiate with the PLO under any circumstances. This position is anchored in Cabinet decisions and in the present government's basic guidelines. It is founded not only on our people's utter rejection of the murderous terrorist groups that comprise the PLO. It derives also from the position endorsed by the overwhelming majority of our political parties and people, that we will oppose the creation of a Palestinian state in Judea, Samaria and the Gaza strip, or anything resembling a state or that has the potential of becoming one - which is the sine-qua-non of the PLO raison d'etre. I might add that it is beyond our comprehension that Jordan, to whom the PLO poses a mortal threat, would seek to legitimize the PLO and enable it to participate in the conference. Finally, at a time of escalation in terrorist attacks on our population and a turn toward greater extremism in the PLO's Algiers conference, it is even more repugnant to propose that we consider a role for that organization in the peace process.

5. In the wider context, the draft proposal must be seen as a setback in the efforts toward peace. We have watched with growing consternation attempts at bypassing the Camp David Accords, and the peace treaty with Egypt, which were hailed by you and us as the cornerstone to regional peace. We have paid a high price to achieve these Accords, not only in terms of the peace with Egypt, but also as a basis for the comprehensive peace which we are seeking and for the solution of the Palestinian problem. The U.S. commitment was emphasized in President Reagan's letter of 20 April 1982, which said that "the Camp David Framework Agreement is the only agreed plan to solve this (i.e. the Palestinian) problem ". It was specifically reiterated with reference to Jordan when the President conveyed to us that "Hussein understands that Camp David is the only basis that we (the U.S.) will accept for negotiations." (US Talking Points, 31 August, 1982)

The purpose of the peace process is to conclude a peace treaty with yet another Arab neighbor of Israel. It would be incomprehensible and disappointing to us if a new peace agreement were founded on the abandonment of previous commitments. What lessons will our neighbors draw from such an attitude to international undertakings?

It is true that King Hussein was not a party to the Camp David Accords. But he must realize that the US, Egypt and Israel are bound, and will continue to be bound, by an undertaking to treat the Accords as the only legitimate and agreed means of solving the problems between Jordan and Israel.

Israel regards the Camp David Accords as the only outline for the implementation of Resolutions 242/338 agreed by the U.S., Egypt and Israel. Our commitment to Resolutions 242/338 is an integral part of the Camp David Accords.

6. I am concerned at the possible negative impact of this document on the situation in our region, on our relations with Egypt and on the peace process. Even with direct, unhampered negotiations, it took us years of arduous work to conclude an agreement and we are still grappling with formidable problems in our relations with Egypt because of the difficulties in achieving normal, peaceful relations with it on a lasting basis.

7. I am convinced that this document will produce a fully-fledged international conference, and not an opening to direct, bilateral negotiations. There is no provision to prevent the conference from turning into a permanent or on-going gathering that will serve as a context for negotiations and will preempt direct, bilateral negotiations.

I have told Ambassador Pickering several times that I doubt King Hussein's professed readiness to negotiate openly and directly with us. If he requires international and Arab protection, then he needs them as a cover for the actual talks, for the substance to withstand the need for compromises and not as a ceremonial umbrella for negotiations. The result will not be direct negotiations in an international context, but an international conference where Israel would be faced with an array of Arab states who are actively supported by the USSR and China.

Too often in the past have we been misled by apparent Jordanian acquiescence that subsequently turned out to be a negative response. We have learned from hard-earned experience that commitments by Arab leaders must be tested by what they state in public. Jordan's pronouncements on this issue leave no doubt that it has an international conference in mind.

In conclusion, I want to reiterate my wholehearted commitment to peace. I represent the political force in Israel that concluded an honourable peace with Egypt with the assistance and encouragement of the United States. I shall not hesitate to lead my government into a peace process that contains a chance of producing positive results. But I am more convinced than ever that direct negotiations, not an international conference, is the only way to peace. A clearcut commitment in favor of

direct negotiations by the parties themselves is, in itself, a test and a demonstration of their willingness to enter into them and to make them succeed. Since the issues involved are so sensitive, every step in the process must be carefully considered and agreed upon, because a mistake will take us all several steps back and endanger the entire process.

Although I was aware of the contacts that preceded it, the document in question was brought to me as a complete and agreed accord. I had no part in its negotiation or formulation. Its fulfilment will trigger a process which I am convinced will be detrimental to our most vital interests.

I have, therefore, decided to seek an early meeting with King Hussein in order to discuss the subject of peace-making with him from every perspective. I intend to see if he is capable and willing to proceed with us on a road that will bring us closer to peace without exposing him to the risks he fears. We have to understand the reasons for his insistence on an international conference. In any event, following the meeting, I will make concrete proposals for accelerated cooperation between our two countries, which will further stabilize relations between us, will enhance mutual cooperation and pave the way for the resumption of a formal peace process.

There are many areas of such cooperation which can be agreed upon and fulfilled even in advance of formal peace. These include development of water resources, ecological problems, a further opening of the Jordan bridges in both directions, joint tourist projects, Jordanian commerce through Mediterranean ports in Israel, joint cooperation in reducing PLO influence among Palestinian Arabs, and joint development projects in the Red Sea Basin, together with Egypt and Saudi Arabia.

You and I belong to democratic societies and you, especially, will appreciate that decision-making processes in our systems on issues of the highest order are arduous and entail lengthy discussion and persuasion. We cannot act precipitously. I am determined to protect and maintain the government of national unity, which is very essential to our national interest at this stage. I will make every effort to prevent the downfall of this government over a proposal that does not hold real prospects for peace. Our people, who have suffered so much from war and terror, deserve a true and meaningful peace that will ensure our nation's security and welfare. Although the road to peace may be difficult and arduous, we are ready to embark on it. But I fail to see the logic in choosing the way of an international conference that will pose insurmountable obstacles for us and for the goals we seek.

Nothing will please me more than to meet with you and host you in Israel. I very much hope you will be able to come at the proper time and participate in the consummation of peace, to which you have devoted so much effort over the years, and in accordance with the principles I have outline above, and which I am confident you share. I will, of course, keep closely in touch with you and will apprise you of developments in full detail.

Sincerely,

Yitzhak

ADDITIONAL POINTS

- 1) The Soviets will not cause difficulties at the first stage because their paramount aim is to enter the process and achieve legitimization. Once they are inside, they will expose their true position.

- 2) The U.S. cannot compete with the Soviet Union on support for the Arab position. The Soviets will always be more extreme and will demonstrate that the U.S. is anti-Arab.

- 3) King Hussein's argument that he cannot enter negotiations without an umbrella raises a question: how will he be able to achieve an agreement with Israel without an umbrella?
What umbrella will he need for an agreement - a Syrian, a Soviet or a PLO umbrella?

- 4) There is an inherent danger in a process which while having no genuine chances of maturing into peace, will have almost certain repercussions in terms of adversely affecting our internal stability, in particular in the economic field which will suffer badly if elections are proclaimed.

EMBASSY OF THE
UNITED STATES OF AMERICA

Tel Aviv, Israel

May 10, 1987

His Excellency
Yitzhak Shamir
Prime Minister of the
State of Israel
Jerusalem

Dear Mr. Prime Minister:

Secretary Shultz has asked me to pass
on to you the enclosed message.

With warm regards,

Sincerely,

A handwritten signature in black ink, appearing to read "Thomas R. Pickering".

Thomas R. Pickering
Ambassador

Enclosure

His Excellency
Yitzhak Shamir
Prime Minister of the
State of Israel
Jerusalem

Dear Yitzhak:

In the messages and letters we have exchanged recently, and in your conversations with Tom Pickering and Wat Cluverius, we have been able to share our thoughts on key issues involved in the effort to reach direct negotiations. These messages have, I believe, been useful in gaining a better understanding of each other's positions. I thought it might be useful to put these ideas into the larger framework of what the United States has been and is trying to accomplish in the Middle East.

For four decades, the overriding goal of U.S. policy in the Middle East has been the attainment of peace between Israel and each of its Arab neighbors. Our motivation for pursuing this goal has been constant: peace is the essential requirement for giving people hope for the future. Our efforts have defied the critics, who often proclaim that the atmosphere has not been conducive to progress. The United States has said no to the naysayers, and has maintained a steady course toward the goal of peace. This course has, as we have stated publicly, recently brought us significant progress. That progress has taken the tangible form of the agreement which I asked Ambassador Pickering to convey to you. I believe that we should seize and build on the opportunity which that agreement presents to us. My thoughts conveyed below are dedicated to this end.

Throughout, we have maintained and been convinced that the only road to peace is through direct negotiations. We remain convinced of this today. Although the United States would have preferred to be able to help arrange negotiations between Israel and Jordan without an international conference, this has not been possible, despite our best efforts. We have therefore been engaged in an effort to secure agreement of the parties to the shape, functions and responsibilities of a conference. However, through all these preparations, the United States has insisted that the purpose of an international conference is to produce direct, bilateral negotiations between Israel and its neighbors and that no conference can be allowed to impose a solution on the parties or veto agreements reached in bilateral negotiations.

I recognize that not only is the idea of a conference problematic, but many of the specific issues which need to be arranged are difficult for all parties. Along with the rest of the world, the United States believes Palestinians must be involved in the negotiating process; Palestinian representatives should participate as part of a Jordanian-Palestinian delegation. I understand the depth of your feelings about the PLO. I can assure you that the U.S. position on the PLO remains as stated in the 1975 Memorandum of Agreement. The United States also believes that all participants in negotiations must renounce terrorism and violence.

Before negotiations begin, we also need to deal with the involvement of the other parties in a conference. I understand and recognize the importance to Israel of restoring full diplomatic relations with the Soviet Union and establishing full diplomatic relations with the PRC. I also understand and share the goal of increasing Jewish emigration from the Soviet Union. As I have stated publicly repeatedly and privately assured you in the past, we support these objectives. I made clear to General Secretary Gorbachev and Foreign Minister Shevardnadze during my recent talks in Moscow that the United States expects to see constructive change in Soviet behavior, including on the issues you have highlighted.

Yitzhak, I appreciate our common efforts to bring nearer the goal we share--peace. It was said about Moses' brother Aaron, that he not only loved peace, but also ran after it. For our two peoples, it is important that we not only love peace but do all in our power to overcome problems and make peace a living reality. As we continue to pursue this path together, please be assured that the United States will do everything possible to help the parties reach their common goal.

We demand nothing less from ourselves than to leave no avenue unexplored on the road to peace.

Sincerely,

/Signed/ George Shultz

ראש הממשלה
THE PRIME MINISTER

Jerusalem, May 15, 1987

Dear George,

I read your latest letter with much interest, and greatly appreciate the ongoing dialogue between us. Despite our present differences of opinion that we might have, and which, I am convinced, are transitory, it is very important that we are able to exchange views among ourselves, as always, on the basis of real friendship.

In the course of our contacts during the past period, and in my conversations with Ambassador Pickering, I have endeavoured to explain my positions with complete candor. I pointed out that I regard the pursuit of peace as the most vital necessity for the State of Israel and its neighbours. I shall continue to act with absolute commitment to achieve this goal. Nevertheless, I have made it candidly clear, as can be done only to a close friend, that the proposed course is not acceptable to me. I have explained to you, in detail, the reason for the position I have taken.

In the course of our communications, I regretted to discern gradual changes in the American position: starting from an absolute rejection of the idea of an international conference, for reasons well-known to you, to the willingness to explore this idea as one of the means to achieve direct negotiations and, finally, supporting, if only cautiously, the proposed course. This development has caused me pain, since I continue to believe that many portions of the plan constitute a direct danger from our point of view, and are not consistent with our national interest.

/2.

The Honorable George Shultz
The Department of State
WASHINGTON D.C.

Dear George, as you know, I have always listened carefully to your advice , because I believe that President Reagan and you are among the truest friends of Israel in the United States, and that you always take into consideration while dealing with us not only the interests of the United States, for which you are responsible, but also the aspirations and concerns of Israel, and both the moral and political quality of our relations.

I recall your request to me regarding Taba, when you asked me to act in a manner consistent with the point of view you maintained at the time. I seriously considered your view, and decided to accept it even though I had many reservations. Unfortunately a considerable number of the promises given in return for our agreement to go to arbitration have not been fulfilled.

This time, however, we are discussing the most vital aspects of our existence, which may determine our future and fate not only for this generation, but also for our children and many future generations. I cannot place the State in a position which, in my judgement and in the judgement of my colleagues and, to the best of my knowledge, also in the opinion of the majority of our Government, constitutes a grave danger.

I share your view that we must make every endeavour to widen the circle of peace between Israel and its neighbours. However, the international conference will not lead to peace. We fear that this course, which is enveloped by great obscurity, will make it possible for elements whose positions are diametrically opposed to those of Israel, to harm our vital interests. In international relations we often acknowledge formulae of "constructive" ambiguity. In our case, the ambiguity in vital matters is not at all "constructive", and in my opinion the differences of interpretation between the parties could lead to very serious problems for us.

I must stress that the Government is united in its adherence to the continuation of the peace process and, in terms of the basic guidelines of the National Unity Government, we are interested that Jordan join us in direct negotiations for peace. In discussing proposals presented by Jordan we shall take into account their sensitivities, just as we expect them to give consideration to our sensitivities.

The negotiations must be of such a nature as to make possible a fair dialogue, free of pressures. This cannot be achieved within an international framework, but only in the course of direct negotiations, during which Israel and Jordan will face each other. It is understood that the Jordanian delegation may include Palestinian Arab representatives.

We believe that the way to achieve this goal is by means of open and public commitment to direct negotiations if this, in fact, is the intention of Jordan, as is claimed. The important thing is what the Jordanian Government tells its own citizens and the world at large in public. We call upon Jordan to display the necessary courage and come out openly in favour of direct negotiations with us, rather than having ambiguous formulae, which could only create misunderstandings. The U.S. and Egypt may join these negotiations.

In addition to the peace negotiations, Israel is prepared to enter into negotiations with Jordan on regional topics of interest to both countries, such as the subjects of water, cooperation in the area of ecology, the development of the Red Sea Basin, and similar topics. On the subject of a regional and multilateral character, such as the development of the Red Sea Basin, Israel is prepared to cooperate also with Egypt and Saudi Arabia as riparian countries.

In the course of our communications, I was very happy to learn of your firm decision not to intervene in any way in the internal political debate within Israel. Your decision is a mark of honour for the democratic regimes both of the United States and of Israel, and it provides further conclusive proof of your personal integrity and your staunch friendship towards the State of Israel.

Nevertheless, the internal political debate on the subject of the international conference might, to my regret, cause the downfall of the National Unity Government, which we established after very great efforts, and which had impressive achievements in many areas to its credit. I know it is your view that this Government ought to continue to exist, and to lead the State and the people of Israel. You may rest assured that I shall continue to do all that is in my power to preserve the existence and stability of the Government so that the State shall not be drawn into a difficult battle of premature elections. Such elections could undermine the economic stability we have achieved due to the great efforts of our people and, to no small extent, due to your assistance and active interest. It will be a great pity if some difference of view in one area are allowed to undermine the consensus and business-like attitude existing in almost all other subjects.

Dear George, you know, of course, that the Inner Cabinet held two intensive meetings this week in which the proposal on the agenda was discussed at length and in all earnestness. The proposal was not formally put to a vote by its promoters, since it was known that it could not gain a majority. Procedurally this means that the proposal was not accepted by the Government. This position will guide me and the Government henceforth.

I intend, in the near future, to continue the efforts to achieve peace and, as always, I shall act in close cooperation and frequent consultation with you. I also hope that the important meeting, to which I attach very great significance, will, indeed, take place shortly.

In my efforts, I shall act with devotion to the Camp David Accords which have already advanced us and the entire region towards many achievements. This is due in no small measure to the assistance of the United States, and because of the fact that she - and no other super power - was involved in the mediation. As is well known, this agreement set out precisely also the way for the resolution of the Palestinian problem. I am in full accord with the statement of President Reagan in his letter to Prime Minister Begin of April 20, 1982, in which he wrote: "The Camp David framework agreement is the only agreed plan to resolve this (Palestinian) problem."

Our adherence to the Camp David Agreement is self understood: This is an international agreement which binds Israel and Egypt and which was witnessed by the United States, regarded as a "full partner" by the two parties. At the conclusion of the evacuation of Sinai in April 1982, Israel and Egypt repeated their commitment to it. Israel paid a very high price for the agreement, and will abide by it and to its principles; we have no reason whatsoever to waive our commitment or the commitment of any other party to it. We have no doubt that the United States will honour its commitment on the subject just as it adheres to agreements directly affecting its own national security, and we believe that the United States will act accordingly. It is true that Jordan is not obligated by the Camp David Agreement, but its content should constitute the positions of Israel, Egypt and the United States in the negotiations. We have all the goodwill to take into account, during the negotiations Jordan's sensitivities, and would hope for reciprocity on that.

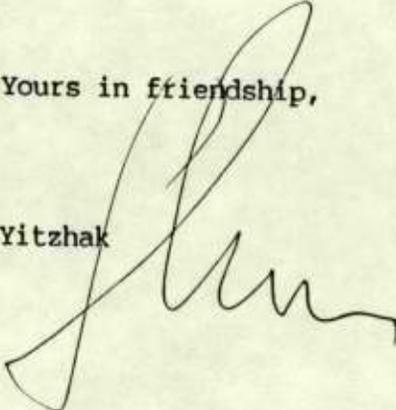
I feel obliged to repeat what I have already stated, namely that this is not a situation in which it is possible to follow ambiguous paths in the hope for constructive results in the future. The proposal will invite pressures and generate dynamics which the United States and Israel will not succeed in controlling. In this way, the Soviet Union will assume an active part in the actual negotiations, and there is no doubt that they will also apply pressure for the participation of the PLO. These steps of the Soviet Union will, of course, have the full support of the Arab states. The Soviets will interfere in directions not favorable to my country.

In conclusion, I have only to reiterate that the present situation cannot becloud the friendly and close relations between us, nor disturb the extensive bilateral activities between the U.S. and Israel.

I have no doubt that we shall continue to act together in the future in close cooperation for the sake of peace and security in the Middle East, and in order to further strengthen the very special relationship between our countries and our peoples. As for me, I shall also continue to devote my attention to all other challenges on our national agenda, in the fields of defense, economy and the social sphere, to fulfil my duty and our dreams.

Yours in friendship,

Yitzhak

26

ט ו פ ס מ ב ר ק

דף 1 מתוך 2 דפים

סוג מסמך סודי

דחיסות מידי

המשרד

1
2

513

תאריך/ז"ח 1710 24 אפר 87

מס' מברק

אל :- מנכ"ל מדיני

התהליך המדיני

להלן מתוך שיחות עם צ'רלי היל ואוקלי (23/4) ועם סודארט ווילקוקס (24/4)

א. היל - הם היו מוכנים "לצאת לדרך" אח היו רואים דרך מעשית אך לצערם זה לא המצב.

ב. עם בוב אוקלי. לדבריו, אין שינוי בעמדת ארה"ב לגבי הועידה הבינלאומית. הוא חזר על גירסתו של דניס רוס היינו שגם אם ימצא פתרון לבעיות הפרוצדורליות עדין חלוקה ועומדת שאלת התוכן והיא עלולה לפוצץ את הועידה כבר בתחילתה. הוסיף שאין הם רוצים להכניס ראשם לתוך המחלוקת הפנימית בישראל.

להערכת אוקלי לא עצרה ועידת מל"ס את התהליך המדיני. יתכן מאז שדווקא הגישה הבוטה כלפי מצרים וירדן כפי שבאה לידי ביטוי במל"פ תדרבן את השתים לחפש פתרונות שיעקפו את אש"פ בשאלת היצוג הפלסטינאי ויחייבו את ערפאת להצטרף לעגלה. יתכן גם שאש"פ ימצא דרך למרות האוירה הקיצונית באלג'יר לחת אש"פ ליצוג פלסטינאי שלא מתוך שורות חברי אש"פ עצמו.

אוקלי אמר גם ששאל את זייד א-ריפעאי בביקורו כאן האם ירדן אכן מעוניינת להצטרף לתהליך או שהתנאים המוצגים מכוונים למנע למעשה מצב שבו ירדן תאלץ "לרדת מהגדר". קיבל לדבריו, תשובה שירדן רצינית בכוונותיה. אוקלי ציין שקיבלו איתותים מהסורים שהם מעוניינים בחידוש הדיאלוג הדיפלומטי והם בודקים מה שמעומתם אם כי לדבריו אין לצפות שאסד ישנה את גישתו והתנהגותו.

ג. מסודארט ווילקוקס - לדבריהם המל"פ הקשה את יכולת החמרון של ערפאת אך אין הועידה ותוצאותיה צריכות לעצר את התהליך המדיני. זו גם דעתם של הירדנים הטוענים שהם ימשיכו לבדוק את האפשרות להתקדמות בכוון הועידה הבינלאומית המצרים לעומתה יותר פסימיים ורואים את ועידת המל"פ כחוקעת מקל בגלגלי התהליך. סודארט ווילקוקס הוסיפו (בניגוד למה שנאמר במועצה לבטחון לאומי) שמוטב שלא להכנס לשאלות מבוטחות ולסיים את פחרון השאלות הפרוצדורליות הם גם בדעה שאין הכרח שהועידה תתפוצץ שכן לכל הצדדים לא יהיה ענין להראות כאילו הם

מסמך 3 2
סוג מסמך 3
מס' מברק 1
תאריך/ז"ח 1710 24 אפר 87
מס' מברק 4
מס' מברק 4
מס' מברק 1
מס' מברק 2
מס' מברק 3
מס' מברק 1

ס. 20 ס. 20

297 מחוד 7 ימים

סיווג בטחוני

רשימות

תאריך/ז"ח

מס' מברק

2/2

513

האזורים לכו.

יעוצה - שוב בלטו הכדלי הגישה בין חמ"ד למועצה לבטחון לאומי בדרגה העבודה במחמ"ד
שי אולי נכונה גדולה יותר לעסוק באיתור החכמים המאוחדים ולהשקיע מאמץ בנושא. לוי
אל מומ"ד בודאי מוטפע השיקולים שווים הקטורים להתפתחויות באזור ובין השאר גם
ההצב הפוליטי הפנימי בישראל והחלוקה בנושא זה והדבר נאמר עתה בצורה גלויה.

צ"ל
ע"ו

סגירות ישראל / נושין גטון

16

ט ז ס ס מ ב ר ק

דף 1 מתוך 9 דפים

סוג בטחוני שמור

דחיסות מיידית

תאריך/ז"ח 1500 24 אפר 87

מס' מברק

1/9

המשרד + בטחון

453

508

אל - : מצפ"א
דע - : מקשיח (מ' בטחון)

סנט : סיוע חוץ
לשלנו 440 (364 למבטחון)

1. בשעה מאוחרת אתמול (23) הסתיים ה-MARK-UP של חוק החרשאה לסיוע החוץ בש"ח 1988. ההצעה בשלמותה התקבלה ב-17 קולות מול שניים (בכיר המיעוט בוועדה החוץ, הסנטור ג'סי הלמס, ומי שהיה יו"ר הוועדה בקונגרס האחרון, הסנטור ריצ'ארד לוגר). מעניין לציין שלוגר הצביע נגד ההצעה מכיוון שהסכומים שאושרו לסיוע חוץ (ובעיקר לסיוע צבאי) לא היו מספיקים להערכתו (גישה בלתי מציאותית בתקופה של קיצוצים דרקוניים - י.ל.); ואילו הלמס התנגד מאחר ולגבי דידו הסכומים שאושרו היו גבוהים מדי (וכן, יש לציין, הואיל ותוכן ההצעה כנקודות רבות היה ליברלי מדי לטעמו).

2. באופן כללי ה-MARK-UP התנהל באוירה של שיגרה, כאשר בלטי אי-הנחת מהמחוקק התקציבית והקריאות החוזרות, במיוחד מפייהם של הסנטורים קאסבאום ואוונס, שיש לשבור את שיטת ה-EARMARKS ע"מ ל"שחרר" כספים ולהגדיל את מרחב התימרון של הוועדה. איש עוד לא חישב מה הסכום הגלובלי שאושר בהצעת החוק, מה גם שחוק התקציב טרם התקבל במליאת הסנט - כך שנכון לעת עתה אין לדעת אם הסכום המאושר גולש מעבר לסכום שעומד לחיות מוקצה לרשות סעיף 150 ("עניינים בינלאומיים"), עם זאת, מעריכים שבסופו של דבר הוועדה תבקש לקצץ בין 500 מליון עד כדי בליון דולר מתוך הצעת החוק (ראו נא שלנו 277), דבר שללש צל של ספק יביא ללחץ כבד על הסיוע שלנו (ראו-נא למשל הסייפא מאמר המערכת שהתפרסם בעתון "ניי טיימס היום" - מברק עתונות 478).

3. בהצעת החוק לא רק הסיוע שלנו (3 בליון דולר, מהם 1.2 בסיוע אזרחי, ו-1.8 בסיוע צבאי) אלא שורה ארוכה של תיקונים בעלי השלכות פוליטיות וצבאיות (לרבות תיקוני "נאטואי דצ'יח") שנוגעים לנו ישירות ובעקיפין (בדומה לתיקונים שהתקבלו בהצעת החוק שאומצה ע"י ועדת החוץ בבית הנכחרים לפני כשבועיים (ראו נא שלנו 366)). טרם הודפסו

ש"ח 1988 277 366 478 508 453 1/9

ט ו פ ס מ ב ר ק

סגירות ישראל / ווסינגטון

דף 2 מחודש דפים

סווג בטחוני

2/9

62
453

ס'
508

דחיסות

תאריך/ז"ח

מס' מברק

הניסוחים הסופיים לתיקונים אלה, ובנתיים רצ"ב רשימת התיקונים הוך התייחסו לעמודים במסמך ה- **CHAIRMAN'S MARK** שהועבר בדיפ' לפני כשבועיים.

4. לא הורגשה הרעה כלשהי במעמדנו ברועדה (על אף הפרשיות האחרונות) והראייה לכך: שורת התיקונים הנ"ל, שבדרך כלל החקבלו ללא עוררין.

5. מאידך, הסנטור דן אורנסקי החבלט בגישתנו השלילית כלפינו (שכבר הכרנו מזמן) ^{הוא} לא חקר הזדמנויות לפפנות חיצונית בקורה כלפי הנחח הגדול של הסיוע שישראל מקבלת, ואף נסו למנוע קבלת תיקונים פרו-ישראליים (ראו נא סעיף 2(ד) בשלנו 237). גם אחמול ניצל את ההזדמנות במהלך הדיון על הסיוע הניחן לפקיסטאן כדי להעיר שמדיניות ארה"ב בדבר מניעת הפצה גרעינית איננה עקבית - כי חרי ולו איש היה מציע לסיידג את הסיוע המוענק לישראל, וועדה זו הייתה מתנגדת ולכן אין אנו נוקטים עמדה עקבית. הסנטור אלו קרנסטון השיב בחטמיעו את הדברים (הלא מוצלחים) האלה:

The US began substantial military aid to Israel some fifteen years after Israel began a sustained drive to develop nuclear weapons. The objective of US aid to Israel has never been to stop their nuclear drive--which was completed long before US aid began in earnest. Our aid to Israel advances strategic interests which are not undermined by Israel's nuclear monopoly in the region. By contrast, US military aid to Pakistan cannot continue unconditionally in the face of Pakistan's attainment of a nuclear weapons capability without severe consequences for regional stability.

אף סנטור אחר לא הצטרף לויכוח, ובוזה נגמר העניין.

6. בסוף ה- **MARK-UP** התפתח דיון נוקב בתיקון הלביא, שהסתיים לטובתנו - דיווח בנפרד.

7. רצ"ב רשימת התיקונים, על צירופיו. (הערה: כמובן יש בהצעת החוק תיקונים רבים שנוגעים לאיזורים ולמדינות אחרות שעלינו ללמוד אותם ולדווח עליהם בנפרד).
י. ז. מ.

דף 3 מחוך 9 דפים

סווג בסחוני

דחיפות

תאריך/ז"ח

מס' מברק

3/9

CD
453

P
508

סנט : חוק הסיוע

רשימת התיקונים הנוגעים לישראל

א. סיוע צבאי וכיו"ב

- (1) סיוע צבאי - בסך של 1.8 ביליון (עמ' 8 ב- CHAIRMAN'S MARK המודפס).
- (2) תיקון הלבאי - רצ"ב (כאמור, דיווח מלא בנפרד).
- (3) WAIVER לגבי הוצאות מסויימות בתחום המו"פ (עמ' 10 בספח הנ"ל).
- (4) הוזלת עלויות הדרכה (עמ' 12).
- (5) העברת עודפי ציוד צבאי בחינם לידי בנות ברית גדולות (ישראל ומצרים) באגף הדרום-מזרחי של נאט"ו (עמ' 14).
- (6) החכרה חדדית ללא תשלום (עמ' 17).
- (7) התניית מכירות נשק לירדן בקיום שיחות שלום ישירות ומשמעותיות (עמ' 20).
- (8) שיכתוב הנוסחים הנוגעים לסיוע הצבאי של ישראל ושל מצרים ("תיקון מורקאוסקי" - ראו נא סעיף 2(ב) בשלנו 237)-רצ"ב.

ב. סיוע אזרחי וכיו"ב

- (1) סיוע אזרחי לישראל (בסך של 1.2 בליון דולר) עם חלוקה מוקדמת (תוך שלושים יום מתחילה ש"ת 1988) - (עמ' 21).
- (2) פרויקטים מדעיים וטכנולוגיים באיזור מזה"ח - 5 מליון דולר (עמ' 22).
- (3) 20 מליון דולר לצורך חכניה ירדן בשטחים (עמ' 23).
- (4) "תיקון ברמן" (עמ' 31).
- (5) רבע מליון דולר ל"פרויקט אבוקה" - רצ"ב (דיווח בנפרד).
- (6) 35 מליון דולר לצורך חכניות ASHA (עמ' 74).
- (7) מחקר על בעיות המים באגן הירדן (עמ' 91).
- (8) השתיית השתתפות ארה"ב במוסדות של האו"ם, במידה שאינם מכירים בזכות ההשתתפות של ישראל - רצ"ב.

ס ד פ ס מ ב ר ק

ד 4 מחוד 9 דפים

סיוג בסחונני

דדיפות

תאריך/ז"ח

מכ"מברק

$\frac{4}{9}$

G 7
453

'P
508

ג. שונות

- (1) חצי מליון דולר (במטבע סוחר פולני) למען המכון להרבות ולמיסטיוריה היהודית שליד אוניברסיטת קראקו.
- (2) גיבוי של רומניה לנוכח התנהגותה בחחום זכויות האדם (חוך תבעה דאגה מהמשך הענקת מעמד ה-MFN לרומניה) - רצ"ב.

XXY

5 GA 508 K'717 11/24
LAVI, ADVANCED FIGHTER AIRCRAFT, AND OTHER ADVANCED WEAPON SYSTEMS

5/9 Section 101(d)(2) of the Chairman's bill is amended to read as follows:

"To the extent that the Government of Israel requests that funds be used for such purposes, credits made available for Israel pursuant to paragraph (1) shall be available for the Lavi program or for an advanced fighter aircraft of U. S. design (if agreed by Israel and the United States) or for other advanced weapon systems, if requested by Israel.

Page 7 of the Committee print

In section 101 of the Committee print:

-- Amend the title to read as follows:

Military Assistance and Sales and Grants and Related Programs;

-- Replace the stricken section 101(c) with the following:

"(c) SECTION 23 GRANTS.-- (i) Except as otherwise provided in this subsection, credits issued with funds made available by this section may be issued as Section 23 grants.

(ii) Credits issued for Israel and Egypt pursuant to section 23 of the Arms Export Control Act shall be provided as Section 23 grants.

(iii) For the purposes of this section, the term "Section 23 grant" shall refer to the issuance of a credit pursuant to the authority of and subject to all terms and conditions applicable to Section 23 of the Arms Export Control Act except the requirement of repayment of principal and interest."

--Amend subsection (c) of the Committee print to read as follows:

Section 31(b) of the Arms Export Control Act is amended by adding at the end thereof the following new paragraph: "(3) Credits extended under Section 23 shall be at market rates or in the form of Section 23 grants for fiscal year 1988."

-- Redesignate the subsequent subsections accordingly;

km

6/9

GP
453

508

אברהם אביב

21

Amendment offered by Senator Boschwitz and Senator Sarbanes

Section _____

Of the total amount of funds authorized to be appropriated to carry out Chapter 4 of part II of the Foreign Assistance Act of 1961 for Fiscal Year 1988, \$250,000 shall be made available for the "AVUKA" Association in order to foster co-existence between Arabs and Jews in Israel.

xxx

7/9

FINA - 180/17 5205 w/p/10

15

Chapter 3 of Part I of the Foreign Assistance Act of 1961 is amended by adding at the end thereof the following new section:

"Sec. 308. If Israel is illegally expelled, suspended, denied its credentials, or in any other manner denied its right to participate in any principal or subsidiary organ or in any specialized, technical, or other agency of the United Nations, the United States shall suspend its participation in, and contributions to, any such organ or agency until the illegal action is reversed."

Purpose of the Amendment

Establishes in permanent law -- in the Foreign Assistance Act of 1961 -- the principle, periodically enacted in individual authorization bills, that the United States will suspend its participation in the United Nations, and any agency of the United Nations, if Israel is expelled, suspended, denied its credentials, or in any other manner denied its right to participate in the U.N. or its specialized agencies.

7/9

CO
453

P'
508

879

GP

453

P'

508

AMENDMENT BY SENATOR TRIBLE

879

Expressing the sense of Congress on the human rights situation in Romania.

AT THE END OF TITLE V OF THE BILL, ADD THE FOLLOWING NEW SECTION:

(a). CONGRESSIONAL FINDINGS -- The Congress:

(1). notes that the Department of State, in the publication Country Reports on Human Rights Practices for 1986, determined that "In the area of human rights, major discrepancies exist between generally accepted standards, for example as embodied in the Helsinki Final Act of the Conference on Security and Cooperation in Europe, and Romanian practice...The party, through the Government, continues to restrict and control the right to free speech and free assembly and association, and to apply restrictions to religious practice."

(2). is aware of numerous accounts from the Department of State, Congressional delegations, and various human rights organizations, that Romanian citizens are being arbitrarily harassed, interrogated, and arrested by Romanian Government authorities for the exercise of civil and religious liberties;

(3). finds that official Romanian harassment of religious believers extends to the arrest of persons for distributing Bibles and the destruction of places of worship, including most recently the country's largest Seventh Day Adventist Church and the Sephardic synagogue in Bucharest;

(4). is also aware of the severe limits placed on the rights of Hungarians and other ethnic minorities within Romania to express and maintain their cultural heritage, as is illustrated by the attempts made by the Romanian Government to eliminate systematically Hungarian churches, schools, traditions, and even the Hungarian language from Romanian society;

(5). is concerned that the United States' extension of Most-Favored-Nation trade status to Romania, although linked in the Jackson-Vanik Amendment to freedom of emigration from that country, might be misconstrued as an endorsement of that nation's abusive internal practices.

(b). CONDEMNING THE HUMAN RIGHTS SITUATION IN ROMANIA -- The Congress strongly condemns Romania's continued hostility to the exercise of religious, political, and cultural rights, and calls upon Romania to halt its destruction of places of worship, and to fulfill its pledge to permit the production and distribution of Bibles and other religious literature.

X V

9/9

453 - G2

508 - P1

(c). It is the sense of Congress that the President should consider the following factors in shaping our bilateral relations with Romania:

(1). whether Romania is making substantial progress in halting its persecution of Romanian citizens on religious and political grounds and its repression of Hungarians and other ethnic minorities; and

(2). whether Romania is fulfilling its commitment to permit the printing of several thousand Bibles in Romania and to provide for and preserve places of worship.

xx

9/9

שבירות ישראל - ורטינגטון

אלו

ש 2 2 2 2 2
ד...ל...מחוק...ד...דפיס
סווג בסחונני...גלני
דאיפוט...בתול לבנסר

פטרין וזיית ממפנ 23. אטריל 87

470

המסוד

אל: מצפ"א
מנכ"ל ארצר

בית הנבחרים: פריסת חובות

כמדווח לפני כחודש, ועדה המשנה לפעולות זרות בוועדת התקצבות (בראשות אובי) כללה בהצעת החוק לסיוע נוסף (*Supplemental*) ל- 87 סעיף שיגביל את יכולת הממשל לפעול בנושא פריסת חובות עד הסתיו.

היום מחקיימים במליאה דיון והצבעה על הסיוע הנוסף. ברוב של 209 מול 94 התקבלה הצעה של אחד הרפובליקנים להסיר את הפרק על סיוע חוץ מכלל הסיוע הנוסף.

אי לכך, נפלה גם ההגבלה של אובי הכלולה באותו הפרק.

שבת שלום.

ס'גה הייב
טובה הרצל.

ס'ה	מ'ה	ג'ה	א'ה	ד'ה	ה'ה	ו'ה	ז'ה
2	3	3	1	2	1	1	3

מוכירות הממשלה

ירושלים, כ"ד בניסן התשמ"ז
23 באפריל 1987

סודי ביותר - ד ח ו פ
למכוח בלבד

אל : ראש הממשלה

א. כ. ר.

הנדון: שיחות קצרות עם היל ופיקרינג -
תהליך השלום

א. צ'רלי היל. שוחחתי עמו אמש בעניין אחר לפי בקשת שר הבטחון, ובהזדמנות זו הזכרתי נושא הועידה, בהמשך לשיחת המזכיר עמך. הסברתי את עיקרי הסתייגויותיך באשר לאופי המו"מ המוצע, הדינמיקה של הידרדרות הטמונה בוועידה וההזמנה על-ידי מוזכ"ל האו"ם שמשמעה אש"פ. הוספתי כי אין דבר המעציב אותך יותר מאשר מצב שבו עליך לנקוט גישה כפי שנקטת באשר לביקור המזכיר, אך המדובר באינטרס לאומי מן המדרגה הראשונה וכמובן לא בעניין אישי. אמר שאינם רואים זאת כמובן כעניין אישי, הם סברו שזו הזדמנות טובה לקדם את התהליך, אתה הוא הצריך להחליט, ושמחו על-כך שאמתי כי תחשוב על-כך עוד יום-יומיים.

ב. פיקרינג היקרני הבוקר בענייני איראן לפגישה עם האלוף(חיל.) ורדי, ביקש שניפגש ביחידות לדקות אחדות בנושא תהליך השלום, ומסר כלהלן:

- (1) מזכיר המדינה ישמח להיפגש עם השר ארנס מחר ב-9 בבוקר.
- (2) ידע גם על שיחתי עם היל. כמובן המזכיר מאוכזב מכך שעמדתיך שלילית כלפי הביקור, כיוון שלדעתו הלכו דרך ארוכה לשכך את דאגותיך.
- (3) מסר כי היל אומר שהחשש להזמנת אש"פ על-ידי המוזכ"ל אינו נושא אמיתי בעיניהם, שכן הנסיון הוא שהמוזכ"ל יקבל מה שינחווה, ואם ארה"ב (ישראל) יאמרו שלא יבואו לשום ועידה שאש"פ מוזמן אליה, לא יזמין את אש"פ.
- (4) פיקרינג הוסיף כי ההתחייבות היא שהפלשתינאים הם חלק מהמשלחת הירדנית והמלך - כפי שמסר לך - יודע שלא יוכל להביא אנשים שיגרמו להסתלקות ישראל.

(5) עוד אמר, כי המזכיר לדעתו היה קצת "בהלם" מתגובתך, ומעוניין בדיאלוג. הסברתי שתשובתך תכלול את הקשיים העמוקים ההופכים עניין הועידה לבלתי-אפשרי (לדבות התנערות מקמפ דיוויד). טען שלא כך. כמו-כן אמרתי כי ודאי תכלול גם את הצעותיך שלך לקידום תהליך השלום.

(6) פיקרינג הגיע אלי לאחר פגישה עם ממלא-מקום ראש הממשלה. אמר כי הוא צופה מחלוקות עמוקות בנושא זה (לא פירט אם בממשלה או בין ישראל לארה"ב). אמרתי כי מן הראוי לאמריקנים שלא לנקוט עמדה במחלוקת פנימית ישראל, דבר שנכשלו בו בעבר. אם שהוא נזהר מכך, וכן שהציע לממלא-מקום ראש הממשלה להידבר עמך. הוסיף כי הוא מקווה שלא תיראה ציבורית כמי שמסרב למו"מ לשלום. אמרתי שיסיר דאגה זו מלבו.

בִּבְרַחָה,

אליקים רובינשטיין

העתיק: מנכ"ל, משרד ראש הממשלה ✓

סודי

ירצא **

**

**

**

חוזם: 4,9970

אל: 555/ש

מ-: המשרד, תא: 230487, חז: 1530, דח: מ, טג: מ

נד: 6

סודי/גידוי

למדן

סיוע לשלן 351 מ-16 דנא

א. קיימנו דיון במשרד לקראת התיעצות רחבה יותר עם גורמים במשרדים האחריז.

ב. רוח הדברים היא:

1. שה-EARMARKING הוא אחד ההישגים החשובים ביותר שלנו ושטסור בשום אופן שיפגע.

2. שבנישה מרצון לגרזן הקיצוצים אינה צריכה להידון בשלב זה אלא רק אם ובסמון להעלאת אפשרות כזאת

ג. לקראת הדיון התיחסנא לשאלות הבאות:

1) מה עמדת איז'יק בכל המיכלול הזה

2) האם הקצוץ האפשרי של 4.5 אחוז הל לבטח גם על סכומים שהם EARMARKED או שה-EARMARKING המעוגן בחוק גגן עליהם מקצוץ

3) האם אין השנה הקרובה נוחה דוקא למאבק בלישה נגד קצוץ ונגד בנישה ב-EARMARKING

אנא חוות דעתך.

WITNESSETH that the within and foregoing is the true and correct copy of the original as the same appears in the records of the County Clerk of the County of Dallas, State of Texas.

1912

1912

NOT FOR RECORD

IN WITNESS WHEREOF, I have hereunto set my hand and the seal of the County of Dallas, State of Texas, this 1st day of January, 1912.

CLERK OF COUNTY

JOHN W. BARKER, County Clerk

1912

JOHN W. BARKER, County Clerk

1912

משרד החוץ-מחלקת הקשר

מנהל מצפ"א

י.כ.

ת.פ. : שהח, רהמ, מ.כ.כ.ל, צמ.כ.כ.ל, מצפ"א, מ.י.נ.ר.ב.י, כלכלית ב', ארצ

משרד החוץ, תל אביב, 1955

THE UNIVERSITY OF CHICAGO

1955

1955

THE UNIVERSITY OF CHICAGO

1955

1955

** כנס

טרוי

**

**

**

חוזם: 4,10418

אל: המשרד

מ-: לוטאנוולס, נר: 59, תא: 230487, דח: 1300, דח: ר, טג: ט

נד: 8

רגיל/טרוי

נר 8 פר נוש בנפרד

אל: מצפא'

דע: שגריי, נוש

מאת: קונבל' לא'

משיחה באע' עם ברמנר, השגריי ללוחמה בטירור, מחמד'

1. ספר שעד כה קבלו דיווח מקוטע ביותר משגריי ורתם באלג'יר על כנס פלגי אשפ' ואין בידיהם יותר מהמפורסם בעתונות. מכל מקום לדעתו המגמה המסתמנת ברורה: מאמצי ליכוד הפלגים נחזרה לפעילות טירור מוגברת ואקטיבית. להערכתו ייקח לאשפ' כשנה להתארגן כדי יכולת לשמש קו הדש זה שאומץ במלוא היקפו. ברמנר רואה בתהליך זה הכבדה נוספת על תהליך השלוס שכן להערכתו ייקשה על ירוך יותר מבעבר ליטול היכונים המתחייבים מכהינתה בשל הצטרפות לתהליך. כאן העיר שכרגיל היסטורית המזהה' היא של הזדמנויות מוחמצות עיי' הצד הערבי. לדעתו לו השכילו מדינות ערב לקבל את תוכניה וייגן היה נוצר מתח גדול בין ישראל לארהב'.

2. ספר שלפי המידע שברשותם שורות דימורליזציה בצבא לוב עקב כשלונו כשלונו במלחמת צ'אד. יש מרירות ואי שביעות רצון מופגנת הוואה לכלל ביטוי בעריקות של היילים לרביים במטוסים למצויים בשבועות האחרונים. קדאפי אמנם לא ניהן לאילוף וריסון אן מאז פעולת ארהב' נגדו

REPORT OF THE DIRECTOR OF THE BUREAU OF THE CENSUS
ON THE
CENSUS OF 1900

PART I
OF A REPORT

BY THE
DIRECTOR OF THE BUREAU OF THE CENSUS

WASHINGTON, D. C.

THE BUREAU OF THE CENSUS HAS THE HONOR TO ANNOUNCE THAT THE
RESULTS OF THE CENSUS OF 1900, AS REPORTED BY THE STATES,
AND THE DISTRICT OF COLUMBIA, ARE NOW AVAILABLE IN THE
FORM OF A REPORT, WHICH WILL BE FORWARDED TO THE STATES,
AND TO THE DISTRICT OF COLUMBIA, BY THE BUREAU OF THE
CENSUS, IN THE NEAREST MONTHS. THE REPORT WILL BE
FORWARDED TO THE STATES, AND TO THE DISTRICT OF COLUMBIA,
BY THE BUREAU OF THE CENSUS, IN THE NEAREST MONTHS.
THE BUREAU OF THE CENSUS HAS THE HONOR TO ANNOUNCE THAT
THE RESULTS OF THE CENSUS OF 1900, AS REPORTED BY THE STATES,
AND THE DISTRICT OF COLUMBIA, ARE NOW AVAILABLE IN THE
FORM OF A REPORT, WHICH WILL BE FORWARDED TO THE STATES,
AND TO THE DISTRICT OF COLUMBIA, BY THE BUREAU OF THE
CENSUS, IN THE NEAREST MONTHS.

THE BUREAU OF THE CENSUS HAS THE HONOR TO ANNOUNCE THAT
THE RESULTS OF THE CENSUS OF 1900, AS REPORTED BY THE STATES,
AND THE DISTRICT OF COLUMBIA, ARE NOW AVAILABLE IN THE
FORM OF A REPORT, WHICH WILL BE FORWARDED TO THE STATES,
AND TO THE DISTRICT OF COLUMBIA, BY THE BUREAU OF THE
CENSUS, IN THE NEAREST MONTHS.

משרד החוץ-מחלקת הקשר

הוא מגלה יתר זהירות בנידום פעולות טירור. אשר לשאלה
מה צפוי אחרי קדאפי אמר ברמנר כי להערכתם כל יורש
שיקום לו, גם אם יהיה בצלמו וקנאותו, יהיה מוגבל
יותר בגלל היעדר בטחון עצמי בשל קאדפי.

3. בהרצאה שנשא אחרי אפי ספר שמשרד המשפטים האמריקני
בודק עדיין עניין ביקור נרחאן בלוב. עד כה הועלו נגדו
האשמות על עבירות מטבע אך קשה להוכיחן. בוזקים אם
היו עבירות נוספות ואם כן יועמד לדין, כן בודק משרד
המשפטים אפשרות העמדתם לדין של 200 האזרחים האמריקנים
שנסעו ללוב ליום השנה להתקפת ארהבי על לוב.

בנצור

תמ: שהה, רהמ, שהבט, מנכל, ממנכל, ר/מרכז, רם, אמן, ממד, מצמא

THE DATE FOR WHICH THE ...
...
...

...
...
...
...
...

...

...

42

רחיפות: מילדי	מחלקת הקשר ניו-יורק טופס מברק	תאריך: _____
סוג כטחוגי:		מספר: _____
שמו:		
תו"ח 231300		אל : המשרד
כר : 0467		דע :
		מאת : נאו"ם ניו יורק

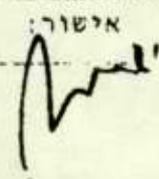
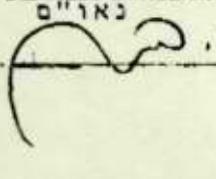
אל : ארבל 2

דע : אירופה 1 + 2

מאת : יששכרוף

פגישה עם נציגי ה-12.

1. התקיימה הפגישה הנ"ל ב- 22/4 בישתתפות יועצי בלגיה, בריטניה, דנמרק, ספרד ויוון. השיחה האפיינה בניקר בשאלות שהיו מופנות כלפינו ובעיקר נדונו עמדתה של ישראל לגבי תהליך השלום, מו"מ ישיר, ועידה בינ"ל, שלב ההכנה לשיחות, השלכות מל"פ, אש"ף ומעמדו בשטחים, עמדתנו כלפי אש"ף, עמדתן של ירדן וסוריה לגבי התהליך, הסדר עתידי ליש"ע, הדו-שיח הישראלי-סוביאטי, העצמת הבאה וכן מעורבות ה-12 בתהליך השלום.
2. כללית דעת האירופאים היתה כי לא צפויה התקדמות בתהליך השלום בעתיד הנראה לעין, כעיקר בעד החלטת מל"פ והשלכותיה על ירדן, שכן לדעתם חוסיין לא יעשה כל צעד כמו סאדאת ויתכן שיתקרב עתה יותר לסוריה. לדעתם עיקר הסיבה להדגנת עמדתו של ערפאת מצוי בסירובה של ישראל לבוא לקראתו בתהליך המדיני. השיחה היתה מאד נוקבת באשר לעמדתנו כלפי אש"ף וכן שאיפתנו להגיע ליחיד עם חוסיין ונציגים פלסטינאים שאינם דברי אש"ף. מעניין לעיין כי דווקא נציגי בלגיה ובריטניה הביאו לוויכוח הנוקב כאשר הנציגים האחרים הסתפקו בהצגת שאלות ענייניות. רחוק השוחה הרלגו ציין כי יחד, לאור הצהרת ברוסל, שה-12 ישקלו בזירות שינוי הצבעתם בעצרת הבאה בהחלטה על ועידה בינ"ל, אם ההחלטה אכן תהיה מתוכננת בצורה משמעותית. עם זאת, מצפים שסוריה ואש"ף יביאו להקצנה של אותה החלטה. לגבי השתתפות אירופאית בתהליך השלום ציין חבריטי כי לדעת ה-12 על הצדדים לקבוע בעצמם כיצד יתקדמו בתהליך וכי אין ל-12 תפקיד פעיל במלא בהקשר זה. אף אחד מעמיתיו לא סתר את דבריי.
3. הואיל ורב השיחה היתה כאמור תגובותנו לשאלות, אדווח בפירוט בדו"פ.

תאריך: 23.4.87 שם השולח: יששכרוף אישור: נאו"ם

2 3 2 2
 2 3 2 2
 1 2 3 4 1 2 3 4

שגרירות ישראל / נושיונגטון

ט ו פ ס מ ב ר ק

דף 2 מחוד 2 דפים

סווג בטחוני

רחיפות

תאריך/ז"ח

מס' מברק

$\frac{2}{2}$

422/333

מדובר ב-4,000-5,000. הכוח הישראלי פחות מ-1,000, משתנה לפי הנסיבות. מחגובת הכוחות הלא-פלסטינאים באזור ומהדאגה שמבטאים הלבנונים, נוכחות אשי"פ היא מוקד למתיחות. יוניפיל אינו מסוגל לבלוט צמיחת אשי"פ, ממלא תפקיד חשוב, היחס הישראלי ^{לאלו} בשנתיים האחרונות יותר חיובי מבעבר. סוריה מעונינת בשחרור החטופים אך השפעתה מוגבלת. הדו-שיח עם סוריה נמשך, באמצעות ממונה.

4. נשק למדינות ערב לבקשת גילמן, יספק לרקורד פרטים על האיום נגדו זקוקה סעודיה למסוקים. פגזים בעלי ראש מאורניום מדולל - פג תוקפו של מכתב ההצעה למצרים ולסעודיה, מבלי שהיתה פעילות. אין לממשל תוכניות מעבר למה שכבר דווח. יש סיכוי שלא כל מה שנמסר לקונגרס אמנם יבוצע. סמית' סבור שהממשל מנהל מדיניות חוץ באמצעות עסקות נשק, רוצה לדעת האם יש אסטרטגיה כוללת. מרפי סבור שכן, לא ניתן לנהל מדיניות חוץ בלי מכירות נשק, היה נסיון להתייעץ עם הקונגרס. בממשל מאד רגישים למאזן ולעליונות ישראל. סמית' אינו מסכים ^עיש התייעצות עם הקונגרס. פגזי ^{DU} נמכרו בחבילות קטנות שאינן מחייבות הודעה. ללוין השיב שלמיטב הבנתו, לא צפויה עסקת נשק עם ירדן בצמוד לביקור אפשרי של חוסיין.

5. שטחים: גילמן (ואח"כ סמית) התעניין האם מדינות ערב מסייעות לתוכנית הפיתוח, בדומה למערביות. מרפי סבור שאולי הן מהססות להכנס לתחרות בין ערפאת והמלך. ערפאת אינו מתנגד לתרומות אך רוצה להיות שותף בקביעת היעדים. סעודיה תמכה כספית בירדן בהקשר זה.

6. בריה"מ : להמילטון אמר שנראה לו שהמשלחת הקונסולרית לארץ תבוא בקרוב, אך אינו יודע האם מדובר בצעד לקראת יחסים. אינו סבור שהמשלחת הסובייטית למצרים משמעותית - החוב היה גורם מטריד ומדובר בפתרון אחרי מו"מ מייגע.

7. לביא : תמילטון התעניין מתי ניתן לצפות לתשובה ישראלית. מרפי: אין תאריך אך נראה לו שהתשובה צפויה בקרוב (imminent) תוך מספר שבועות. המילטון: זה המצב כבר זמן מה...

8. עדותו הכתובה של מרפי בדיפי.

טובה הרצל

שגרירות ישראל / וושינגטון

ט ו פ ס מ ב ר ק

דף 1 מחוד 1 דפים

סווג בטחוני שמור

דחופות מייד

תאריך/ז"ח 22 1915 אפר

מס' מברק

59

המשרד

443

אל :- מזא"ר

דע :- בחיב

משיחה עם קונגרסמן ג'ים שויאר שהיה במללחת הספיקר לברה"מ.

1. העלו את הנושא היהודי בכל השיחות (גורבצ'וב, ליגאצ'וב, שברנדזה ו-8 חברי הסובייט העליון העוסקים בנושא הלסינקי וזכויות האדם).
2. התשובות שקיבלו היו מתחמקות ובלתי משביעות רצון. בין השאר נימקו הסובייטים טרובם לחתיר עליה בנימוקי סודיות (עסוק רבים מהמבקשים לצאת בסווג מסווג).
3. שויאר בדעה שהסובייטים הערימו על ברונפמן ואברט. הוא מכחיש מכל וכל את המיוחס לו ע"י סופרת "דבר" בניו-יורק.
4. לדעתו הסובייטים הרבה יותר גמישים בענין ההסכמים על פרוז מטילים ונסיגת מאפגניסטאן. הסיבות כפי שהסובייטים הסבירו לדבריו הן כלכליות כאשר אין הם מסוגלים או רוצים לעמד במרוץ החימוש ובהוצאות העצומות שהכיבוש באפגניסטאן מטיל עליהם. לדברי שויאר הסובייטים אף נתנו לו"ז לפינוי (במגעים עם האמריקאים בג'נבה, כדבריו).

מברק
ערו

עלה 2
החל 3
ג'א 3
ג'א 1
ג'א 2
החל 1
החל 4
אלה"ו 520

אין אורה 2

אין אורה
אמנות ופולק אורג
אמנות על סמל אורג
קריאת האמנות
Foreign Affairs Sec.

יחכן שחוסיון היה מרחיק לכת יותר במשא ומתן עם ממשל פרס, לו נותר זמן רב יותר עד הוטאציה. עם זאת, סביר יותר שגם אז לא היה עושה זאת. אף מנהיג ערבי אינו מטיב להבין כמו חוסיון את המורכבות של של מדיניות הפנים של ישראל, אף אחד, אפילו לא סאדאת, לא בילה זמן רב כמוהו בשיחות גלויות עם מנהיגים ישראלים בכירים. חוסיון הבין היטב את את האילוצים במשא ומתן כחנאים קואליציוניים ופרס לא יכול להביט אלא את פתיחתו של המשא ומתן, ואך תחת עינו הפקוחה של שמיר, הוא מנוע מלרמוז אפילו לנסיגה ישראלית, או תוצאות אפשריות אחרות.

כך, הסתיימה תקופת כהונתו של פרס ללא כל פריצת דרך במשא ומתן עם ירדן והפשלתינאים, על אף תחושת הדחיפות של פרס למצוא הסדר, טיפוח את חוסיון, קשריו ההדוקים עם וושינגטון, היצירתיות הדיפלומטית שלו, וכושר הביטוי הוירטואוזי. המכוי הסתום הדיפלומטי, הצריך תעוזה פוליטית הרבה מעבר ליכולתו של כל איש מערך המנהיג ממשלת אחדות. יתר על כן, מוכשר ככל שיהיה, פרס - כמו גם חוסיון - אינו איש של סיכונים גדולים. זאת הסיבה, ששניהם שרדו זמן כה רב ב"גיונגלים" הפרטיים שלהם.

(-) אר/ר

(המלך האר).

קריאה (-)

לוא

The Peres Era

לאור המאזן הדיפלומטי הבין לאומי החיובי שהשיגה ישראל בשנות כהונתו של פרס, לא יפלא כי הוא נראה לעיתים נהנה יותר ממסעיו בחו"ל, מאשר ממאמציו להתמודד עם הדילמות מכית. כאן, בבית, חמיד נראה היה באופק "סקנדל" חדש מאיים לפרוץ. עוינויות ומריבות בתוך הממשלה רדפו את פרס, כמו גם את קודמיו. עזר ויצמן, חברו, ועוה גם שוחפו לדרך הפוליטית, היה שנוא על שמיר. הוא מנע מפרס לעשות שימוש ביחסיו המיוחדים של ויצמן עם מובארק ומנהיגים מצריים אחרים. כשויצמן פגש סוף-סוף במובארק באפריל 88, הערכות האופטימית מדי של הסיכויים לוועידת פסגה צפויה, רק סיבכו יותר את יחסי ליכוד-מערך.

ישראל קשה לפוליטיקאים שלה, יותר מרוב המדינות האחרות. [רשנים ועיתונאים בישראל הרבו לטעון, כי פרס שינה בעיקר דימויים, ולא המציאות; כי מעולם לא הפגין את רוח המנהגיות האמיתית שאיפיינה את בן גוריון, ולא סיכן את הנופולריות האישית שלו בעמידה תקיפה על בעיות היסוד של ישראל, כמו למשל, עתיד השטחים.

יש משהו בגישה זו. אולם, באיוו מידה יכול מנהיג דמוקרטי להרחיק לכת בניגוד לאלו שכחרו בז'פרס, המעריך את בן גוריון הערמה עמוקה, שונה ממנו באישיות. גם המדינה והומנים השתנו במדיה ובה מאז ימיו של בן גוריון. בנסיבות של אמצע שנות ה-80, פרס עזב את משרתו כשהוא נהנה מרספקט גדול יותר, מעודד יותר ומקבל את עצמו יותר מאשר בעבר.

שנתיים הם זמן קצר בהסטוריה של כל מדינה. ובכל זאת, המאזן של עידן פרס מראה על הישגים מרשימים. אישיותו של ראש הממשלה והדקו שלו, התאימו היטב להנהיג קואליציה עדינה. מעטים בישראל היו יכולים לעשות זאת. עם זאת, תוצאות כהונתו המוצלחת של פרס היו מאכזבות למפלגתו. מפלגת העבודה עלוה במקצת בסקרס, אולם הפופולריות המחודשת של פרס לא שינתה מן היסוד את הגישה הסקפטית למפלגת העבודה שפיתחו הבוחרים בעשור האחרון.

שמיר

שמיר נטל את מושכות הקואליציה אחרי החילופים באוקטובר, וממשלת אחדות מחשיכה בדרכה כשינויים קלים בלבד. איש אקדמיה ישראלי העיד עוד בנובמבר, כי "אנשים מחזילים כבר לשכוח שפרס היה ראש ממשלה". יש משום הגזמה באמירה זו, וזמקום מושכו במשרד החוץ, פרס ימצא דרכים לאזכר עובדה זו. שמיר, בתורו, הוריד כבר את הפרופיל של מדיניות החוץ. גלי האויר אינם רוויים עוד בהצעות ישראליות ליוזמות דיפלומטיות. "מדיניות המשך", היא מילת מפחה, אולם הסגנון של שמיר שונה מאד מזה של פרס. שמיר נוטה להמתין לדברים שיגיעו אליו, ולא יוצא לחפש אותם. הוא מעדיף לומר מעט ככל האפשר, וממתין שהזמן יעשה את שלו.

היחסים האינטרטגיים שבין ישאל לארה"ב, נותרים קורבים, ואינם מתדרדרים בצורה משמעותית. שמיר נהנה מהערכתם של שולץ ורייגן, וגם פרשת מכירת הנשק לאירן ופרשת פולארד, אינם צפויים לגרום נזק של ממש. שמיר הוא אדם מנוסה, נוקשה, מאופק, ופרגמטי באופן טקטי, על אף שהמחויבות האידיאולוגית שלו ל"ארץ ישראל", אינה ניתנת לערעור. סגנון המנהיגות שלו אינו מצטיין בחזון או כריזמה, אלא בשכל ישר וסבלנות. כמי

הגל לאור - סנים מולוול ככישודיו כפוליטיקאי, זכה עוה שמיר במעמד של מנהיג בלתי מעודער של הליכוד. סבלנותו של שמיר, וכושר התמדתו, יעזרו לו לנווט את הקואליציה כינות המשכרים. גם הו נחון באישיות המתאימה לכך. כפי שאמר כבר חכם אחד בעבר, הנבואה היא דבר מסוכן, ביחוד כשמדובר בעתיד. ובכל זאת, אם ניטול את הסיכון, אפשר דלהתנבא כי תקופת כהונתו של שמיר תהיה דומה במידה רבה לזו של פרס במהות, אם לא בסגנון. הציבור בישראל כבר בממשלת אחדותו הוא עלול להיתקע אתה הרבה מעבר

ט ו פ ס מ ב ר ק

דף 1 מחוד 7 דפים

סוג בטחוני גלוי

דחיפות מיידית

תאריך/ז"ח 1200 22 באפריל

מס' מברק

שגרירות ישראל / וושינגטון

31

אל: המשרד

תיק ארנון

409 \$

אל: מנכ"ל מדיני, ממנכ"ל, מצפ"א, מע"ת

להלן דבריו של סגן מזכיר המדינה מרפי לפני תת הועדה למז"ת של
ועדה החוץ בביח הנבחרים (21.4.87).

עתונות

שם המג ש"ש 1 3 1 3 2
ג"א ג"א ג"א ג"א ג"א
סגן 1 3 1 3 2
4 3 4 4 4

2/7 409

STATEMENT BY
ASSISTANT SECRETARY OF STATE RICHARD MURPHY
BEFORE THE SUBCOMMITTEE ON EUROPE AND THE MIDDLE EAST
OF THE HOUSE FOREIGN AFFAIRS COMMITTEE

AS PREPARED FOR DELIVERY
TUESDAY, APRIL 21, 1987

Mr. Chairman, Members of the Committee:

I welcome this opportunity to discuss with you developments in the Middle East since I last met with the Subcommittee. I have noted, in recent weeks, that questions have been raised about whether the Administration has a consistent Middle East policy. I want to assure you that this Administration is actively engaged in working for peace and stability in the Middle East and in so doing, is protecting important US national interests in the region.

I have outlined for this Committee on a number of occasions those interests, but perhaps should restate them again today. We seek to ensure the flow of oil to ourselves, our friends and allies; to guarantee Israel's qualitative military edge and help our Arab friends meet their legitimate defense needs and remain secure and stable; and to restrict the spread of Soviet influence. Our policies are designed to advance those objectives.

THE GULF WAR

As the President noted in his statements of January and February, the dangers inherent in the Iran-Iraq war are growing. Tensions and alarm have increased both as a result of fighting on the ground as well as continuing attacks on international shipping and on facilities of non-belligerent Arab Gulf states. The Iranian decision to test the Silkworm anti-ship missile in the Strait of Hormuz constitutes another ratcheting up of pressures. While ground fighting is at a low ebb as we meet, Iran continues to threaten -- and be posed to launch -- additional offensives against Iraqi forces. As for Iraq, it has over the past year demonstrated repeatedly that its defenses are strong and capable. Perhaps most importantly I regret to report that we see no sign from the Iranian government that it is prepared to become engaged in a negotiated settlement of the war -- except on its terms.

The United States has critical interests in the Persian Gulf as a region. These economic, political and strategic interests require what we are doing: firm action in support of our traditional friends, clear public declaration of our interests and views, active diplomatic efforts to end the war and, over the longterm, willingness to re-establish a normal relationship with Iran when its actions make such a relationship possible.

Since January we have been involved in a major diplomatic effort to explore ways in which the international community can take more effective action to bring a rapid end to the war. As the President urged in his January statement, "the time to act on this dangerous and destructive war is now". We have initiated

FEDERAL NEWS SERVICE 202-347-1400
NEWS FOR THE NEWS MEDIA

*

3/8 409

SEC. MURPHY - 04/21/87

-2-

consultations in New York, under the umbrella of the UN Secretary General, as well as in capitals, about how the Security Council could play a more forceful role in encouraging the belligerents to seek a negotiated peace. Efforts to end the war through negotiation were discussed in Moscow during the Secretary's recent trip. Further, we have urged regional states to contribute to this diplomatic effort -- as their interests are immediately and profoundly at stake in this tragic and relentless war. This process is on-going, and we are committed to it.

Within the next weeks, we expect to receive a high-level Arab League delegation in Washington to discuss this important issue. We welcome the visit as well as the efforts being made by other governments to take initiatives which will help, over time, to coordinate international efforts to end the war. We were also pleased to learn that the Organization of Islamic Conference in its late January Summit in Kuwait committed itself to a further mediation effort. We wish it well.

In the meantime, and in concert with our multilateral efforts, we are vigorously pursuing our Operation Staunch policy -- the importance of which the President underscored in the February 25 statement. The goal of Operation Staunch most simply put is to deny Iran the military wherewithal to continue to press this dangerous war. Impeding and complicating the flow of arms to Iran is an important, possibly critical, part of the overall effort to convince the Iranians of the futility of continuing this tragic war.

Our Operation Staunch efforts have continued at a high pace. As instances of Western European, Latin American and East Asian firms doing business with Iran have been discovered, we have made strong and high-level approaches to the relevant governments, urging them to intervene to stop shipments of arms to Iran. Our efforts are working, though they have not produced a total cut-off of arms from free world sources.

In recent weeks we have reaffirmed to the moderate Arab states of the Gulf our commitment to help in their individual and collective self-defense against external aggression, such as Iranian attacks on facilities of non-belligerent states like Kuwait and the United Arab Emirates and on neutral international shipping in and near the Strait of Hormuz. We share with these moderate Gulf states fundamental interests -- to ensure the free flow of oil, to restrict Soviet influence in the area, to prevent the spread of fundamentalist radicalism aimed at undermining their political stability. These countries want and expect to be the first line of defense for their own interests. We concur that they should be. It is our responsibility to help ensure they have the means to protect themselves. That is why the sale of US military equipment to these countries to meet legitimate defensive needs is so important. We have closely consulted with this Committee and others in Congress on these prospective sales. We will not pursue sales that will reduce Israel's qualitative edge, but we must be a reliable supplier to these Gulf nations.

FEDERAL NEWS SERVICE 202-347-1400
NEWS FOR THE NEWS MEDIA

*

409 4/7

SEC. MURPHY - 04/21/87

-3-

Because of the importance we attach to freedom of navigation, our commitment to ensure the free flow of oil through the Strait of Hormuz and our close relations with the Gulf states, we are discussing with them the threat posed to neutral shipping by Iranian attacks. As part of these discussions, we are consulting with Kuwait about the registering of some of its oil tankers as US flag vessels. With the registration of these ships in the US, they will be entitled to the same protected status afforded other US ships transiting the Gulf.

We have conveyed our serious concern about the presence of Chinese-origin Silkorm missiles near the Strait of Hormuz to the government of Iran. Iran understands clearly our position on the threat which these anti-ship weapons have added to an already unstable situation. We are urging other nations, more dependent than we on Persian Gulf oil, to make their concerns known to the Iranians. The stakes are too high for international passivity in this regard.

While we meet our commitments in the Gulf to the principle of freedom of navigation, to ensure the free flow of oil and to help our friends meet their legitimate defense needs, we seek no confrontation with Iran. We are making sure Iran understands our views and commitments since we believe such clarity serves as a deterrent and helps prevent Iranian actions based on miscalculations. We would welcome better relations. We would be prepared to consider responding to any authoritative message from Iran, but there will be no substantial improvement in relations as long as Iran supports terrorism and seeks to undermine friendly governments in the Gulf.

CONTINUED ON PAGE 2-1

FEDERAL NEWS SERVICE 202-347-1400
NEWS FOR THE NEWS MEDIA

*

409

5/7

SEC. MURPHY - 04/21/87

2-1

THE PEACE PROCESS

The goal of a comprehensive Arab-Israeli peace remains a high priority for this Administration, Mr. Chairman. We continue our efforts to build on the foundation of peace between Israel and Egypt. We are convinced that a just and enduring settlement can only be achieved through bilateral negotiations between Israel and its Arab neighbors. Bilateral negotiations are, in our view, the only practical vehicle for arriving at a comprehensive settlement.

We are prepared to discuss with the parties arrangements necessary to begin direct negotiations. We would support procedural steps which are acceptable to them and which will lead to face-to-face negotiations. We understand the importance to the Arab side of an international context for bilateral negotiations although we have long expressed our skepticism of the utility and the risks of an international conference. Any international mechanism, to be acceptable to the United States, would have to meet our strict criteria: It would have to lead immediately to face-to-face negotiations and could not interfere with those negotiations whether by arrogating to itself the authority to impose solutions on the regional parties or to veto agreements they may reach.

We continue to discuss these issues with our friends in the region. The peace process figured importantly in Israeli Prime Minister Shamir's Washington visit in February. President Reagan and Secretary Shultz reiterated our strong commitment to achieving progress toward a peace settlement, and Prime Minister Shamir agreed that we must continue the search for a way to get to direct negotiations while expressing his clear opposition to an international conference. We remain engaged with Israeli leaders to help resolve their differences with Jordan over the way to bilateral, face-to-face negotiations.

The peace process was also an important component of our discussions with Jordan's Prime Minister Rifai. Among other issues, we considered the question of an international conference in some detail. Rifai underlined Jordan's long-held view that bilateral negotiations must occur in the context of an international conference, one that includes both the regional parties and the permanent members of the United Nations Security Council. Our discussions with Rifai were positive in tone and conducted in a problem-solving spirit. Procedural issues were discussed in greater detail than heretofore, indicating a serious commitment to making progress.

All the parties in the Middle East see dangers in inactivity and believe further progress can be achieved in moving toward negotiations. As we have seen again over the past two weeks, the status quo exacts a tragic human toll on both Israelis and Palestinians. In recent months, a number of Palestinians, including students, have been killed or wounded in confrontations with Israeli forces. During the same period, Israeli civilians have been killed and wounded in acts of violence by Palestinians. Stringent Israeli

FEDERAL NEWS SERVICE 202-347-1400
NEWS FOR THE NEWS MEDIA

✱

409 6/7

SEC. MURPHY - 04/21/87

2-2

security measures may temporarily reduce the casualties. But such measures tend to increase resentment that can lead to more violence and raise serious questions regarding respect for human rights and individual freedoms. At the same time, Palestinians must realize that violence benefits only extremists and damages efforts being made to achieve their legitimate rights. We will continue to urge maximum restraint on all sides and to work with them to improve the environment for progress toward reconciliation and peace.

We also remain strongly supportive of activities designed to enhance the quality of Palestinian life in the West Bank and Gaza. Israel and Jordan recognize, as we do, that these activities on the ground cannot substitute for a peace process and cannot be sustained over time unless there is hope among the Palestinians of movement toward a peaceful settlement. However, improving their quality of life is an important complement to the process of peace. Our direct assistance, carried out by private voluntary organizations, continues to be a highly visible and successful demonstration of the American people's commitment to social and economic development for Palestinians in the West Bank and Gaza.

For its part, the government of Jordan has decided to pursue a comprehensive plan of development assistance for the West Bank and Gaza, in addition to its program for East Bank development. In view of our close relationship with Jordan and our commitment to improving the conditions for Palestinians in the territories, we have fully endorsed this initiative. We strongly support this Jordanian program, both through our own contributions to date and our encouragement of other countries to contribute to this program. We recognize that Jordan's program needs additional resources and are examining ways we might help. We believe that a substantial increase in our contribution this year would further energize the program and encourage other donors to participate. At the same time, we have discussed frankly with Jordan's leaders the budgetary constraints within which we must work.

LEBANON

In Lebanon we continue to support an end to fighting, restoration of stability and re-establishment of the authority of the Lebanese government.

UNIFIL is an important element of stability in South Lebanon. We strongly support UNIFIL's continued operations in the South. I regret that the Administration's request for UNIFIL funding in the supplemental for the President's budget for FY 87, which took fully into account the need for budgetary stringency, has been disapproved by the House Appropriations Committee. We hope that the requested funding will be restored.

We have been seriously concerned about the plight of Palestinian civilians in refugee camps near Beirut, Sidon and Tyre. We have repeatedly called for a cease-fire and for regular, safe access to the camps for international humanitarian agencies. The

FEDERAL NEWS SERVICE 202-347-1400
NEWS FOR THE NEWS MEDIA

409 7/7

SEC. MURPHY - 04/21/87

2-3

situation has improved somewhat since February, when conditions were appalling, but regular supplies of food and medicine are still not assured. We support UNRWA's efforts to gain access and are considering ways to respond positively to UNRWA's emergency appeal.

We follow closely developments in Beirut. In February, Syria deployed several thousand troops to West Beirut in response to a request from Lebanese Muslim Cabinet ministers. In addition, on April 14, about 100 Syrian soldiers joined units of the Lebanese Army's 12th brigade at checkpoints on the coast road between Beirut and Sidon. We have made clear that we continue to support the withdrawal of all foreign forces from Lebanon, and that we will judge Syrian actions according to how they help the Lebanese government restore its authority.

EGYPT

President Mubarak has publicly pledged to strengthen democracy in Egypt. We are encouraged by the results of the parliamentary elections held earlier this month, which saw about 4,000 candidates competing in a lively campaign for the 448 seats. While President Mubarak's National Democratic Party maintained a solid majority, the number of independents and opposition candidates in the Assembly increased substantially (to 100 seats) and now more closely match their percentage of the popular vote.

To return to my original point, the Administration is actively involved in pursuing our national interests in the Middle East, and, I can assure the Committee, will continue this involvement until we achieve our objectives.

END OF STATEMENT

FEDERAL NEWS SERVICE 202-347-1400
NEWS FOR THE NEWS MEDIA

✕

16

שגרירות ישראל / וושינגטון

ט ו פ ס מ ב ר ק

דף 1 מתוך 1 דפים

סוג בטחוני גלוי

מיידי דחייפות

תאריך/ז"ח 1840 22 אפר 87

מס' מברק

המשרד + בטחון

364

440

אל :- מצפ"א

דע :- מקשי"ח

סנט : סיוע חוץ

1. ה- mark up ש חוק הסיוע התחדש היום.

התקבלו פרק I (FMS) , שכולל את סיוענו הצבאי, תיקון הלבאי, תיקון שמאפשר "waiver" בשיאותי של הוצאות מסויימות חקשורות למו"פ, תיקון להוזיל עלויות הדרכה לישראל, תיקון בדבר החכרה הדדית ללא תשלום ותיקון שמתנה מכירות נשק לירדן בקיום מו"מ ישיר ומשמעותי; פרק II (ESF) , שכולל גם את הסיוע האזרחי שלנו לפי התנאים המקובלים; ותיקון לפרוייקטים מדעיים וטכנולוגיים באיזור מז"ח); ופרק III (סיוע לפיתוח שכולל "תיקון ברמון").

- כ"כ דנו בפרקים IV (אפריקה) ובחלק מפרק V שנוגע בפקיסטאן - מבלי לאמץ פרקים אלה.

2. הטנטור הלמס נסה להעביר התיקון שידרוש את ה- CO-APPROVAL של ממישראל לניצול הכספים שמיועדים לשטחים באמצעות ממירדן. התיקון נדחה ב-15 קולות מול שניים. (הלמס ופרסלר).

3. להצעה סרבנס התקבל "תיקון טוריסלי" לפי הנוסח שאומץ בוועדת החוץ בבית הנבחרים.

4. בנפרד, דו"ח מורחב והנוסחים הנוגעים לנו.

ג/אכה
למדו

2 3 3 3 1 2 2 1 1 2

טופס מברק

שגרירות ישראל / וושינגטון

דף 1 מחוך 8 דפים

סוג בטחוני גלוי

1/8

ה'ן אוה"ו

המשרד

דחיפות בהול להועיק

398

תאריך/ז"ח 09.30 22 אפר' 87

מס' מברק

לשכת שה"ח - נמרוד נוביק

דע: מצפ"א

מרפי בבית הנבחרים

רצ"ב הקטע על תהליך השלום מחוך עדותו הכתובה של מרפי. להלן עיקרי השאלות והתשובות בנושא תהליך המל"פ, הועידה וכד', לפי סדר העלאתן, כאשר מרפי העיד בפני ועדת המשנה לאירופה ומז"ח ב-21 בספטמבר על עולג הנגדה אלג'ר מנ"ש של הג'נרל ז'ורז' קלוק. באמצעות מ"ח ישור. מ"נ"ה העידו זגבי וז"ב ב"ח, זארה"ב יש reservations אן קלוק. המילטון (היו"ר): אלג'יר - האם מדיניות ארה"ב to undermine מנהיגות ערפאת?

ת: לא. מה שרואים שם הוא ביטוי לתסכול הפלסטינאים על שקולם אינו נשמע ואינם משיגים זכויותיהם. מוקדם להעריך תוצאות המפגש. התחילו בויתור על הסכם 2.85, אליו חתייחסה ארה"ב בזמנו כאל milestone. ארה"ב בעד משלחת ירדנית-פלסטינאית משותפת.

ש: האם ויתור על ההסכם הוא setback ?

ת: הויתור נצפה לפני מספר שבועות, מהוה היענות למכנה המשותף הנמוך ביותר. אינו רוצה לראות זאת כ- setback, אינו סבור שעל החהליך להיות בן ערובה לסכסוכים בין הקבוצות באש"פ. ויתור על ההסכם נראה כסטייה מהמטרה, אך אינו מוכן להגדירו כ- setback.

ש: מה ההבדלים בין ארה"ב וירדן לגבי ועידה בינ"ל?

ת: ירדן רואה אותה מזמן כדרך למו"מ ישיר.

ש: האם אי ההסכמה העיקרית היא לגבי referral ?

ת: מזמן יש לנו הסתייגויות מהועידה, חילוקי דעות עם ירדן, חוששים שתהפוך לתיאטרון לרטוריקה, שתהפוך התחליך ל- messier. השאלה היא כיצד מחברים בין כינוס בלי זכות כפיה לכינוס עם תפקיד כלשהו.

Handwritten notes at the bottom of the page, including a list of numbers and names: 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 10, 11, 12, 13, 14, 15, 16, 17, 18, 19, 20, 21, 22, 23, 24, 25, 26, 27, 28, 29, 30, 31, 32, 33, 34, 35, 36, 37, 38, 39, 40, 41, 42, 43, 44, 45, 46, 47, 48, 49, 50, 51, 52, 53, 54, 55, 56, 57, 58, 59, 60, 61, 62, 63, 64, 65, 66, 67, 68, 69, 70, 71, 72, 73, 74, 75, 76, 77, 78, 79, 80, 81, 82, 83, 84, 85, 86, 87, 88, 89, 90, 91, 92, 93, 94, 95, 96, 97, 98, 99, 100.

שגרירות ישראל / נושין גטון

טופס מברק

דף 2 מחוד 8 דפים

סוג בטחוני גלוי

דחיפות

תאריך/ז"ח

מס' מברק

2/8

398

ש: כלומר איננו תומכים בוועידה?

ת: המדיניות היא ללמוד את האפשרות כדרך למנו"מ ישיר. בוחנים זאח כבר מספר שנים.

ש: האם אנחנו יותר קרובים לפתרון?

ת: עדיין יש בעיות. הפגישות עם רה"מ ושה"ח ירדן היו מועילות.

ש: האם הם ביקשו יותר מאמץ אמריקאי לקדם ועידה?

ת: כן. שתי המדינות, ירדן וישראל, מעונינות במעורבות אמריקנית לקידום התהליך.

ש: מה למוקד?

ת: ההכרה שירדן צריכה להיות מלווה פלסטינאים, והשאלה - מי.

בן גילמן (רפובליקני) האם אנחנו עדיין מעורבים בהבאת חוסיין למנו"מ ישיר?

ת: *Very much so*. הביטוי הנ"ל מתורגם בצד הערבי להעדר מטריה בינ"ל, ולכן הם נזהרים מהביטוי ומעדיפים "פנים אל פנים".

ש: האם עודנו *Reluctant* לגבי ועידה בינ"ל?

ת: עדיין יש בעיות קשות.

ש: האם המלי"פ שינה או ישנה עמדתנו?

ת: לא משנה המטרה והכוון שלנו. יכול לסבך את הנסיון להביא פלסטינאים במשלחת משותפת.

ש: האם משנה את מדיניות ירדן?

ת: אינו סבור כן. מהתבטאויות ירדניות עד כה ניכר ש- *they took the high road*

ש: כיצד ישפיע על יחסי סוריה-אש"פ?

ת: מוקדם להעריך. לקבוצות הפרו-טוריות באש"פ יהיה אולי קשה בדמשק.

ש: הצפויים ביקורים של מובארק וחוסיין?

שגרירות ישראל / וושינגטון

ט ו פ ס מ ב ר ק

דף 3 מתוך 8 דפים

סווג בטחוני גלוי

דחיסות

תאריך/ז"ח

מס' מברק

3/8

398

ת: אין תאריכים. מקוים שהשנה.

ש: האם האלימות בצפון משקפת נחישות פלסטינאית לפתוח חזית חדשה?

ת: עיתוי האלימות בסמוך למפגש אלג'יר אינה צירוף מקרים. פתיחת חזית חדשה תהיה קשה לאשי"פ נוכח מצב הכוחות באדי"ל כעת.

לארי סמית (דמוקרטי): מה מוקד הפעילות הדיפלומטית שלנו באזור? אלו ביצים נמצאות באיזה סל?

ת: בחודשים האחרונים המגעים עם מנהיגויות ירדן וישראל במגמה למצוא הבנה לתחילת השיחות פנים אל פנים, ולראות האם יהיה ניתן לסגור הפערים.

ש: השלכת ביטול הסכם ירדן-ערפאת על עמדות ירדן?

ת: הירדנים צפו זאת. לפי תגובת ממעמאן, לא נראה שישפיע על עמדתם.

מל לויין (דמוקרטי) על חשיבות מאמר שגירדן (שהופיע בווש' פוסט בטוף השבוע).
وعدله في صوت

ת: הבין שמדובר בפניה ליהדות ארה"ב לסייע בתהליך. המאמר נכתב בווש' אך משקף עמדת ממירדן. לא רצה להגיב בפירוט בלי המאמר לפניו.

ש: ויתור על ההסכם - אם הירדנים חושבים שחינוי לזכות בחמיכת אגף ערפאת באש"פ, והאגף הזה מיותר על מסמך ההבנה היחיד הקיים, מה נותר? האם ירדן תזוז מאש"פ?

ת: בקהילה הפלסטינאית יש אנשים בעלי מעמד ואמינות שיתנגדו לאלימות. צריך לעודדם לבוא לשולחן. באלג'יר ערפאת עמד בפני הלחץ ליותר על הקשר עם מצרים, ויתר על משהו כדי לזכות במשהו אחר - שמירה על אחדות. אבל מה תועלת באחדות אם אינה מביאה להתקדמות?

ש: על איזה נושאים מזתיים שוחח שולץ במוסקבה?

ת: המפרץ והתהליך. קשה למדוד התקדמות. היה *non polemical exchange*.

המזכיר הבהיר עמדת ארה"ב לגבי הצורך בשיחות פנים אל פנים כדרך לפתור הסכסוך. לא רצה להרחיב מעבר לכך בפורום גלוי.

ש: מה הממשל חושב להשיג בתהליך לפני 88?

שגרירות ישראל / וושינגטון

ט ו פ ס מ ב ר ק

דף 4 מחוד 8 דפים

סווג בטחוני

דחיפות

תאריך/ז"ח

מס' מברק

4/8

398

ת: זו אינה בעיה חדשה. מקווים לראות תחילה של שיחות בילטרליות עם משלחת ירדנית - פלסטינאית, עם לבנונית ועם סורית. לא מטייע להסחכל על זה יותר מדי. זו המטרה. יש הרבה בעיות. הממשל מאד מנסה. יש לזכור שטאבה בבוררות.

על היתר בנפרד.

טובה הרצל
טובה היצ

-X-

5/8 398

The Peace Process

The goal of a comprehensive Arab-Israeli peace remains a high priority for this Administration, Mr. Chairman. We continue our efforts to build on the foundation of peace between Israel and Egypt. We are convinced that a just and enduring settlement can only be achieved through bilateral negotiations between Israel and its Arab neighbors. Bilateral negotiations are, on our view, the only practical vehicle for arriving at a comprehensive settlement.

We are prepared to discuss with the parties arrangements necessary to begin direct negotiations. We would support procedural steps which are acceptable to them and which will lead to face-to-face negotiations. We understand the importance to the Arab side of an international context for bilateral negotiations although we have long expressed our skepticism of the utility and the risks of an international conference. Any international mechanism, to be acceptable to the United States, would have to meet our strict criteria: it would have to lead immediately to face-to-face negotiations and could not interfere with those negotiations whether by arrogating to itself the authority to impose solutions on the regional parties or to veto agreements they may reach.

X

- * - 6/8 398

We continue to discuss these issues with our friends in the region. The peace process figured importantly in Israeli Prime Minister Shamir's Washington visit in February. President Reagan and Secretary Shultz reiterated our strong commitment to achieving progress toward a peace settlement, and Prime Minister Shamir agreed that we must continue the search for a way to get to direct negotiations while expressing his clear opposition to an international conference. We remain engaged with Israeli leaders to help resolve their differences with Jordan over the way to bilateral, face-to-face negotiations.

The peace process was also an important component of our discussions with Jordan's Prime Minister Rifai. Among other issues, we considered the question of an international conference in some detail. Rifai underlined Jordan's long-held view that bilateral negotiations must occur in the context of an international conference, one that includes both the regional parties and the permanent members of the United Nations Security Council. Our discussions with Rifai were positive in tone and conducted in a problem-solving spirit. Procedural issues were discussed in greater detail than heretofore, indicating a serious commitment to making progress.

All the parties in the Middle East see dangers in inactivity and believe further progress can be achieved in

*

-X- 7/8 398

moving toward negotiations. As we have seen again over the past two weeks, the status quo exacts a tragic human toll on both Israelis and Palestinians. In recent months, a number of Palestinians, including students, have been killed and wounded in confrontations with Israeli forces. During the same period, Israeli civilians have been killed and wounded in acts of violence by Palestinians. Stringent Israeli security measures may temporarily reduce the casualties. But such measures tend to increase resentment that can lead to more violence and raise serious questions regarding respect for human rights and individual freedoms. At the same time, Palestinians must realize that violence benefits only extremists and damages efforts being made to achieve their legitimate rights. We will continue to urge maximum restraint on all sides and to work with them to improve the environment for progress toward reconciliation and peace.

We also remain strongly supportive of activities designed to enhance the quality of Palestinian life in the West Bank and Gaza. Israel and Jordan recognize, as we do, that these activities on the ground cannot substitute for a peace process and cannot be sustained over time unless there is hope among the Palestinians of movement toward a peaceful settlement. However, improving their quality of life is an important complement to the process of peace. Our direct assistance,

*

- 10 - 8/8

398

carried out by private voluntary organizations, continues to be a highly visible and successful demonstration of the American people's commitment to social and economic development for Palestinians in the West Bank and Gaza.

For its part, the Government of Jordan has decided to pursue a comprehensive plan of development assistance for the West Bank and Gaza, in addition to its program for East Bank development. In view of our close relationship with Jordan and our commitment to improving the conditions for Palestinians in the territories, we have fully endorsed this initiative. We strongly support this Jordanian program, both through our own contributions to date and our encouragement of other countries to contribute to this program. We recognize that Jordan's program needs additional resources and are examining ways we might help. We believe that a substantial increase in our contribution this year would further energize the program and encourage other donors to participate. At the same time, we have discussed frankly with Jordan's leaders the budgetary constraints within which we must work.

Lebanon

In Lebanon we continue to support an end to fighting, restoration of stability and reestablishment of the authority of the Lebanese government.

*

END

שגרירות ישראל / וושינגטון

ט ו פ ס מ ב ר ק

ד 1 מתוך 1 דפים

סוג בטחוני גלוי

מיידי דחיסות

תאריך/ז"ח 1840 22 אפר 87

מס' מברק

המשרד + בטחון

364

440

אל :- מצפ"א

דע :- מקש"ח

סנט : סיוע חוץ

1. ה- mark up ש חוק הסיוע התחדש היום.

התקבלו פרק I (FMS) . שכולל את סיוענו הצבאי, תיקון הלבאי, תיקון שמאפשר "waiver" נשיאותי של הוצאות מסויימות הקשורות למו"פ, תיקון להוזיל עלויות הדרכה לישראל, תיקון בדבר החכרה הדדית ללא תשלום ותיקון שמתנה מכירות נשק לירדן בקיום מו"מ ישיר ומשמעותי; פרק II (ESF) . שכולל גם את הסיוע האזרחי שלנו לפי התנאים המקובלים; ותיקון לפרוייקטים מדעיים וטכנולוגיים באיזור מז"ח); ופרק III (סיוע לפיתוח שכולל "תיקון ברמון").

- כ"כ דנו בפרקים IV (אפריקה) ובחלק מפרק V שנוגע בפקיסטאן - מבלי לאמץ פרקים אלה .

2. הטנטור הלמס נסה להעביר התיקון שידרוש את ה- CO-APPROVAL של ממישראל לניצול הכספים שמיועדים לשטחים באמצעות ממירדו. התיקון נדחה ב-15 קולות מול שנים. (הלמס ופרסלר).

3. להצעה סרבנס התקבל "תיקון טוריסלי" לפי הנוסח שאומץ בוועדת החוץ בבית הנבחרים.

4. בנפרד, דו"ח מורחב והנוסחים הנוגעים לנו.

ג/אכה
ל מדו

שח 2
הח 3
הח 3
ג/אכה 1
ג/אכה 1
ג/אכה 2
ג/אכה 1
ג/אכה 2

מוזכירות הממשלה

ירושלים, כג' בניסן התשמ"ז
22 באפריל 1987

סודי ביותר
למכתב בלבד

העתק מס' 3..... מתוך 5.....

אל: ראש הממשלה
מאת: מזכיר הממשלה

הנדון: הרצעות שהציע פיקרינג היום

להלן בעקבות עיון ראשוני:

1. סדר ממלכתי. קשה להעלות על הדעת שהאמריקנים יציגו לראש ממשלת ישראל מסמך שנוהל עליו משא ומתן ע"י שר החוץ הישראלי, תוך שידועה להם הסתייגותו העמוקה של ראש הממשלה מרעיון הועידה הבינלאומית, והוא יוטל עליו בבחינת "כזה ראה וקדש".
2. למסמך לגופו, להזמנה: 1. הפרוצדורות של קמפ דייוויד והתפיסה שביסודו מושלכים הצדה. לא רק שאין אזכור לקמפ דייוויד (כנובע מעמדת ירדן) אלא ההזמנה מדברת על "הזכויות הלגיטימיות" של הפלסטינאים, שבקמפ דייוויד מופיעות לאחר שלב האוטונומיה כחלק מהסדר הקבע, בנושא למו"מ מיידית. היכן תקופת האוטונומיה?
2. מדובר על PARTIES. לעניות דעתי אין מוזכר "האו"מ מסוגל, בהגדרה, שלא להזמין את אש"פ. נכון שנאמר בחלק השלישי - שלגביו מבקשים (באשליה) כי לא ידלוף - שהצדדים הם אלה שיקבלו את 338, 242 ויווחדו על טרור; אך פירוש הדבר הוא בדיוק קריאה לאש"פ; האם ישראל, שטענה כל הזמן כי גם אם לגבי ארה"ב ימלא אש"פ את התנאים הריהו פסול לגבינו, חסכים לדבר עמו? לדעתי ללא ספק, מכל מקום, המוזכר "ל יהיה מחוייב, מבחינת הסיטואציה האומ"ית, לאש"פ. כזכור בפברואר 1986 נאמר לנו ע"י האמריקנים "אין מנוס אם המדובר באו"מ, מהזמנה כזאת ומי יכול להכתיב למוזכר"ל? "
3. הועידה גופה. נאמר שהיא לא תכפה הסכמים - לא נאמר שהיא לא תהיה קיימת ("פתיחה טקסית"); הדינמיקה האפשרית והמסתברת מאד ברורה. ניתן להעיר עוד אך הזמן כרגע אינו מאפשר לי.

אוסף רק כי כשסיפר לי פיקרינג בקווים כלליים על ההצעה, אמרתי לו כי אני מקוה שהעוזרים לא יכשילו את שולץ באשליות שוא כפי שעשו פעמיים עם הירדנים ב-1982/3 וב-1985/6. חבל שייכשל במהלך שסיכוייו או להתפוצץ או להביא לסלאמי מנוגד לאינטרסים של ארה"ב ושלנו, מה גם שהדינמיקה עלולה להיות בכל מקרה לכיוון שלי (אנו עצמנו שומעים כי אנשי שגרירות ארה"ב בעמאן אומרים שהירדנים זקוקים לוועידה פעילה וסובסטנטיבית, מחמת הצורך בלחץ עלינו).

אמרתי שגם אני איני סבור, נוכח התנגדותך הברורה לוועידה מתוך הערכתך להתפתחותה ההכרחית, שרעיון "הקוים האדומים" הוא קביל.

ב ב ר כ ה

אליקים רובינשטיין

העתק: מנכ"ל משרד ראש הממשלה
מר א. מקל ✓

מדינת ישראל

תאריך 23/4/87

אל: רה"ר

מאת: לשכת ראש-הממשלה.

כצ"ב סל לתוא של השימוע האמרוני
עם פיקינג והציונים. להלן הפרוט (צד' הסעו):

1. השימוע הכאשנר עם פיקינג (דנאכט - נחבו)
2. ה TALKING POINTS של ביקור
שלר באסקרה.
3. הניטאטי של TALKING POINTS הני"ל
4. השימוע השני עם פיקינג (קצ' עיני"ם)
5. הסכמ פרס - חוס"ן
6. TALKING POINTS אמרי לן פיקינג
הזמן ההסכמ.

א/כ"ה

סודי

22.4.87
5-פרו' 2-325

פגישת רה"מ פיקרינג (המורחבת - 22.4.87)

השתתף: הריסון. מצידנו: המנכ"ל ומזכיר הממשלה.
רשם: אריה מקל.

פיקרינג פתח בהקראת TALKING POINTS (רצ"ב) בענין ביקור מזכיר המדינה שולץ במוסקבה. לאחר הקראת הנקודות הוסיף פיקרינג כי המזכיר אמר לסובייטים שאם הסכסוך במזה"ת יפתר איכשהו בדרך נס, יהיה צורך בפיתוח כלכלי של האיזור, שהרי כלכלות סוריה, ירדן ומצרים נימצאות בדרגות שונות של קשיים. המזכיר הציע שאם הועידה הבינלאומית תמשיך לפעול מעבר לפתרון הסכסוך המדיני, היא תצטרך לעסוק גם בנושאים כלכליים וזאת עם משתתפים אחרים, שהפרוטה מצוייה בכיסם, כגון: סעודיה, כוויית, יפן ורפ"ג. שוורנדה שאל אם מדובר בוועידה בינלאומית כלכלית ושולץ השיב כי הדבר יכול להתבצע גם במגעים ישירים וגם בוועידה בינלאומית והנושא עודנו בסימן שאלה.

רה"מ פתח בתגובה מפורטת על הנקודות שהקריא פיקרינג ואמר שהוא מאוכזב מאוד ממה שקורה בברית המועצות בנושא זכויות האדם ובעיקר בתחום ההגירה. לפי שעה אין רואים שינוי של ממש. יוצאים אמנם כ-500 יהודים בחודש, אך זה איננו פתרון. על פי השיטה של פתרון 65 מקרים, כפי שהסובייטים הבטיחו לשולץ, ארה"ב תוכל לדבר עם ברית המועצות במשך 100 שנה עד שמהו יקרה, אם בכלל.

רה"מ הוסיף שישנם שני תנאים להסכמתנו להשתתפות ברית המועצות בתהליך מדיני כלשהו במזה"ת:

1. יחסים נורמלים עם ישראל.
2. פתיחת השערים בפני היהודים וחופש מוחלט לעזוב את ברית המועצות.

רה"מ ציין כי לפי שעה לא רואים שום סימן לקיום התנאים הנ"ל. אדרבה, דברי גורבצ'וב עצמו על פגישת המזכיר עם מסורבי עליה היו בגדר NASTY REACTION והם מבטאים אולי את עמדתו האמיתית של גורבצ'וב.

רה"מ סיפר כי כאשר פגש את גרומיקו לראשונה ב-1981 הוא אמר לו גלויות שהוא מתנגד לוועידה בינלאומית אפילו בלי השתתפות הסובייטים, אך אם הסובייטים רוצים להשתתף בתהליך כלשהו באזור, עליהם לקבל את שני התנאים הנ"ל. העדר היחסים מהווה הפליה שאין לה שום הסבר הגיוני ובנוסף לכך ברית המועצות חייבת לשנות באופן מוחלט גם את עמדתה כלפי הגירת היהודים. זאת עמדתנו גם עתה והמנהיגות האמריקנית מקבלת אותה כפי שאמר מזכיר המדינה מספר פעמים לראש הממשלה. ואולם, עכשיו, כשמדברים עם הסובייטים על ועידה בינלאומית והתחייבויות מרחיקות לכת מסוג זה, אפילו אין מעלים בשיחות את שני התנאים היסודיים שהוזכרו לעיל.

פיקרינג הגיב כי התנאים הללו כן הועלו ע"י האמריקנים במוסקבה, ואם רה"מ מאוכזב מן האמריקנים הרי פיקרינג יכול להרגיעו שארה"ב מוסיפה לתמוך בצורה מלאה בתנאים הנ"ל. אשר לסובייטים - גם ארה"ב מאוכזבת מהם והיא סבורה שעליהם להתקדם בנושאים הנ"ל עם ועידה או בלי ועידה. ארה"ב הודיעה לברית המועצות ששני התנאים דלעיל, כלומר היחסים ויציאת היהודים, מהווים בסיס שלפיו ארה"ב תשפוט את גישתה של ברית המועצות ואת ה-GOOD FAITH שלה.

רה"מ השיב כי הוא מודאג מנטייתה של ברית המועצות לטפל בנושא היהודי בדרך של התקדמות קטנה פה ושם. אפילו יציאתם של 10,000 מסורבי עליה לא תהווה שינוי. רה"מ הוסיף כי הוא איננו רואה כל מרכיב חדש גם בכל השיחות על הוועידה הבינלאומית. המזכיר אומר שהדבר העיקרי הוא להגיע לשיחות ישירות אך אף אחד מן הצדדים שאיתם היו דיונים לא קיבל את העקרון הזה. הירדנים אומרים שהם מתנגדים לוועידה שתשמש רק COVER לשיחות ישירות. כך אמר רפאעי ולא שמענו מן המלך שום התבטאות אחרת. הירדנים רוצים ועידה שתהווה מוסד מתמשך ולא רק פתיחה ובכך אין אנו רוצים.

מצרים איננה טובה יותר מירדן במובן זה, והיא אף תקיפה יותר בענין הדרישה לשיתוף אש"פ. אפילו אם מצרים מוכנה עתה לדחות את סוגיית ההשתתפות של אש"פ, ברגע שיתאים לה, היא תבוא עם הדרישה הזאת, בין היתר בגלל הבעיות הפנימיות שלה. מצרים תתנגד לניתוק אש"פ מן התהליך הבינלאומי.

אשר לברית המועצות אמר רה"מ, כי אין כל ספק שהיא לא תקבל שום ועידה שתהיה "פרופורמה" בלבד והיא תתמוך בתוקף בהשתתפות אש"פ ובמיוחד כשמדובר באש"פ המאוחד החדש. בדיוני המל"פ התגלה התפקיד המרכזי שמילאה מוסקבה באיחוד הקבוצות הללו וברית המועצות לא תאמר שום דבר שיעמוד בניגוד לעמדת אש"פ.

גם סוריה לא תנקוט עמדה טובה יותר מירדן הקרובה עכשיו לדמשק יותר מבעבר. אירופה איננה גורם בכל זה, אך גם היא מוכנה מאוד לתמוך בדרישות הערבים וזאת על חשבונה של ישראל.

רה"מ הדגיש עובדה נוספת, שהיא אולי החשובה ביותר, והיא שע"י קידום רעיון הוועידה אנו מרפים את ידי הירדנים מלקבל יום אחד את הרעיון של שיחות ישירות. העמדה הנוחה ביותר לערבים היא ועידה בינלאומית, שהרי היא איננה מחייבת אותם לשום דבר. אפילו אש"פ תומך בוועידה וכל התהליך הזה הוא שלילי ולא יקרב אותנו לשלום. זה גם מדאיג כי אם מעוררים תיקוות כאלה שהולכים לוועידה בינלאומית, ואח"כ לא יהיו תוצאות חיוביות, המצב יהפוך גרוע יותר. עכשיו יש פחות או יותר סטטוס-קוו. אמנם אנו לא תומכים בסטטוס-קוו ניצחי ועלינו לעשות משהו כדי להתקדם לקראת שלום אך המצב הנוכחי נסבל ואפשר לנסות דרכים שונות לשלום. לעומת זאת, אם תהיה ועידה והתוצאות יהיו אפס, ייוצר באמת איום ורה"מ מודאג מתוצאות ההתפתחות הזאת.

אשר לסין, מי צריך אותה בכל זה? אנו מוכנים לעשות איתם עסקים, אך מה הם יכולים לעזור בנושא המדיני? במקום כל זאת יש מקום ליוזמה של ועידה אזורית בהשתתפות ירדן, ישראל ומצרים ואולי גם גורמים אחרים כדי לחפש פתרונות ודרכים על פי עקרונות קמפ-דייויד. ככלות הכל הערבים הפלשתינים כאן רואים שאש"פ איננו קונסטרוקטיבי ואיננו מועיל והוא לא יוביל אותם לכלום. אפילו אם אין שומעים קולות רבים כאלה מקירבם, רבים מן הערבים הפלשתינים מבינים זאת ויודעים שישראלים רבים מוכנים לשוחח ולמצוא פתרונות, אך טרור יביא רק אסונות להם יותר מאשר לנו.

אשר לירדן, אנו מעוניינים בשלומה - שכן הדבר משרת גם את האינטרס שלנו, אך אם היא תכנס לתהליך כזה היא תגיע מהר מאוד לעימות עם גורמי אש"ף והדבר יסכן את כל המשטר שלה. כל מה שהירדנים אומרים על פתרונות כגון קונפדרציה, איננו אלא שטויות, שכן הערבים הפלשתינים לעולם לא יקבלו זאת. כל זה יסכן את עמדת המלך לא רק ממערב הירדן אלא גם ממזרחו ואם הוא רוצה בשלמות ממלכתו אין לו סיכוי אלא ללכת איתנו. ואולם, בוועידה הבינלאומית לא אנו נהיה השותפים שלו אלא ברית המועצות, סוריה ואולי מצרים. ישנם נימוקים רבים נגד הוועידה, אך עלינו להקדיש את המאמצים לא לחיפוש נימוקים נגד הוועידה אלא כדי למצוא רעיונות לדרכים חיוביות שאנו תומכים בהן.

פיקרינג הודה לרה"מ על דבריו הברורים ואמר שהוא שמח שהוא יוכל לדווח למזכיר בצורה ברורה על עמדות רה"מ. ארה"ב מסכימה עם רה"מ שהסכסוך באזור לא יעלם מעצמו ויש להמשיך במאמצים למצוא פתרונות. המזכיר מעוניין ב-"רעות" בינו לבין רה"מ, וזאת הוא ביקש מפיקרינג להדגיש. המזכיר מסכים עם רה"מ שניתן למצוא דרך להסדר אם נעבוד יחד, קשה ובשקט.

הבעיות שהעלה רה"מ בעניין הוועידה מטרידות גם את ארה"ב ואין היא מתעלמת מהן. הבסיס לכלל הסדר יהיה מה שירדן וישראל יסכימו ביניהן. ארה"ב גרסה תמיד שעם הסובייטים לא צריך לדבר על MODALITIES וכי כאשר הזמן יהיה בשל הסובייטים יוכלו לבוא לוועידת פרופורמה ואם הם לא יבואו אז אף אחד בארה"ב לא יתאבל על כך. זאת האסטרטגיה של ארה"ב ולכן המזכיר דיבר עם הסובייטים באופן כללי ולא נכנס לפרטים. ארה"ב איננה רוצה שבעקבות מה שהיא עושה הסובייטים יקבלו תפקיד גדול מכפי שמגיע להם על פי פעולותיהם.

פיקרינג הוסיף: "אין אנו רחוקים מעמדתכם, ואם אתה והמזכיר תשוחחו הוא יבין את עמדותיך. ואולם המזכיר מנסה לקחת עמדות אלה ולראות איך בכל זאת מגיעים לשיחות ישירות עם שותף ערבי להשגת שלום". פיקרינג הודה לרה"מ על הבהירות והצורה הישירה שבה הציג את דבריו והבטיח להעבירם כלשונם ורוחם למזכיר. רה"מ הגיב כי עם ידידים צריך תמיד לדבר בגילוי לב וציין כי הוא דן על כל הנושאים האלה עם המזכיר בעת ביקורו בוושינגטון וידוע לו כי המזכיר מבין היטב את עמדתנו. רה"מ סומך על המזכיר ושואף עד מאוד לעבוד איתו בצוותא. פיקרינג ציין כי גם המזכיר רוצה בכך באותה מידה.

להלן אמר רה"מ כי הקשרים בין ישראל לארה"ב אינם מהווים ברית של נוחות בין שתי מדינות אלא הם מבוססים על עקרונות משותפים. פיקרינג הביע הסכמה להגדרה זו של טיב הקשרים בין שתי המדינות.

בן אהרון ציין כי כאשר הסובייטים מדברים עם האמריקנים המסר שלהם מוגש בצורה בהירה יותר וללא כחל וסרק, ועל רקע זה שאל אם במהלך ביקור שולץ הורגש שינוי כלשהו בעמדת ברית המועצות בעניין תהליך השלום. פיקרינג השיב כי הסובייטים מגלים עניין גובר בתהליך וסבורים שהתהליך צריך להתקדם. עם זאת אין שינוי מהותי בעמדתם מלבד העובדה שהם מבליטים פחות את שלושת הנושאים הבאים:

- א. מבליטים פחות את תפקיד הוועדה המכינה.
- ב. מבליטים פחות את הדרישה שהוועידה תכתוב לצדדים.
- ג. מבליטים פחות את הטענה שהשיחות הבינלאומיות לא יוכלו להביא לכלל התקדמות של ממש.

עם זאת, הדגיש פיקרינג כי אין להבחין אצל הסובייטים בויתור על הרעיון שלוועידה יהיה תפקיד בפתרון הסכסוך. פיקרינג הסביר כי התיאור הנ"ל הוא בבחינת "חצי הכוס המלאה". אשר ל"חצי הכוס הריקה", אפשר לראות את הפעילות הסובייטית כמאמץ להגביר את מעמדם באיזור והרי הם מוכרים כסוחרים ממולחים. לפי שעה אין שום רמז שהסובייטים מוכנים לותר על עמדות קיצוניות כגון מדינה פלשתינית, איחוד השורות באש"פ וכו'. פיקרינג סיכם כי יש לראות את החיוב והשלילה שבעמדה הסובייטית ואל לנו להשלות את עצמנו.

רה"מ העיר כי איננו מבין מדוע שוורנדה הדגיש בשיחותיו עם שולץ את הקשר ההדוק בין מלחמת המפרץ לסכסוך ישראל ערב. פיקרינג השיב כי הוא מתקשה לשים עצמו בנעליהם של הסובייטים אך ברור שהם מוטרדים מאי היציבות במזה"ת. האזור קרוב אליהם וכל סכסוך בו מדאיג אותם. יתכן שהסובייטים מקווים שהתקדמות לפתרון הסכסוך בין ישראל לערבים תוריד את פוטנציאל הקונפליקט באיזור כולו. הסובייטים מודאגים מן האפשרות של יתרון איראני במלחמה וזאת למרות קשרי הסחר והנשק שלהם עם איראן. רה"מ אמר כי מאחר שמלחמת המפרץ מסוכנת יותר מן הסכסוך הישראלי ערבי, היה מבין אם הסובייטים היו מציעים ועידה בינלאומית לפתרון הסכסוך בין איראן לעיראק. פיקרינג השיב בחיך כי רה"מ איננו רוצה בודאי תקדים מסוג זה.

רה"מ עבר לענין אחר ואמר כי קרא בעתונות הישראלית ידיעות לפיהן ארה"ב קבעה "קווים אדומים" לגבי ההתנהגות הישראלית בדרום לבנון. פיקרינג הביע פליאה על הפרסומים האלה ואמר כי הם מבוססים מן הסתם על דמיון פורה ותו-לא.

רובינשטיין שאל אם ארה"ב תהיה מוכנה לבדוק רעיונות מן הסוג שהעלה רה"מ בעבר כגון שיתוף פעולה איזורי באיזור ים-סוף. פיקרינג השיב כי ארה"ב תשמח לדון על שיתוף פעולה איזורי והוסיף כי ארה"ב מעוניינת בדיון איזורי של ישראל עם ירדן ומשלחת ירדנית פלשתינית וארה"ב רק בודקת אם נוכחות של גורמים נוספים תביא את הירדנים לשיחות כאלה.

רובינשטיין אמר שיש להבחין בין דיונים במסגרת קידום התהליך המדיני לבין שיתוף פעולה איזורי בנושאים כגון: כלכלה, שייט וכו', בין ישראל, מצרים, ירדן ואולי גם סעודיה. אנו מעוניינים לשותף פעולה עם ירדן מבלי לתת לה את ההרגשה שאנו מנסים לבדדה ממדינות ערב האחרות. פיקרינג השיב כי ארה"ב שמעה משהו דומה מירדן בנושא המים. ירדן מדברת על קבוצות עבודה איזוריות בנושא זה בהשתתפות ירדן, סוריה, לבנון ואולי מצרים אם יהיה מדובר גם בשימוש במי הנילוס. עד עתה ארה"ב היססה להכנס לנושא זה.

רובינשטיין הבהיר שוב כי אין לבלבל בין תהליך השלום לשיתוף הפעולה האיזורי. רה"מ לא דיבר על תהליך שלום שבו לכולם יהיה כרטיס כניסה חפשי. הרעיון הוא שישראל איננה רוצה לדון עם ירדן רק על תהליך השלום שכן קיימים אינטרסים נוספים כגון ים-סוף וכדומה. פיקרינג הגיב כי הצעה זו איננה רחוקה מן הרעיון הירדני וצריך לבחון אותה ורה"מ הוסיף בחיך כי כמובן אין צורך לכלול בכך את הסובייטים.

פיקרינג אמר לסיום כי גם הירדנים אינם חושבים שצריך לזה את הסובייטים. לדבריו, קיימת חפיפה של שמונים אחוזים בעמדות ישראל וירדן. הרעיון לשיתוף פעולה איזורי הוא קונסטרוקטיבי ויש לבדוק אותו. רה"מ השיב כי אנו מחפשים כל הזמן רעיונות קונסטרוקטיביים.

בשלב זה ביקש פיקרינג להשאר עם רה"מ ב-4 עיניים.

SECRET

TALKING POINTS

PEACE PROCESS:

MAIN POINTS OF THE SECRETARY'S PRESENTATION:

-- WE NEITHER SUPPORT NOR REJECT THE INTERNATIONAL CONFERENCE IDEA ON PRINCIPLE. IT IS SIMPLY A MATTER OF WHAT A CONFERENCE SHOULD DO. IF A CONFERENCE WERE TO SHOW SOME PROSPECT OF HELPING THE PEACE PROCESS, WE ARE FOR IT; IF NOT, WE ARE AGAINST IT.

-- SECRETARY PROBED SOVIET POSITION ON BILATERAL NEGOTIATIONS AND SOUGHT TO DRAW SOVIETS OUT ON HOW THEY SEE RESPECTIVE ROLES FOR THE CONFERENCE AND FOR DIRECT NEGOTIATIONS.

-- TICKETS OF ADMISSION TO THE CONFERENCE REMAINED: 242, ISRAEL'S RIGHT TO EXIST, RENUNCIATION OF VIOLENCE.

-- THE SOVIETS MUST DEAL SATISFACTORILY WITH THE ISSUE OF DIPLOMATIC RELATIONS WITH ISRAEL AND JEWISH EMIGRATION.

MAIN POINTS OF SHEVARDNADZE'S PRESENTATION:

-- THE CONFERENCE SHOULD SERVE AS A LOCUS FOR BILATERAL AND MULTILATERAL ACTIVITY.

-- THE SOVIETS SAW NEED FOR PROGRESS IN VIEW OF THE THREAT OF INSTABILITY POSED BY THE IRAN-IRAQ WAR.

-- U.S. AND USSR SHOULD WORK TOGETHER TO REACH A POLITICAL SETTLEMENT OF THE REGION'S PROBLEMS.

-- SOVIETS DID NOT WANT A CONFERENCE FOR ITS OWN SAKE, BUT BECAUSE IT COULD BRING RESULTS. IT SHOULD BE PREPARED BY THE FIVE PERMANENT UNSC MEMBERS, WITH ACTIVE PARTICIPATION OF REGIONAL PARTIES.

-- THE CONFERENCE IDEA ENJOYED GROWING INTERNATIONAL SUPPORT. THE U.S. SHOULD GIVE IT ADDITIONAL THOUGHT AND SHOULD CONSIDER BILATERAL DISCUSSIONS WITH THE USSR ON A CONTINUING BASIS.

SECRET

OTHER POINTS MADE:

-- (SHEVARDNADZE) THE SOVIETS ARE WELL AWARE OF U.S. LACK OF ENTHUSIASM FOR A CONFERENCE.

-- (SHEVARDNADZE) BUT A CONFERENCE IS INCREASINGLY NECESSARY IN VIEW OF THE POSSIBLE CONSEQUENCES OF THE IRAN-IRAQ WAR, WHICH COULD HAVE AN IMPORTANT BEARING ON AN ALREADY COMPLEX SITUATION IN THE MIDDLE EAST.

-- (SHEVARDNADZE) THE U.S. AND THE SOVIETS SHOULD TAKE THE LEAD AND SHARE IDEAS ON REACHING A POLITICAL SETTLEMENT

-- (SHULTZ) WHAT THE SOVIETS WERE SAYING WAS THAT IF THE CONFERENCE TOOK PLACE, RESOLUTION OF DIFFERENCES WOULD TAKE PLACE VIA DIRECT BILATERAL CONTACTS. WANTED TO PIN THIS DOWN.

-- (SHEVARDNADZE) ALL THE PARTIES MOST DIRECTLY INVOLVED WOULD HAVE TO BE ACTIVE PARTICIPANTS IN THE PROCESS: ISRAEL, SYRIA, THE PALESTINIANS, JORDAN. OTHER STATES IN THE REGION, WHILE NOT DIRECTLY INVOLVED, WOULD HAVE A ROLE AS WELL.

-- (SHULTZ) WE FAIL TO SEE HOW THE PERMANENT MEMBERS COULD PLAY A USEFUL ROLE. THEIR INTERESTS IN THE REGION DIFFER WIDELY, AS DOES THEIR INFLUENCE.

SECRET

HUMAN RIGHTS

-- THE SECRETARY AND SHEVARDNADZE HAD A CANDID AND DETAILED DISCUSSION DURING THEIR FIRST MEETING APRIL 13

-- THE SECRETARY NOTED A NUMBER OF HUMANITARIAN STEPS THE SOVIETS HAD TAKEN RECENTLY, AND WHAT APPEARED TO BE AN UPTURN IN EMIGRATION.

-- HE DISCUSSED A NUMBER OF INDIVIDUAL CASES IN DETAIL, AS WELL AS THE ISSUES OF POLITICAL PRISONERS, ABUSE OF PSYCHIATRIC HOSPITALIZATION AND FREEDOM OF RELIGION.

-- SHEVARDNADZE BROUGHT UP THE SOVIET PROPOSAL FOR A HUMAN RIGHTS CONFERENCE.

-- HE INSISTED THE SOVIETS WERE ADDRESSING THE HUMAN RIGHTS PROBLEMS WESTERN COUNTRIES HAD RAISED.

IN A SUBSEQUENT MEETING WITH SHEVARDNADZE:

-- THE SOVIETS PROVIDED A STATUS REPORT ON A NUMBER OF CASES ABOUT WHICH THE SECRETARY HAD INQUIRED. EMIGRATION WAS APPROVED IN 65 CASES; SOME WE HAD KNOWN ABOUT, SOME APPEARED TO HAVE BEEN NEWLY RESOLVED.

-- WE WERE INFORMED THAT THE PIANIST VLADIMIR FELTSMAN COULD TRAVEL ABROAD (IF ONLY TEMPORARILY) AND HIS APPLICATION FOR EMIGRATION IS UNDER CONSIDERATION.

IN A MEETING BETWEEN ASSISTANT SECRETARY SCHIFTER AND KONSTANTYN KHARCHEV, CHAIRMAN OF THE RELIGIOUS AFFAIRS COMMISSION:

-- KHARKOV INDICATED "PURELY RELIGIOUS" BOOKS COULD BE IMPORTED INTO THE USSR.

-- UPON PETITION OF TWENTY PERSONS, ADDITIONAL SYNAGOGUES COULD BE ESTABLISHED "AS NECESSARY TO MEET THE NEEDS OF PETITIONERS.

-- MORE CARE WOULD BE GIVEN TO ADHERING TO LAWS AFFECTING RELIGIOUS PRACTICE; LOCAL ADMINISTRATIONS IMPOSED RESTRICTIONS

NOT AUTHORIZED BY 1002

-- RELIGIOUS INSTRUCTION OF YOUNG PEOPLE COULD BE RECEIVED ONLY FROM THEIR PARENTS.

IN SCHIFTER'S CONVERSATION WITH DEPUTY FOREIGN MINISTER ADAMASHIN AND AMBASSADOR KASHLEV (TO CSCE):

-- SCHIFTER NOTED PROGRESS IN PROCESSING OF PRE-1987 EMIGRATION APPLICATIONS AND URGED THE PROCESS BE SPEEDED UP.

-- INDICATED CONCERN ABOUT IMPROPER TURNDOWNS ON THE BASIS OF "SECURITY SENSITIVITY"

-- ADAMISHIN INDICATED THAT, ACCORDING TO A NEW PROCEDURE, THE PRESIDUM OF THE SUPREME SOVIET WOULD HAND DOWN JUDGEMENTS ON INDIVIDUAL CASES WITHIN SIX MONTHS.

-- NEW APPLICATIONS WOULD BE CONSIDERED IN COMPLIANCE WITH THE 1986 DECREE (I.E. JEWS WOULD NOT BE GIVEN EXCEPTIONAL TREATMENT IN THEIR APPEALS FOR EMIGRATION.

IN SECRETARY'S MEETING WITH GORBACHEV

-- SECRETARY COMMENTED POSITIVELY ON SIGNS OF GREATER LENIENCY ON EMIGRATION, REFUSENIKS, POLITICAL PRISONERS AND REPRESENTATION LIST CASES.

-- HE STRESSED THE HOPE FOR CONTINUING PROGRESS IN THESE AREAS.

-- HE SAID HE VIEWED GORBACHEV'S STATEMENTS AS ENCOURAGING THE VIEW THAT JEWS WOULD BE ABLE TO PRACTICE THEIR RELIGION, TEACH AND LEARN HEBREW AS WELL AS EMIGRATE IF THEY WISHED.

-- GORBACHEV SAID EMIGRATION WAS UP TO 1500 IN THE FIRST QUARTER OF 1987. THIRTEEN PERCENT HAD BEEN DENIED FOR SECURITY REASONS.

-- GORBACHEV PROVIDED THE SECRETARY WITH A LETTER FROM SEVERAL JEWS "SUPPORTIVE OF THE SOVIET SYSTEM" WHO COMPLAINED THAT THE SECRETARY DEALT ONLY WITH A "CERTAIN GROUP" OF DISSATISFIED JEWS. GORBACHEV SAID THE SECRETARY SEEMED TO PREFER TO MEET ONLY WITH PEOPLE WHO WERE "IRRITANTS".

SECRET

IN THE SECRETARY'S MEETING WITH CHAIRMAN OF THE COUNCIL OF
MINISTERS RYSZKOV AND MINISTER OF FOREIGN TRADE ARISTOV:

-- THE SOVIETS URGED REMOVAL OF "LOGJAMS" INCLUDING
JACKSON/VANIK.

-- SECRETARY SAID THAT IF SUCH RESTRICTIONS WERE TO BE REMOVED,
THE LEVEL OF US/SOVIET CONFRONTATION HAD TO BE REDUCED,
INCLUDING ON EMIGRATION.

-- JACKSON/VANIK WAS NO PROBLEM FOR HUNGARY, WHICH HAD NO
RESTRICTIONS ON EMIGRATION.

OVERALL IMPRESSION:

-- THE SOVIET LEADERSHIP IS MORE FLEXIBLE, BUT STILL TREATING
EMIGRATION CASES AS A "COMMODITY TRADE".

-- WHILE ALLOWING THE MOST VISIBLE AND TROUBLESOME REFUSNIKS TO
EMIGRATE, SOVIETS AUTHORITIES WILL SEEK TO DISCOURAGE FURTHER
JEWISH EMIGRATION TO CONSTRAIN EMIGRATION PRESSURE FROM OTHER
NATIONALITIES.

TALKING POINTS

- NO NEW GROUND WAS BROKEN ON IRAN-IRAQ OR AFGHANISTAN.
- THE SOVIETS REAFFIRMED THEIR TRADITIONAL POSITIONS ACROSS THE BOARD, WITH NO REPEAT OF THE HINTS OF FLEXIBILITY GIVEN LAST MONTH TO UNDER SECRETARY ARMACOST.

SOVIET POSITIONS:

- THE SOVIETS EXPRESSED CONCERN THAT IRAN WAS DETERMINED TO PRESS THE WAR TO A SUCCESSFUL OUTCOME AND NOTED THE NEED FOR UN SECURITY COUNCIL ACTION TO DEAL WITH MEDIATING THE CONFLICT.
- THE SECRETARY REAFFIRMED THE IMPORTANCE OF STOPPING THE FLOW OF ARMS TO IRAN. WE WERE CONCERNED ABOUT THE SPILLOVER EFFECTS OF THE WAR IN THE REGION AND MADE CLEAR WE WERE READY TO SUPPORT OUR FRIENDS IN THE PERSIAN GULF.
- WE SUPPORTED A UN MEDIATION EFFORT TO END THE WAR, BUT QUESTIONED HOW SUCCESSFUL IT WOULD BE IN THE SHORT-TERM. THE US WAS PREPARED TO WORK WITH THE SOVIETS TO PROMOTE A SOLUTION.
- ON AFGHANISTAN, THE SOVIETS REAFFIRMED THAT THE KABUL GOVERNMENT GENUINELY WANTS PEACE AND IS SEEKING NATIONAL RECONCILIATION. THEY IMPLIED THE PAKISTANIS, LEFT TO THEMSELVES, WOULD BE "BOLDER" IN RELATIONS WITH THE DRA
- MAINTAINED THEY HAD TAKEN POSITIVE ACTIONS TO END THEIR INVOLVEMENT AND SET A TIMETABLE FOR WITHDRAWAL, WHICH WAS A FIRM SOVIET OBJECTIVE.
- THE SECRETARY SAID THE U.S. WELCOMED SOVIET INTENTION TO WITHDRAW, BUT THOUGHT 18 MONTHS WAS FAR TOO LONG.
- WE REAFFIRMED OUR SUPPORT FOR THE SECRETARY GENERAL'S REPRESENTATIVE AND SUPPORT FOR A POLITICAL SOLUTION. OUR INTEREST WAS TO HELP AFGHANISTAN REGAIN ITS NEUTRAL AND NON-ALIGNED STATUS.

22.4.87
2-323-ט-5

אל: ראש הממשלה
מאת: אריה מקל

הערות ל-TALKING POINTS על ביקור שולץ במוסקבה

א. תהליך השלום - עמדות שולץ

1. אין חידוש בדברי שולץ לסובייטים בענין הועידה. הוא אמר שארה"ב איננה תומכת ואיננה מתנגדת לועידה - והיא תשפוט את רעיון הועידה עפ"י הסיכוי שהיא תתרום לתהליך השלום.
2. שולץ בדק עם הסובייטים גם רעיונות לשיחות ישירות (בנוסף לועידה) ועמד על התנאים הידועים להשתתפות בריה"מ בתהליך: מבחינת הערביים: 242; הכרה בזכות קיומה של ישראל; גינוי הטרור. מבחינת הסוב': "טיפול הולס" בבעית היחסים הדיפ' עם ישראל וההגירה היהודית.
3. שולץ ניסה ולא הצליח TO PIN DOWN את הסוב' בנושא השיחות הישירות.

ב. עמדות שברנדזה

1. בדברי שברנדזה מעניין הדגש על מלחמת המפרץ כגורם המחייב התקדמות בתהליך המדיני במזה"ת (נימוק חדש למדי).
2. בריה"מ וארה"ב צריכות לפעול יחדיו לפתרון במזה"ת.
3. הסוב' טוענים שרעיון הועידה זוכה לתמיכה בינ"ל גוברת ומציעים לארה"ב שיחות בילטרליות עם בריה"מ על בסיס נמשך (רעיון חדש).
4. דגש על חלקן של חמש החברות הקבועות בוועידה.
- 5-ה יכיננו את הועידה ואילו לצדדים באזור מתוכנן רק תפקיד של "השתתפות פעילה".
5. מעניין שהסוב' לא הזכירו הפעם במפורש את אש"פ בין המשתתפות בוועידה והותירו את עמדתם בענין הייצוג הפלש' בלתי ברורה.
6. אין אזכור מפורש של מצרים בין משתתפות הועידה (אולי מתוך הזדהות כלשהי עם סוריה הגורסת שמצרים איננה צריכה להשתתף).

7. השורה החתונה : לא צומצמו הפערים בין ארה"ב לבריה"מ בנושא התהליך המדיני בכלל והועידה הבינ"ל בפרט.

ג. זכויות האדם

1. הסוב' חזרו על כמה מן הנקודות שהעלו בפני אברם וברונפמן כגון שיינתן היתר ליבוא ספרי קודש יהודיים לבריה"מ; ייפתחו בתי כנסת נוספים ("אם עשרים איש ידרשו זאת" - המספר 20 מהווה חידוש) ויהיו הקלות מסויימות בענין ערעורים על איסורי יציאה (באמצעות הסובייט העליון - נקודה חדשה, כפי הנראה).

2. עם זאת יש נסיגה במספר נושאים כגון העובדה שרק ההורים יוכלו ללמד את ילדיהם לימודי קודש.

3. גורבצ'וב טען ש-1500 איש הורשו לצאת ברבע הראשון של 1987. מספר זה מוגזם, אלא אם כן הוא כולל גם לא-יהודים.

4. הסוב' חזרו על בקשותיהם בענין תיקון ג'קסון/ואניק ושולץ חזר על ההתניה בין נושא זה לנושא ההגירה, והדגיש שלהונגריה אין בעיות של ג'קסון/ואניק משום שאין היא מעמידה קשיים בדרכם של הרוצים להגר.

5. ענין הטיסות הישירות לא הועלה - לא ע"י האמריקאים ולא ע"י הסובייטים.

6. השורה התחתונה : הסוב' מוסיפים לגלות נכונות "לשחרר עצמם" מנוכחות מסורבי עליה קולנייס, אך אינם מוכנים לפתוח את הדלתות לאחרים. הסוב' מוסיפים להתייחס להגירה (גם לדעת האמריקאים) כ"סחר מכר".

ד. איראן עיראק ואפגניסטן

לא היו שום חידושים בשיחות אלה ואף היתה נסיגה מן הגמישות המסויימת שהסוב' גילו בנושא אפגניסטן, בשיחות עם ארמקוסט, לא מכבר.

אריה מקל

העתקים: המנכ"ל
מזכיר הממשלה.

22.4.87
2-323-5-דש

אל: ראש הממשלה
מאת: אריה מקל

הערות ל-TALKING POINTS על ביקור שולץ במוסקבה

א. תהליך השלום - עמדות שולץ

1. אין חידוש בדברי שולץ לסובייטים בענין הועידה. הוא אמר שארה"ב איננה תומכת ואיננה מתנגדת לועידה - והיא תשפוט את רעיון הועידה עפ"י הסיכוי שהיא תתרום לתהליך השלום.
2. שולץ בדק עם הסובייטים גם רעיונות לשיחות ישירות (בנוסף לועידה) ועמד על התנאים הידועים להשתתפות בריה"מ בתהליך: מבחינת הערבים: 242; הכרה בזכות קיומה של ישראל; גינוי הטרור. מבחינת הסוב': "טיפול הולס" בבעית היחסים הדיפ' עם ישראל וההגירה היהודית.
3. שולץ ניסה ולא הצליח TO PIN DOWN את הסוב' בנושא השיחות הישירות.

ב. עמדות שברנדזה

1. בדברי שברנדזה מעניין הדגש על מלחמת המפרץ כגורם המחייב התקדמות בתהליך המדיני במזה"ת (נימוק חדש למדי).
 2. בריה"מ וארה"ב צריכות לפעול יחדיו לפתרון במזה"ת.
 3. הסוב' טוענים שרעיון הועידה זוכה לתמיכה בינ"ל גוברת ומציעים לארה"ב שיחות בילטרליות עם בריה"מ על בסיס נמשך (רעיון חדש).
 4. דגש על חלקו של חמש החברות הקבועות בועידה.
- ה-5 יכינו את הועידה ואילו לצדדים באזור מתוכנן רק תפקיד של "השתתפות פעילה".
5. מעניין שהסוב' לא הזכירו הפעם במפורש את אש"פ בין המשתתפות בועידה והותירו את עמדתם בענין הייצוג הפלש' בלתי ברורה.
 6. אין אזכור מפורש של מצרים בין משתתפות הועידה (אולי מתוך הזדהות כלשהי עם סוריה הגורסת שמצרים איננה צריכה להשתתף).

7. השורה החתונה : לא צומצמו הפערים בין ארה"ב לבריה"מ בנושא התהליך המדיני בכלל והועידה הבינ"ל בפרט.

ג. זכויות האדם

1. הסוב' חזרו על כמה מן הנקודות שהעלו בפני אברם וברונפמן כגון שיינתן היתר ליבוא ספרי קודש יהודיים לבריה"מ; ייפתחו בתי כנסת נוספים ("אם עשרים איש ידרשו זאת" - המספר 20 מהווה חידוש) ויהיו הקלות מסויימות בענין ערעורים על איסורי יציאה (באמצעות הסובייט העליון - נקודה חדשה, כפי הנראה).

2. עם זאת יש נסיגה במספר נושאים כגון העובדה שרק ההורים יוכלו ללמד את ילדיהם לימודי קודש.

3. גורבצ'וב טען ש-1500 איש הורשו לצאת ברבע הראשון של 1987. מספר זה מוגזם, אלא אם כן הוא כולל גם לא-יהודים.

4. הסוב' חזרו על בקשותיהם בענין תיקון ג'קסון/ואניק ושולח חזר על ההתניה בין נושא זה לנושא ההגירה, והדגיש שלהונגריה אין בעיות של ג'קסון/ואניק משום שאין היא מעמידה קשיים בדרכם של הרוצים להגר.

5. ענין הטיסות הישירות לא הועלה - לא ע"י האמריקאים ולא ע"י הסובייטים.

6. השורה התחתונה : הסוב' מוסיפים לגלות נכונות "לשחרר עצמם" מנוכחות מסורבי עליה קולניים, אך אינם מוכנים לפתוח את הדלתות לאחרים. הסוב' מוסיפים להתייחס להגירה (גם לדעת האמריקאים) כ"סחר מכר".

ד. איראן עיראק ואפגניסטן

לא היו שום חידושים בשיחות אלה ואף היתה נסיגה מן הגמישות המסויימת שהסוב' גילו בנושא אפגניסטן, בשיחות עם ארמקוסט, לא מכבר.

אריה מקל

העתקים: המנכ"ל
מזכיר הממשלה.

סודי-ביותר
לנמען בלבד
רגיש

22.4.87
5-פרו' 2-324-
מיסמך זה כולל 5 עמודים
עותק 6 מתוך 6 עותקים

פגישת רה"מ-פיקרינג (22.4.87)

רשם: אריה מקל

פיקרינג אמר כי ביקש להפגש עם רה"מ בארבע עיניים כדי להעביר לו מסר חשוב ביותר ממזכיר המדינה. מדובר בנושא רגיש מאוד שיש לו חשיבות לגבי עתיד המזה"ת.

המזכיר קיבל בענין רב לידי את נוסח ההסכם שעובד בין המלך חוסיין לבין שה"ח פרס, והמזכיר גם דן בכובד ראש על ההסכם עם הנשיא ריגן. (רצ"ב נוסח ההסכם).

המלך חוסיין אישר את ההסכם ושה"ח פרס אישר אותו "אד רפרנדום", כפוף לאישור הממשלה. המזכיר יודע ששה"ח פרס דיווח על ההסכם לרה"מ שמיר, והוא יודע שיהיה צורך להביא את ההסכם לדיון בממשלה.

המזכיר רוצה לבוא למזה"ת בראשית מאי, כדי להביא לשיחות ישירות בין ישראל לירדן, באמצעות ועידת PRO-FORMA. המזכיר פועל בעצה אחת עם הנשיא ריגן והוא מעוניין בקשרים מאוד קולגיאליים עם רה"מ שמיר.

להלן הקריא פיקרינג מסר בע"פ ממזכיר המדינה שולץ שאותו הכין, לדבריו, המזכיר באופן אישי. להלן המסר (בתרגום מאנגלית שנעשה תוך כדי הקראה):

יצחק היקר,

בקשתי מן השגריר פיקרינג לשוחח עמך היום לא רק כשגריר ארה"ב בישראל, אלא גם כנציגי המיוחד. עשיתי זאת בגלל אופיו של מסר זה, שקשור לעניינים רבי חשיבות ומשמעותיים מאוד לגבי עתידם של ישראל והמזה"ת כולו. קבל נא את השגריר פיקרינג כשליחי המיוחד לענין זה שבו נצטרך אתה ואני לפעול יחדיו.

אנא ראה את המסר הזה כאיגרת אישית ממני. עם זאת, החלטתי לפנות אליך בדרך זאת, של מסר בעל-פה, בגלל הרגישות הרבה של הנושא. אויבי השלום מחפשים תמיד את השלילה בכל מיסמך ומיסמך ולפיכך אינני רוצה שום-דבר בכתובין. לאור הנ"ל אנבקשך למסור את תגובותיך באמצעות השגריר פיקרינג. בווש' רק מעטים מאוד יודעים על כל הענין, ואינני רוצה להרחיב את מעגל היודעים. אי לכך אנבקשך להעביר את מסרתי אלי, בענין זה, רק באמצעות שגרירותנו בתל-אביב.

אני מבין שאתה ושר החוץ פרס דנתם על ההסכם שהושג בפגישתו עם חוסיין. אני גם שומע מן הירדנים שהם רואים הסכם זה על פי אותם קווים כמו שר החוץ פרס. נראה לי שהגענו לנקודת מפנה שיש לה פוטנציאל גדול של פריצת דרך בתהליך השלום. אי לכך אני רוצה לשמוע את דעתך ואת YOUR FULL THINKING לפני שמתקדמים הלאה.

אם אתה סבור שזה יעזור לך בקידום נושא השלום, אני מוכן לבוא לאזור בעתיד הקרוב ביותר ואפילו ב-1 במאי אם תרצה בכך. במהלך ביקורי זה אהיה מוכן להגיש את ההצעה הזאת כהצעה אמריקאית שאתם תוכלו לאמץ כהצעתכם. אני סבור שהצעה זאת תהיה מסוגלת לקדם אותנו לקראת המטרה המשותפת שלנו שהיא שלום באמצעות שיחות ישירות. אני גם אשתדל להסדיר פגישה בינך לבין המלך חוסיין שתתקיים במהלך התקופה שבה אני אהיה באזור, אם זה יהיה רצוי ואפשרי.

יצחק, אני השתכנעתי במהלך ביקורך האחרון בווינגטון שה-VISION שלך, נחישות ההחלטה והמחוייבות שלך הם חיוניים אם אנו אמורים להתקדם לקראת המטרה של שיחות ישירות בין ישראל לירדן כצעד מרכזי קדימה בחיפוש המשותף אחר השלום.

אני מבין שהתפתחות כזו תדרוש "קפיצה גדולה של אמון" גם מצידך וגם מצידו של המלך חוסיין. צעד כזה אי אפשר אף פעם לקחת בקלות, אך אני משוכנע שאנו עומדים בפני רגע הסטורי. אם אני צודק, הרי זהו רגע שיש לאחוז בו כדי לא לאבד אותו, כפי שארע לעיתים כה תכופות בעבר.

הסיכוי של עתיד של שלום עבור הגברים והנשים הצעירים של ישראל ראוי למאמץ האינטנסיבי ביותר. אנא אל תחשוב שהצעתי לבקר באזור בתחילת מאי היא ענין של לחץ. ישנן שתי סיבות שבגללן אני סבור שיש צורך בפעולה מהירה:

1. יש לנו כאן הזדמנות נפלאה (REMARKABLE) ואינני רוצה שאוייבי השלום יהיו מודעים לתכניותינו ושיהיה להם הזמן להרוס אותן.

2. זמני, למרבה הצער, איננו כולו בידי. אני מחוייב לנסיעות במהלך רוב חודש יוני וחלק מיולי והשלום חשוב מכדי שנרפה ממנו עד אז. אי לכך אני רואה את ראשית מאי כהזדמנות הטובה ביותר שתהיה לי להקדיש תקופת זמן משמעותית כדי לסייע בהפיכת המטרה שלנו, של שיחות ישירות בין ישראל לירדן, למציאות.

אני משוכנע ששיחות ישירות עם ישראל הן אכן מטרתו של חוסיין. אתה מודע היטב לפיקפוקים שלי לגבי הועידה הבינלאומית. עם זאת, הגעתי למסקנה שועידה בצורה מוגבלת ומבוקרת אכן נחוצה כדי לאפשר למלך לנקוט צעד מכריע זה. הגישה שהשגריר פיקרינג יבדוק איתך, ושאני בטוח שהיא מקובלת גם על חוסיין, אמורה להגן על האינטרסים שלנו ועם זאת לאפשר לשלום להתקדם.

השיחות יתקיימו בוועדות בילטרליות ולא בוועידה. הפלשתינים ישתפו רק כחלק ממשלחת ירדנית פלשתינית. השיחות עם ירדן לא יהיו בנות ערובה לשיחות עם כל מדינה אחרת.

הטיפול בסוגיות שאינן נכללות בהסכם ירוש הסכמה ישראלית. אני יודע שהשתתפות סובייטית מהווה עבורך נושא של דאגה מיוחדת. אני שותף לדאגתך זו ומבטיח לך שארצות הברית לא תאפשר לברית המועצות להתערב (INTERFERE) בשיחות הביטורליות בין ישראל לירדן. ברור שגורבצ'וב מחפש דרך להגביר את ה RESPECTABILITY הסובייטי בזירה הבינלאומית. השתתפות בוועידת שלום במזה"ת, ואפילו היא מוגבלת בהיקפה, יכולה לסייע לו בהשגת המטרה הנ"ל.

עם זאת, אנו נדחה כל נסיון סובייטי להפוך את הוועידה לפורום של משא ומתן. אנו נבהיר לסובייטים, בצורה שאין בה כל ספק, שאם הם יראו סימן כלשהו שהם משחקים את התפקיד הבלתי מועיל הרגיל שלהם, אנו עצמנו לא נשתתף. במקרה כזה אנו נודיע לעולם שהסובייטים הרסו הזדמנות של פז להתקדמות של ממש לקראת שלום. תקוותי הנוספת היא שהחשש מלהיות מזוהים כאוייבי השלום יגרום גם לכך שהסובייטים ירפו מאחיזתם מאותם יהודים הרוצים לעזוב את ברית המועצות.

בחנתי גישה זו עם הנשיא ריגן וכתוצאה מכך אנו מוכנים לעמוד מאחורי מסמך אמריקאי שיהיו לו 3 חלקים, וחסיין ורפאעי כבר ACKNOWLEDGED את כל שלושת החלקים. שני החלקים הראשונים אמורים להתפרסם בבוא הזמן ולקבוע את הפרמטרים הבסיסיים שבאמצעותם הוועידה תוביל מיד לשיחות ישירות. החלק השלישי יהיה בנוי אך ורק כהסכם ביטורלי בין ישראל וירדן וישאר חסוי לתקופת זמן משמעותית.

בירדן, רק החוג המקורב ביותר למלך חוסיין יודע על קיומו של מסמך זה. השגריר פיקרינג יוכל לענות על שאלות שאולי יהיו לך בשלב זה. אני סבור שהזמן הוא גורם חיוני אם אנו אמורים לתפוש ולנצל הזדמנות זו. אם אתה רואה MERIT בגישה זאת אהיה מוכן לעזוב הכל כדי לבוא לאזור ולפגוש אותך במועד המוקדם ביותר שלוח הזמנים שלך יאפשר זאת, בתחילת חודש מאי.

אני מצפה בענין לדון איתך בנושאים אלה באופן אישי ומבטיח לך שארצות הברית וישראל ימשיכו להתקדם יחדיו לקראת המטרה המיידית של שיחות ישירות בין ישראל וירדן.

יצחק, אני חש שהן אתה והן המלך חוסיין מוכנים לקדם את עמיכם לקראת עידן חדש של שלום ושגשוג ברחבי המזרח התיכון. יהיה זה לי כבוד אישי אם אוכל להצטרף לשניכם במאמץ גדול זה.

שלך בכנות,

ג'ורג'

בשלב זה ביקש פיקרינג להדגיש שוב שמדובר בהסכם בין ממשלת ירדן, שכבר אישרה אותו, לבין שה"ח פרס שאישר אותו "אד רפרנדום" כפוף לאישור ממשלת ישראל. להלן הקריא פיקרינג TALKING POINTS (רצ"ב).

פיקרינג הוסיף כי המזכיר מקווה שראש הממשלה שמיר ייבחן את כל דבריו בכובד ראש. המזכיר סבור שההסכם אמור לענות על כל הבעיות שבהן דן בעבר עם ראש הממשלה שמיר, ורצונו של המזכיר לבוא לאזור מבטא רצון עמוק ביותר שלו להתחיל את ביקורו בכך שממשלת ישראל תאשר את ההסכם. המזכיר מקווה שרה"מ שמיר יסייע לו להפוך את ההסכם להצלחה.

פיקרינג המשיך כי המזכיר מקווה לארגן במהלך ביקורו פגישה בין רה"מ שמיר לבין המלך חוסיין וכן הוא מקווה שיעלה בידו לסכם את התאריך שבו יתבצע המעבר מן הועידה לשיחות הישירות. פיקרינג הדגיש שוב שמדובר בנושא עדין ביותר שיש לשמור בו על חשאיות מוחלטת שהרי ראש הממשלה יודע כיצד הושג ההסכם בין חוסיין לפרס.

פיקרינג ציין שהוא יעמוד לרשותו של רה"מ בכל עת להמשיך הדיונים בנושא זה. הוא הוסיף כי המזכיר ביקשו להדגיש שהוא רואה את יחסיו האישיים עם רה"מ שמיר כחשובים מאוד להמשך והמזכיר מעוניין לפעול יחד עם רה"מ להצלחת הענין ומצפה מאוד לסיועו ולשמיעת דעותיו.

המזכיר סבור שזאת הזדמנות של פז שאין להחמיצה. לדעתו חוסיין הלך כבר כברת דרך ארוכה. בנושא הפלשתיני אמר חוסיין לאמריקאים שהוא איננו מעוניין במיוחד באש"פ וכפי שהוא מוכן להשאיר למזכיר שולץ את סוגיית הבאת הסובייטים בזמן המתאים הוא יודע שהוא יוכל להביא את הפלשתינים בזמן המתאים. חוסיין מבין שהוא לא יוכל להביא פלשתינים שיגרמו לכך שישראל תעזוב את השולחן.

רה"מ הודה לפיקרינג על המאמץ וביקשו להעביר תודה מיוחדת למזכיר על המאמץ שהשקיע בהכנת המסר המיוחד והחשוב הזה. רה"מ סיפר כי שה"ח פרס הקריא לו טיוטה של ההסכם אם כי איננו יודע אם באותה טיוטה נכללו כל הפרטים הכלולים בהסכם שהגיש לו עתה פיקרינג. רה"מ ביקש אז משה"ח שישאיר בידיו את הטיטה אך שה"ח לא חשב שזה נחוץ וההסכם איננו מצויי בידי רה"מ. רה"מ הוסיף כי, למרבה הצער, חלק מן הדברים שהשמיע באזניו פיקרינג כבר פורסם היום בתקשורת בארץ והוא איננו בטוח שבימים הקרובים לא יפורסם הכל. מובן שהפרסומים לא יבואו מצידו של רה"מ. פיקרינג הביע הערכה לעובדה זאת ואמר כי המזכיר ביקש ממנו לפגוש מיד גם את שה"ח ולומר לו דברים דומים לאלה שאמר לרה"מ בענין הצורך למנוע כל הדלפה.

רה"מ ציין, לעצם הענין, כי כל הטיעונים שהשמיע באזני פיקרינג נגד הועידה הבינלאומית בפגישה המוקדמת ביניהם (לפני שקיבל מידיו את המסר מן המזכיר) - בעינם עומדים. ההצעה הזאת פירושה ככלות הכל ועידה בינלאומית ורה"מ מבין שהמזכיר סבור שתודות להסכם זה הועידה תוליך לשיחות בילטרליות מיידיות שיהיו מבוססות על העקרונות שבהסכם.

פיקרינג: זה בדיוק כך. המזכיר סבור שבאמצעות הסכם זה ניתן יהיה לטפל בבעיות שמדאיגות אותך ואותו.

רה"מ: מאחר שזה מסר מן המזכיר שאותו אני מעריך כל כך, יהיה עלי ללמוד אותו בתשומת לב רבה ולא לתת תשובה שלילית מיידית.

להלן ציין רה"מ כי הוא מבין שאין הסכמה של הצדדים האחרים על ה-MODALITIES של הועידה ואם כך, מה יקרה אם הסובייטים לא יקבלו את התנאים הכלולים בהסכם, שהרי הירדנים עומדים על השתתפות ברית המועצות. פיקרינג השיב שלפי מיטב הבנתו ירדן מוכנה שארה"ב תומר לסובייטים שאלה הם התנאים ושהסובייטים צריכים לבוא בתנאים האלה. ארה"ב סבורה שהסובייטים יבואו או לא יבואו על בסיס ההסכם שהושג בין ירדן וישראל. אחרת האמריקאים יודיעו פומבית שהסובייטים הם אויבי השלום ושהם הרסו את הסיכוי לשלום.

רה"מ אמר שישנם גם כל שאר הצדדים בנוסף לברית המועצות ואף אחד מהם לא הסכים שהועידה תהיה מטריה בלבד. על כך הגיב פיקרינג כי המזכיר סבור שזאת מטריה בלבד וירדן הסכימה למטריה בלבד וזהו הבסיס למעבר מהיר לשיחות ישירות.

רה"מ: ואם ברית המועצות או מצרים לא יסכימו - ירדן וארה"ב ירצו לשנות את ההסכם?

פיקרינג: הסכם זה הסכם ונראה אותו כמחייב.

רה"מ: אין זו תשובתי הסופית, אך אני יכול כבר לומר שהעניין איננו משמח אותי מאוד כי אינני רואה כיצד התנאים הללו יסלקו את כל הסכנות של הועידה הבינלאומית, אך מאחר שאתה יודע את הערכתי הרבה למזכיר, אלמד את כל זה בזהירות רבה.

פיקרינג הודה על כך ואמר כי המזכיר סבור שההסכם מהווה מסמך מצויין להוצאת העוקץ מן הועידה והוא נועד להעבירנו מהר מן הועידה לשיחות ישירות. לדברי פיקרינג המלך ויתר על תביעתו ל-REFERRAL ועל דרישות אחרות. המלך מסכים שהכל יושג בהסכמה הדדית בין ישראל לירדן ופירוש הדבר שהן ישראל והן ירדן קיבלו זכות וטו על כך שמישהו יעשה משהו בניגוד לאינטרסים שלהן.

להלן התייחס רה"מ לנושא פגישתו עם המלך וציין כי הוא כבר פועל בכיוון זה. המלך חוזר היום לרבת עמון ולפיכך נדע בתוך ימים אחדים את דעתו על ענין הפגישה. מובן שרה"מ מעוניין מאוד לפגוש את המלך ולשמוע אישית את דעותיו ועמדותיו.

לסיום ציין פיקרינג שוב שהמזכיר מבקש שרה"מ יקדיש לדברים אלה את תשומת הלב הרבה ביותר וכי הוא ידווח למזכיר על תגובת הביניים שרה"מ כבר השמיע באזניו. פיקרינג הוסיף כי אין תחליף לשיחה בין רה"מ שמיר למלך חוסיין כדי שרה"מ ישתכנע בצורה ישירה מכנותו של המלך. רה"מ הגיב כי יהיה עליו להכין בקפידה את פגישתו עם המלך והוא ביקש מפיקרינג להעביר למזכיר גם את הדברים שהשמיע באזניו בפגישתם המוקדמת טרם העברת המסר מהמזכיר.

רה"מ ציין לסיום כי הוא מודאג מן הפרסומים שכבר היו שכן הדבר יוצר אווירה של לחץ לכיוון של תשובה מהירה וגורם נזק. פיקרינג הגיב שהוא יבהיר לשה"ח פרס את הצורך בסודיות מוחלטת והוא הציע שגם רה"מ שמיר יאמר לשה"ח שהוא מודאג מן ההדלפות.

SECRET/MOST SENSITIVE

(Accord between the Government of Jordan, which has confirmed it to the United States, and the Foreign Minister of Israel, ad referendum to the Government of Israel. Parts "A" and "B", which when they become public upon agreement of the parties, will be treated as U.S. proposals to which Jordan and Israel have agreed. Part "C" is to be treated, in great confidentiality, as commitments to the U.S. from the Government of Jordan to be transmitted to the Government of Israel.)

A Three-Part Understanding Between Jordan and Israel

- A. Invitation by UN Secretary General
- B. Resolutions of the International Conference
- C. The Modalities Agreed Upon by Jordan-Israel

A. The Secretary General will issue invitations to the five permanent members of the Security Council and the Parties involved in the Arab-Israeli conflict in order to negotiate a peaceful settlement based on Resolutions 242 and 338 with the objects of bringing a comprehensive peace to the area, security to its states and to respond to the legitimate rights of the Palestinian people.

B. The Participants in the Conference agree that the purpose of the negotiations is the peaceful solution of the Arab-Israeli conflict based on Resolutions 242 and 338 and a peaceful solution of the Palestinian problem in all its aspects. The Conference invites the Parties to form geographical bilateral committees to negotiate mutual issues.

C. Jordan and Israel have agreed that: (I) the International Conference will not impose any solution or veto any Agreement arrived at between the Parties; (II) the negotiations will be conducted in bilateral committees directly; (III) the Palestinian issue will be dealt with in the committee of the Jordanian-Palestinian and Israeli delegations; (IV) the Palestinians' representatives will be included in the Jordanian-Palestinian delegation; (V) participation in the Conference will be based on the Parties' acceptance of Resolutions 242 and 338 and the renunciation of violence and terrorism; (VI) each committee will negotiate independently; (VII) other issues will be decided by mutual agreement between Jordan and Israel.

The above understanding is subject to approval of the respective Governments of Israel and Jordan. The text of this paper will be shown and suggested to the U.S.A.

11/4/87
London

SECRET/MOST SENSITIVE

SECRET/SENSITIVE

SUBSIDIARY TALKING POINTS

- (To put different approaches to "A" and "B" and "C" in perspective): As you will see from the document, the three parts of the document are to be treated somewhat differently; Parts "A" and "B" will become public as soon as the Governments of Israel and Jordan formally accept them, as U.S. proposals to which Israel and Jordan have agreed. Part "C" is to remain secret within governments and to be considered by those very few persons in each government who need to know as Jordanian commitments to the U.S., for transmittal to Israel. I know Hussein and Rifai hope and expect that you and the Foreign Minister will present them in this context to your colleagues in the government.
- (To reinforce the document's "closed" nature): Our understanding from both the GOJ and Foreign Minister Peres is that this text represents the most careful consideration of the issues. The Government of Jordan has confirmed it to us word-by-word and considers it binding as it stands. They believe that the document is ready to be fully accepted as it stands. That is our hope as well since we believe it covers both our concerns and, we believe Israel's, about beginning immediately bilateral negotiations of the issues dividing Israel and Jordan free of the influence of outside parties.

direct

SECRET/SENSITIVE

22.4.87
2-323-ש-5

אל: ראש הממשלה
מאת: אריה מקל

הערות ל-TALKING POINTS על ביקור שולץ במוסקבה

א. תהליך השלום - עמדות שולץ

1. אין חידוש בדברי שולץ לסובייטים בענין הועידה. הוא אמר שארה"ב איננה תומכת ואיננה מתנגדת לועידה - והיא תשפוט את רעיון הועידה עפ"י הסיכוי שהיא תתרום לתהליך השלום.
2. שולץ בדק עם הסובייטים גם רעיונות לשיחות ישירות (בנוסף לועידה) ועמד על התנאים הידועים להשתתפות בריה"מ בתהליך: מבחינת הערבים: 242; הכרה בזכות קיומה של ישראל; גינוי הטרור. מבחינת הסוב': "טיפול הולס" בבעית היחסים הדיפ' עם ישראל וההגירה היהודית.
3. שולץ ניסה ולא הצליח TO PIN DOWN את הסוב' בנושא השיחות הישירות.

ב. עמדות שברנדזה

1. בדברי שברנדזה מעניין הדגש על מלחמת המפרץ כגורם המחייב התקדמות בתהליך המדיני במזה"ת (נימוק חדש למדי).
2. בריה"מ וארה"ב צריכות לפעול יחדיו לפתרון במזה"ת.
3. הסוב' טוענים שרעיון הועידה זוכה לתמיכה בינ"ל גוברת ומציעים לארה"ב שיחות בילטרליות עם בריה"מ על בסיס נמשך (רעיון חדש).
4. דגש על חלקן של חמש החברות הקבועות בועידה.
- 5-ה יכיננו את הועידה ואילו לצדדים באזור מתוכנן רק תפקיד של "השתתפות פעילה".
5. מעניין שהסוב' לא הזכירו הפעם במפורש את אש"פ בין המשתתפות בועידה והותירו את עמדתם בענין הייצוג הפלש' בלתי ברורה.
6. אין אזכור מפורש של מצרים בין משתתפות הועידה (אולי מתוך הזדהות כלשהי עם סוריה הגורסת שמצרים איננה צריכה להשתתף).

7. השורה החתונה : לא צומצמו הפערים בין ארה"ב לברייה"מ בנושא התהליך המדיני בכלל והועידה הבינ"ל בפרט.

ג. זכויות האדם

1. הסוב' חזרו על כמה מן הנקודות שהעלו בפני אברם וברונפמן כגון שיינתן היתר ליבוא ספרי קודש יהודיים לברייה"מ; ייפתחו בתי כנסת נוספים ("אם עשרים איש ידרשו זאת" - המספר 20 מהווה חידוש) ויהיו הקלות מסויימות בענין ערעורים על איסורי יציאה (באמצעות הסובייט העליון - נקודה חדשה, כפי הנראה).

2. עם זאת יש נסיגה במספר נושאים כגון העובדה שרק ההורים יוכלו ללמד את ילדיהם לימודי קודש.

3. גורבצ'וב טען ש-1500 איש הורשו לצאת ברבע הראשון של 1987. מספר זה מוגזם, אלא אם כן הוא כולל גם לא-יהודים.

4. הסוב' חזרו על בקשותיהם בענין תיקון ג'קסון/ואניק ושולץ חזר על ההתניה בין נושא זה לנושא ההגירה, והדגיש שלהונגריה אין בעיות של ג'קסון/ואניק משום שאין היא מעמידה קשיים בדרכם של הרוצים להגר.

5. ענין הטיסות הישירות לא הועלה - לא ע"י האמריקאים ולא ע"י הסובייטים.

6. השורה התחתונה : הסוב' מוסיפים לגלות נכונות "לשחרר עצמם" מנוכחות מסורבי עליה קולניים, אך אינם מוכנים לפתוח את הדלתות לאחרים. הסוב' מוסיפים להתייחס להגירה (גם לדעת האמריקאים) כ"סחר מכר".

ד. איראן עיראק ואפגניסטן

לא היו שום חידושים בשיחות אלה ואף היתה נסיגה מן הגמישות המסויימת שהסוב' גילו בנושא אפגניסטן, בשיחות עם ארמקוסט, לא מכבר.

אריה מקל

העתקים: המנכ"ל
מזכיר הממשלה.

ירושלים, 19 באפריל 1987

סודי
למכתב בלבד

אל : ראש-הממשלה

הנדון: שיחה עם מרשל בריגר

א. מרשל בריגר, המוכר לנו היטב, ביקר לפני שבוע בעמאן, ובאירגון שגרירות ארה"ב נפגש עם אישי שלטון כנסיך חסון, השרים אבו עודה ודודין, וכן שר האינפורמציה ושר התיכנון, גנרלים, היועץ המפשטי של משה"ח הירדני, חברי פרלמנט המייצגים את ראמאלה וג'נין, ועוד. בחלק מפגישותיו השתתף וילקוקס. בריגר שוחח עמו על ביקורו תוך בקשה להתייחסות דיסקרטית ובלתי פורמאלית לדיווח. אגב, העילה הרשמית לביקורו היתה מפגש בענייני משפט מינהלי, שהוא כידוע תחום עיסוקו של בריגר בממשל. מחמ"ד, שעמה נועץ בקשר לביקור, עודדה אותו מתוך תפיסתה שיהודי ארה"ב צריכים לבוא במגע עם הירדנים, ושיחסי הציבור של ירדן בארה"ב לקויים. אגב, בריגר שהה בשבת 11/4 במלון בעמאן והירדנים באו אליו לפגישות בהיותו שומר-שבת.

ב. ניתן לסכם את התרשמויותיו בשניים:

מר הצד האחד, מצא אצל בני שיחו התייחסות חיובית לאפשרות של שלום בעתיד נראה לעין, ומן הצד אחר - תביעה כי הועידה הבינלאומית תהא סובסטנטטיבית ולא טקסית בלבד. ארחיב במקצת בהמשך.

.ג

1. כאמור, בני שיחו סבורים כי עניין השלום והנורמליזציה אפשרי, וזאת לא בטווח רחוק אלא באופק, תוך שנים אחדות (2-4-6). היה מי מהם שאף דיבר על תיירות משותפת.

2. באשר לאופי ההסדר, הבין מבני שיחו הירדניים שאינם רוצים במדינה פלסטינאית, וכששאל על הביטויים פדרציה וקונפדרציה, כשהבנה בארה"ב היא כי קונפדרציה עלולה להיפרד לשתי מדינות, הדגישו שוב שאינם רוצים מדינה פלסטינאית. חבר פרלמנט פלסטינאי אף אמר, שחסיין צריך להיות מלך הפלסטינאים. גם לא שמע הרצאות ארוכות על עושק הפלסטינאים ע"י ישראל כפי שנוהג לשאת כל ערבי שעמו הוא נפגש בארה"ב. לא שמע גם דיבורים על פירוק ההתנחלויות, וחבר פרלמנט מג'נין אף אמר "מאוחר מדי לפרק". ברור להם לדעתו שלא יוכלו לקבל את כל השטח חזרה, וגם לא השתמשו בביטוי "תיקוני גבול קלים". הם מבינים גם של ישראל אינטרסי בטחון ביו"ש ועזה

ושיש צורך (לא פירטו) להסכים לנוכחות בטחונית.

ד. באשר לפרוצדורה, כולם מתנבאים בסגנון אחד: ועידה בינלאומית, רעיון שהמלך מחויב כלפיו. כששאל בריגר (שהוא מן המחנה השמרני בארה"ב): "מדוע אתם מעוניינים להכניס את הסובייטים, והרי אם יהיה הדב באוהל, כיצד תוציאוהו?" השיב עדנאן אבו עודה בגילוי-לב, שאין הירדנים מאמינים לאמריקנים ואינם סומכים על כך שהאמריקנים ילחצו די הצורך על ישראל, ולכן זקוקים הם לסובייטים בפנים. שר האינפורמציה הוסיף כי הירדנים מצויים בתיאום פוליטי מלא עם סוריה, הכרח כי סוריה תהיה בוועידה וכי זו תדון בעניינים שסוריה מודאגת בגינם כמו הגולן. איש בכיר בשגרירות ארה"ב בעמאן אמר לבריגר, כי אילו היה נשיא ארה"ב איש כקרטר, עם נכונותו למעורבות ולחץ, אולי לא היה איכפת לירדנים ללכת למו"מ בלי ועידה, אך במצב הנוכחי זקוקים הם לוועידה לא לצרכים טקטיים אלא כיוון שהם סבורים שבלעדיה אין להם LEVERAGE. מסקנתו של בריגר בעניין זה נובעת משיחות עם אבו עודה ושר האינפורמציה במיוחד (הנסיך חסן - שאגב, מקים מכון ללימודים עבריים היה גמיש יותר).

ה. בני שיחו אמרו כי הם רואים את אסד כגמיש כיום בגלל מצבו הכלכלי. נשות שגרירות ארה"ב היוצאות לקנות בשווקים בדמשק אומרות כי אין סחורות מיובאות מהיעדר מט"ח.

- ו. בנושא טרור אמר שר האינפורמציה כי מקרה מטוס אל-על בלונדון היה מעשי ידיהם של "OUTLAWS" סוריים שעכשיו הורחקו, יחד עם המוסד. היועץ המשפטי של משה"ח הירדני שוחח על טרור.

- ז. התרשם מהשפעת כתביו של בנבנישתי על חשיבת הירדנים.

- ח. כפי ששמע מאבו עודה ומשר התכנון, הסיבות שהירדנים רואים בהן עילה לשלילת הסטטוס קוו ולרצון להתקדם הן:
 1. החשש מהאינטגרציה הכלכלית של יו"ש לישראל, שתהיה בעוד 10 שנים (כפי שציינו) בלתי הפיכה.
 2. אבדן השפעתם, בעקבות משגים שלהם, על הדור הצעיר ביו"ש.
 3. החשש מתיאוריות המיוחסות לשר שרון ממנו יש מורא מוחשי של דחיפת הפלסטינאים מיו"ש לירדן ע"י ישראל ואיום על המשטר.

- ט. בני-שיחו העדיפו לדבר על התהליך מאשר על העתיד המהותי. עם זאת,

בהמשך לאמור לעיל, הם מעוניינים לקבל שטח והמלה קונדומיניום היא
"מלה לא טובה", כפי שלמד מאנשי שגרירות ארה"ב בכירים.

י. לא חש בעוינות כלפי ישראל. היתה טינה כלפי ארה"ב ("מדוע אינה
אוהבת את הערבים").

יא. במערכת הפנימית הישראלית, חשים בנוח עם ממרה"מ, ואילו עם רה"מ
והגוש שבהנהגתו היו מבני שיחו שטענו שאי אפשר להתקדם (אבו
עודה). אינם יודעים לדעתו די על הדינמיקה הפנימית בישראל. רה"מ
נתפס כנץ (עברו במחתרת), ומעריכים כי יהיו בחירות וממרה"מ
יזכה.

יב. בני שיחו של בריגר ממחמ"ד ניסו להציג את עמדת ירון ברוח
אופטימית, וערכו אנלוגיה בין רה"מ הנוכחי לרה"מ לשעבר בגיו,
שלפיה אם יחל מו"מ תהיה כנראה נכונות לויתורים, מה גם שדעת הקהל
תשתנה באורח מאסיבי בנסיבות מו"מ.

יג. בעניינים אחרים: 1. בפרשת פולארד הוא קרוב בהשקפותיו
האישיות למאמרו של ש. אבינרי (שביקר את הפאניקה שאחזה במנהיגות

היהודית בארה"ב), אך אומר שהמהניגות היהודית זעמה כל כך בשל
המאמר, שאין לדבר עמה ברוח זו. לדעתו מכל מקום, מרבית הטורים
שנכתבו נגד ישראל היו מאת יהודים. יש בכל זאת גם בעיות עם אותם
מחוקקים שאינם בעלי ציבור בוחרים יהודי, ושהיו חשופים יותר
לטיעוני הערבים, וכן תיתכן שחיקה בדימוי הישראלי החיובי בעתונות
ערי השדה. הוא סבור שנחוצות תגובות סמליות כמו "חזרה בתשובה"
(קרי הכאה על חטא) ע"י המעורבים, או מחווה לארה"ב בסיוע
מודיעיני או טכני-בטחוני שאולי יינתן לו פומבי, כמו ש"פ בידע
סובייטי כפי שהשגנו בשעתו בתפיסת תחנת הרדאר במצרים
וכדומה); 2. בענין איראן - שיתוף פעולה רב ככל האפשר,
במסמכים ובכל צורה.

ב ב ר כ ה ,

אלי רובינשטיין

העתק: מנכ"ל משרד רה"מ ✓

או: התנ"ך

ה'ן אורי

מס' 101

מסביב לעו

צירפת: שגריר ישראל בצרפת עוכריה סופר העכיד בשבוע שעבר ריזוח תמוהמשה על פנישתו עם ראש הממשלה דאק שידאק לאחד טובו של שידאק מביקור בארה"ב. לרבי סופר, סיפר לו שידאק כי בכל פנישתיו שם דרש במפגיע להתנות את הסכם פירוק הנשק ושכירת הקיפאון בין שתי מעצמות העל בשלושה תנאים: ה' תרת עלייה של יהודי בריה"מ ללא כל הגבלות, חופש פולחן לנשאים ושחרור כל אסירי ציון. עד כאן תנאי שידאק על פי סופר, לעידן חדש ביחסי בר-יהמארה"ב, שום תנאי נוסף.

ועוד בעניין סופר, בעקבות פרטים שנמסרו בסדר זה על תלונתו של מוכדי תנועת עבודה בצרפת נגד השגריר בעקבות אשתתפתו בעצרת תנועת-החרות לרגל ביקורו של השר אריאל שרון בפאריס, העכיד אלינו סופר העתק ממכתבו למוכדי. לרבריו, היה האירוע פומבי בהשתתפות 700 איש מכל קשת הממסד הפוליטי והדי הדי בצרפת, לרבות י"ד תנועת העבודה הציונית. הוא מציין כי הקפיד להשתתף גם באירועים שאורגנו על ידי מפלגת הע' ברה.

רומניה: מי שהיה שגריר רומניה בישראל.

דומתית וגם אז לא צפה לה סיכויי הצלחה יוצאי דופן. פרס היסט למשך את ארה"ב למעורבות דיפי לומטית בעלת סיכון גבוה וחש שכשלקן פגע ביוקרתו של הממשל והשפעתו. לרבריו, נותר היחסים האסטרטגיים בין ארה"ב לישראל קרובים כשהיו, גם לאחר הרוטאציה, ואף פרשת מכירת הנשק לאיראן ופרשת פולארד לא יגרמו להם נזק ממשי.

לואים מקצה במאמרו כמה שורות גם לעידן שמיד. הוא מזהה כבר פרופיל נמוך יותר במדיניות החוץ ורגלי האוויר אינם רוויים עוד בהצעות ישראליות ליחומות דיפי לומטיות. שמיד נוטה לרעתו להתמין לרברים שיגיעו אליו ואינו יוצא לחפשים. הוא מעדיף לומר מעט ככל האפשר וממתן שהזמן יעשה את שלו. סגנון המנהיגות שלו אינו מצטיין בחוזן או בכריזמה, אלא בשכל ישר וסבלנות.

השגריר לשעבר מוכן להתנבא כי תקופת כהונתו של שמיד תהיה דומה במידה רבה לזו של פרס, במהות - אם לא בסגנון. הציבור בישראל בחר בממשלת אחרות והוא עלול להחזיק אתה הרבה מעבר למה שהלם, וזוהו סמואל לואיס.

המבר' בולל אהיה ועל המבר' בסינוי מאוד על פרשנים שמנו, בין הסיבות למינויו הצפוי לשגריר את האינטרס המצרי לצמצם בעיני הערבים את משמ' עות הזורתו של שגריר מצרי לישראל. והנה במאמרו כתב

"פולארד פלשתיני" בממשל האמריקאי

חבר במועצת המנהלים של הלובי הערבי בארה"ב. סאלם מחויק בעמדה המאפשרת לו גישה נוחה למשרדי הממשלה כדי לקדם את ענייניהם של אמריקאים ממוצא ערבי או פלשתיני. הוא מבטיח לפעול נגד כל ניסיון לסגור את משרד ההסברה הפלשתיני המשמש למעשה נציגות של אש"ף בבירה האמריקאית.

ראיון שהעניק אמריקאי ממוצא פלשתיני, המכהן כפקיד בכיר בממשל, צד את עינם של גורמים מדיניים בירושלים. ה' יועץ המשפטי של משרד העבודה האמריקאי, ג'ורג' סאלם, שמוצאו מרמאללה, מפר לעיתון אל שבע"ה המר בירושלים על פעילותו למען "הגולה הפלשתינית", כי היותו גובר של המגבית הפלש' תינית שהמאחדת בוואשינגטון

האגודה הישראלית לפילוסופיה

אוניברסיטת תל-אביב
הפאקולטה למדעי הרוח
החוג לפילוסופיה

אליגות

April / 17 / 87

היא/ה

הקטע הזה האנס ל"היא/ה" א-א'
 ע"י בקר - אמוס ג'אסר. ציקיבא אליו
 אם קיבא פן עם צינצן עין לאור
 שמואל יאלי א-הנאסו היאלי.

1/1/87

א/כ ר"ה

הקטע הנ"ל הוא ל"ה הארץ
 ע"י - י"א, ע"י - הקטע - א"א

א/כ

ה'ן אוב'ן

מדינת א"י

מסביב לעולם

צדור על סידור
 ש"דג" את וסי
 ההכחשה הרוכז
 הזה תרומתו ה
 היחסים בין יחדש
 קב"ה: לאחד
 הצליחה משלחת
 ידה השנתית של
 טאט" בניירובי
 התנגדות הלובי
 תערוכה המספרת
 יקט שיקום השכונ
 "בביטאט" הוא אר
 המועל מסעם וס
 תנאי המגורים של
 למ השנה במ
 לארגון הזכור ע
 מחסה - מתן נ
 קודת גג
 ישראל הציעה בו
 מבצע שיקום הפלי
 עזה. אורי ברנר, מ
 ההכרה "במשרד"
 בנאום שנשא בכינו
 של ישראל' בתום
 בעולם השלישי. לצ
 ישראל בודיעת ניח
 סוד אריה שחר הע
 המכון ללימודים ע
 אוניברסיטה העברית.
 בב מתאמת שיקום
 במשרד השיכון.

צ'רפת: שגריר ישראל
 בצרפת עוכריה סופר העביר
 בשבוע שעבר ריחוק המהומה
 על פגישתו עם ראש הממשלה
 דאק שיראק לאחר שובו של
 שיראק מביקור בארה"ב. לדברי
 סופר, סיפר לו שיראק כי בכל
 פגישותיו שם רדש במפגעי
 להתנת את הסכם פירוק הנשק
 ושבידת הקיפאון בין שתי מעצ
 מותיהעל בשלושה תנאים ה
 תרת עלייה של יהודי ביה"מ
 ללא כל הגבלות. חופש פולחן
 לנשארם ושחרור כל אסירי
 ציון. עד כאן תנאי שיראק על
 פי סופר. לעידן חדש ביחסי בר
 ה"מ-ארה"ב שום תנאי נוסף.

ועוד בעניין סופר. בעקבות
 פרטים שנמסרו בסור זה על
 בתלונתו של מוכיד. תנועת צ'
 עבודה בצרפת נגד השגריר בע'
 סבות-השתתפותו בעצרת-תנועת-
 החרות לרגל ביקורו של השר
 אריאל שרון בפאריס. העביר
 אלינו סופר העתק ממכתבו
 למוכיד. לדבריו, היה האירוע
 פומבי בהשתתפות 700 איש
 מכל קשת המסד הפוליטי היר
 הודי בצרפת. לרבות ירי תנועת
 העבודה הציונית. הוא מציינ כי
 הקפיד להשתתף גם באירועים
 שאורגנו על ידי מפלגת הע
 בודה.

רומניה: מי שהיה שגריר
 רומניה בישראל הודיע

דרמטית וגם אז לא צפה לה סיכוי
 הצלחה יוצאי דופן. פרט היסט
 למשך את ארה"ב למעורבות ריפ'
 לומסית בעלת סיכון גבוה וחש
 שכשלוך יפגע ביוקרתו של הממשל
 והשפעתו. לדבריו, נותרו היחסים
 האסטרטגיים בין ארה"ב לישראל
 קרובים כשהיו, גם לאחר הרוטציה.
 ואף פרשת מכירת הנשק לאיראן
 ופרשת פולארד לא יגרמו להם נזק
 ממש.

לואים מקצה במאמרו כמה שורות
 גם לעידן שמיר. הוא מזהה כבר
 פרופיל נמוך יותר במדיניות החוץ
 רגלי החוץ אינם רוויים עוד
 בהצעות ישראליות לירומת ריפ'
 לומסיות. שמיר נוטה לדעתו
 להתמקד לרבים שיגיעו אליו ואינו
 יוצא לחפשי. הוא מעדיף לומר
 מעט ככל האפשר וממתן שהוסמ
 יעשה את שלו. סגנון המנהיגות שלו
 אינו מצטיין בחוץ או במרימה. אלא
 בשכל ישר וקבלנות.

השגריר לעבר מוכן להתנבא כי
 תקופת כהונתו של שמיר תהיה
 רומה מכירה רבה לו של פרט. במ
 הוד-אם לא-בסגנון "הציבור
 בישראל בוד בממשלת אחרות-הוא
 עלול להיתקע. אתה הרבה מעבר
 למה שחלמ' החוץ סמואל לואיס.

למועד את התגובות השליליות
 בעולם הערבי ובו כזמן להבטיח
 לעצמו ריפלוטט מנוסה ומקובל
 בתל אביב. בהמשך מפליג
 לואיס בשבחיו של עמיתו
 המצרי.

המבר בתל אביב ועם מנהיג
 בסיני מאד על פרשנים שמנו
 בין הסיבות למינוח הצפוי
 לשגריר את האינטרס המצרי
 לצמצם בעיני הערבים את משמ
 עות החירות של שגריר מצרי
 לישראל. הנה במאמרו כותב

"פולארד פלשתיני" בממשל האמריקאי

ראיון שהעניק אמריקאי
 ממוצא פלשתיני. המוכח כפקיד
 בכיר בממשל, צד את עינם של
 גורמים מדיניים בירושלים. ה
 יועץ המשפטי של משרד
 העבודה האמריקאי, ג'ורג'
 סאלם, שמוצאו מרמאללה,
 מספר לעיתון "אל ערב" המר
 פיע בירושלים על פעילותו
 למען-הזוגיה הפלשתינית, ב'
 היותו גובר של המגזית הפלש
 תנית סמאוחרת בואשינגטון

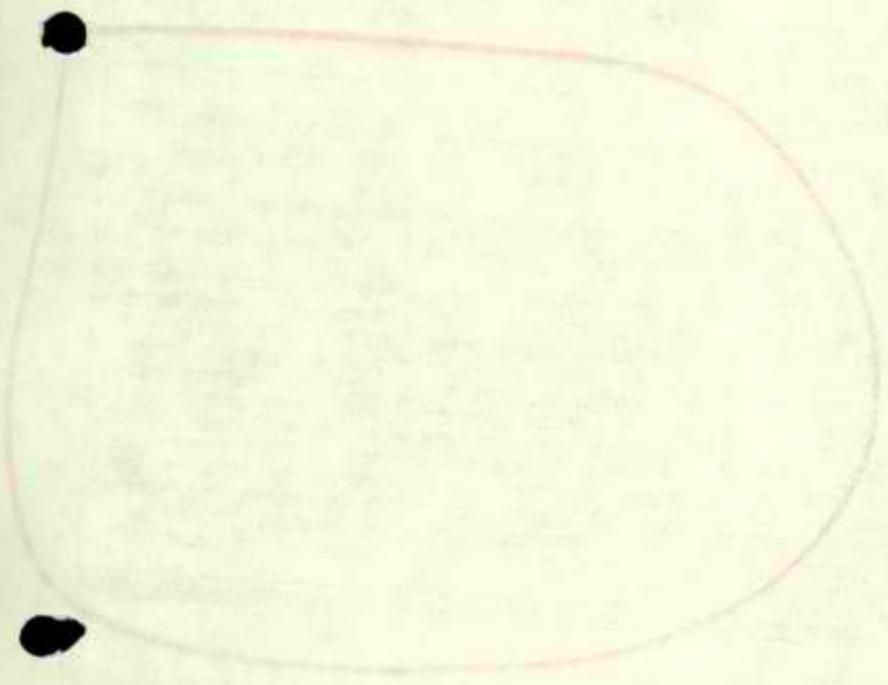
האגודה הישראלית לפילוסופיה

אוניברסיטת תל-אביב
 הפאקולטה למדעי הרוח
 החוג לפילוסופיה

אליגות

1911/12

שגרירות ישראל / נושין גטון

ט ו פ ס מ ב ר ק

דף 1 מחוד 3 דפים

סוג בטחוני שמור

דחופות

תאריך/ז"ח 171100 אפריל 37

מס' מברק

1/3

10x	+	בטחון	+	המשרד
45		315		366

אל: מצפ"א

דע: מנכ"ל אוצר, מקשי"ח, רמשי"ן

בית הנבחרים: סיוע לישראל - סיכום בניים

1. סיום ה- mark up בועדת החוץ בשבוע שעבר מהווה ציון דרך נאות לסכם את נושא הסיוע, נכון לעכשיו. פגרת הפסחא - פסח, בה נמצאים המחוקקים (והעוקבים אחרי מעשיהם) מאפשרת לעשות זאת. ניתן להביט אחורה בסיפוק. שורה ארוכה של תיקונים פרו-ישראלים התקבלו בלי ויכוח, וחוצץ מהתבטאות בוטה אחת של ג'ורג' קרוקט (שאינו מוכר כחובב ציון) אשר קרא להודות בטעות שה"לביא" מהווה, כדי להציל את חכנית הסיוע, איש לא הציע לפגוע בסיוע שלנו.
2. עם זאת, אין לשכוח ש"שאלת החצי בליון/דולר" טרם באה על פחרונה. זהו הסכום שבו חורגת הצעת החוק כפי שהוכנה בועדת החוץ מהמסגרת התקציבית שנקבעה במליאה. ביום האחרון של ה- mark up נשמעו דיבורים מפי שני הדמוקרטים הבכירים בועדה על קיצוץ אחד בשעור 4.5% מכל הסעיפים, אך ההצעה לא הגיעה לידי הצבעה (או אפילו דיון ממשי) מתוך הכרה שבאותו מועד לא היתה זוכה לתמיכה בועדה. כעת דנים אלו מבין המחוקקים ועוזריהם הנמצאים בעיר (ולא בסיורי לימודים בארצות הים) בדרכים להתמודד עם הקושי הכספי, ועל כך עוד ידובר וידווח.
3. באופן טבעי העניין שלנו בהצעת החוק המתגבש הוא באותם שלשת בליונים לכל אחת מהשנים 88 ו-89, עליהן יחול החוק. ואמנם, למרות שפע הפרשיות והכותרות בשנה האחרונה לא היה עליהם איום ישיר (אלא האיום הכוללני בפסקה הקודמת). הועדה המליצה על 1.8 בליון FMS כולו מענק, ו-1.2 בליון ESF, גם כן במענק, שעליו להיות מועבר לישראל בתוך שלושים יום מתחילת השנה התקציבית.
4. הפרק על אירופה ומז"ת ההצעת החוק כפי שתוקנה במליאת הועדה הועברה בשלמות למצפ"א ולמקשי"ח. דו"ח הלואי (report language) טרם הושלם ויועבא בבוא העת^{לפי הסיקור} להלן בחמצית עיקרי התיקונים הנוגעים לישראל:
5. תיקונים "צבאיים"
 - החכרה הדדית למדינה ידידותית; הנוסח שונה באופן ששמה של ישראל מוזכר במפורש.
 - איסור מכירת בעלי ראש נפץ מאורניום מדולל למדינות שאינן חברות בנאט"ו או בנות ברית עיקריות מחוץ לארגון.

316 5 66 1031 1151 1151 1151 1151

3 1 1 2 1 3 3 3

שגרירות ישראל / וושינגטון

ט ו פ ס מ ב ר ק

297 מחוד 3 דפים

סווג בטחוני

דחיפות

תאריך/ז"ח

מס' מברק

2/3

נח

45

נס

315

ני

366

- לביא; המשך ההקצבה (300 מליון לשימוש בארץ) ללביא או למטוס קרב אחר בהסכמת שתי המדינות או לצורך מערכות נשק מתקדמות אחרות.
- ישראל ומצרים, כבנות ברית עיקריות שאינן חברות בנאטו, יוכלו לקבל עודפי ציוד אמריקאים בלא תשלום (עד כה חל הדבר רק על מדינות נאט"ו).
- בנות ברית כנ"ל יוכלו להכנס להסכמים בדבר הדרכה הדדית.
- עלויות ההדרכה לישראל ולמצרים צומצמו בכך שהוסר מרכיב המשכורת.
- לישראל יותר לנצל כספי FMS לצורך החכרה מטפקים מסחריים.
- תחושת הקונגרס שאין למכור לירדן מערכות נשק מתקדמות (לרבות מטוסים) עד שחתייב פומבית להכיר בישראל ולקיים איתה מו"מ מידי וישיר על בסיס 242 ו-338.

6. תיקונים אחרים ;

- הממשל נקרא לעודד את יפן להרחיב את קשרי הסחר עם ישראל ולא לתכנע לחרם.
- הצעת החוק מעודדת את הודו לחדול ממניעת השתתפות ישראלים בכינוסים בתחומה.
- חיקון ברמן (5 מליון דולר לצורך פרויקטים בשתי"פ א.י.ד. בעולם השלישי) הוארך.
- שוריינו כספים לתוכנית ווקסמן (שתי"פ ישראל-מצרי-אמריקאי במחקר בתחומים שונים).
- 750;000 מליון דולר למלגות לימודים בארה"ב לערביי ישראל.
- עודד הממשל להשקיע בשטחים באמצעות ירדן, כדי לעודד המנהיגות המתונה שם, עידוד המדינות המתועשות לנהוג בהחאם, האפשרות לנצל כספים עודפים לצורך פיתוח בשטחים.
- הגדלת הסכום המוקצה ל- ASHA לכדי 37 מליון דולר. מוסדות חינוך וצריאות אמריקאים הפועלים בארץ הם מגדולי הנהנים מהסעיף הנ"ל.
- אי העברת תרומות אמריקאיות לסבא"א אם תמנע מישראל זכותה להשתתף בפעולות הארגון הפכה לחוק.
- חצי מליון דולר מהמטבע הפולני (בידי ארה"ב בתמורה למכירת תוצרת חקלאית לפולין) ישמשו ללימוד ההסטוריה והתרבות היהודית בפולין.
- הועדה מבקשת מהממשל להכין דו"ח על הפעילות והיכולת של אירן. עירק, סוריה ולוב בכל הנוגע ללוחמה כימית, ביולוגית ורדיולוגית, ומבקשת תוכנית פעולה להתמודד עם הבעיה.
- כאשתקד, הועדה מבקשת דו"ח מפורט על המצב הכלכלי בישראל, מצרים, תורכיה ופורטוגל.

שגרירות ישראל / וושינגטון

ט ו פ ס מ ר ק

דף 3 מחוך 3 דפים

סוג בטחוני

דחיפות

תאריך/ז"ח

מס' מברק

3/3

יח 366
ס 315
יח 45

7. ואט בדוחות עסקינן, הרי שהתקבלו שני תיקונים בנושא דרא"פ שהציע דימלי, הוא מבקש לשמוע מהממשל מי הן המדינות המספקות לה נפט ומוצרים, ומי המדינות (נקב בשמה של אורוגואי) המסייעות לה לייצא, בניגוד לכללי האמברגו השונים. היו דיווחים שדימלי נמנע מלהעלות את הקשר הישראלי עם דרא"פ בתמורה לתמיכת הארגונים היהודיים בשיריון סיוע מיוחד לאפריקה. ואמנם, היתה תמיכה רבה בהצעת וולפה להקציב לאפריקה סיוע מיוחד, כאשר הסכום הוקטן מ-115 ל-100 מליון כדי לזכות בתמיכתו של בן גילמן.
8. אט לסכם את ה- mark up. ניתן לומר ששני נושאים עברו בו כחוט השני; האילוצים הכספיים, והצורך להבטיח שכספי הסיוע אמנם ישרחו את מטרתם (ולא כדברי היו"ר פאסל, לרכוש מיטות עשויות זהב למנהיגים מושחתים). ואמנם, תקונו הגדול של המילטון נועד להתמודד עם הבעיה הזו, ועבר.
9. כפי שהעידו אין ספור המברקים בנדון, אחד העיסוקים המרכזיים שלנו בשבועות האחרונים היה "תיקון טוריסלי" התיקון. שנועד להבטיח שמדינות המקבלות סיוע ונאלצות לייבא יעשו זאת מארה"ב, ובאוניות אמריקאיות, נוסח במקורו באופן לחוכנית העברת המזומנים (במקרה שלנו - 1.2 בליון) היתה הופכה לחוכנית ייבוא מצרכים במימון מחשבון סגור הנמצא בארה"ב, ושיעור השינוע במובילים אמריקאים הי גדל לכדי 75% במקום 50%. טוריסלי, ידיד מובהק, הודיע מראש שאין לו כוונה לפגוע בישראל ושינה את הנוסח באופן שהוציא אותנו מתחולת החוק, מה עוד שלדבריו ישראל היא דוגמא ומופץ לשימוש נכון בכספי הסיוע. הממשל (א.י.ד) התנגד לתיקון מכוון שחכנית העברת המזומנים, נדבר חשוב בחכנית הסיוע, היתה מתחטלה. סעיף המאפשר presidential waiver צמצם במקצת את החנגדות הממשל. מאחר שהתיקון (במיוחד בגרסתו הראשונה) נועד לטייע לחקלאות ולספנות המקומית, (ובכך לזכות בתמיכת הארגונים המקצועיים) ובשל המסגרת הרחבה יחסית של חוק הסחר המתגבש כעת, עלה הנושא וצ"ג גם בוועדות אחרות בבית (ספנות, חקלאות) ומופיע נועד יופיע בגרסאות שונות בסנט. אולם מאחר שועדת החוץ אמרה את דברה, ומאחר שמדובר בתיקון לחוק סיוע החוץ הנמצא בתחום שיפוטתה, יש לקוות שהנוסח שהתקבל (עמו אנו והממשל מסוגלים לחיות, אף כי לא בהתלהבות רבה) יקבע הן את סמכות ועדת החוץ בנושא והן את גיבול הניסוחים שקבלו בעתיד.
10. מליאת הועדה מתכוונת לחדש את עבודתה ביום ה', 23, במגמה לפגור את הבעיה הכספית ולזכות בתמיכת הרפובליקנים מקרב חבריה לפני ההליכה למליאה.

טובה הינה
טובה הרצל

שגרירות ישראל / וושינגטון

ט ו פ ס מ ב ר ק

דף 1 מתוך 3 דפים

סווג בטחוני שמור

דחיפות מיידי

תאריך/ז"ח 09500 17 אפר 87

מס' מברק

המשרד

1/3

383

אל - : ערב 2, מצפ"א

משיחה עם תום דאולינג - ירדן / NEA, השתתף פרנק קרבר (KERBER) הדסקאי החדש בנושא הכלכלי ב-NEA

1. ביקור רפאעי אלמצרי, ^{מלויג} הסכמה בדבר דחיפות הצורך לקדם תהליך השלום- כשהירדנים מודעים לכך שהזמן העומד לרשות הממשל הנוכחי מסתכם בחודשים ספורים כשלאחר מכן עשויה לחול הפסקה גדולה בטיפול בסוגיה - אך הותיר את הפער בעינו בשאלת יעילות מסגרת זו, האמריקאים עי"פ דאולינג ממשיכים להיות ספקנים לגביה באשר להשגת היעד של מו"מ ישיר שיוליך לתוצאות ולא ישאר בגדר של מו"מ גרידא אף כי ישיר, הירדנים הדגישו שמסגרת זו כנראה המציאות עבורם ובבחינת כיסוי אבל אינה מטרה כשלעצמה אלא עי"מ להגיע למצב של שיחות ישירות בין הצדדים, לשאלתי בדבר המינוח בו השתמש רפאעי בשיחות כלפי אופי המו"מ (ע"פ הידיעות נמנע מלנקוב במונח "ישיר") אישר דאולינג שרה"מ ירדן לא היסט להשתמש במונח של מו"מ ישיר בין הצדדים, הסיכום ביה שהצדדים, קרי האמריקאים ימשיכו בבירור מהות המסגרת הנ"ל לאור העקרונות שקבעו לעצמם באמצעות קלבריוס שידלג בין עמאן לירושלים. כאמור הביקור לא הוליד התפתחויות חדשות אך הירדנים הגדירו באופן ממצה ובלתי ניתן לפרושים שונים שמקובלת עליהם של מו"מ ישיר בין הצדדים, לשאלתי, הטעים דאולינג שרפאעי בדעה שאכן חלה הגמשה בעמדת טוריה לאור השיחות שניהל לאחרונה, לא רק בדמשק ערב ביקורו בווישינגטון, באשר לתמיכתם בוועידה בינ"ל. מה זה אומר מבחינה תכליתית עדין נתון לויכוח. האמריקאים מפרשים זאת כשינוי טקטי בעמדה הסורית, בעוד שבעבר גילו עצבנות כל אימת שנושא תהליך השלום עלה על הפרק זהו מוכנים לנקוט בפעולות הרתעה, הרי הפעם הם מגלים, יחסית, יתר בטחון בכך שמוכנים לתת לירדנים להמשיך בברוריהם מבלי להתחייב לדבר מצדם וכשהם לא מתעסקים באשר לעמדתם בסוגיה, באשר לסוגיית השתתפות אש"פ, רפאעי שאגב היה הדובר הראשי הדגיש עמדת ירדן עקרונית ובלתי משתנה והיא שעל הפלסטינאים להיות מיוצגים לצד ירדן, דהיינו בנפרד בוועידה ושע"פ השקפתה אש"פ עדין מייצג אותם, אך על בסיס של קבלת 242 הכרה בישראל והפסקת הטרור, הסכמה של אש"פ לכך תכשיר אותו בכל יעל להיות שותף למו"מ. הוא לא התייחס לשאלת "הסכם עמאן" אך הטעים שאש"פ יודע היטב מהי עמדת ירדן כלפיו וכלפי משמעותו וזה עניינו לקבוע עמדתו כלפיו. היה מוכן

הנהגה 2
 חתום 3
 סגן 1
 מזכ"ל 3
 ש"פ 1
 ש"מ 2
 ש"ח 1
 ש"ס 4
 ש"פ 1
 ש"מ 1
 ש"ח 1
 ש"ס 1

שגרירות ישראל / וושינגטון

ט ו פ ס מ ב ר ק

דף 2 מתוך 3 דפים

2/3

סוג בטחוני

דחיפות

תאריך/ז"ח

מס' מברק

383

להגיד שערפאת מודע היטב לכל צעד שינקוט לגבי ההסכם. רפאעי רמז שהערכתו האישית שערפאת לא ירחיק לכת עד כדי ביטולו הגמור.

2. התחום הביטחוני. עלו שתי סוגיות ברור היחסים על רקע אירועי החדשים האחרונים ונושא הסיוע הכלכלי, סוגית אספקת הנשק לא עלתה, בתחום הביטחוני מדיני האמריקאים הבהירו שפרשת איראן היתה בבחינת אפיזודה חולפת וארה"ב ממשיכה בעקביות ע"פ מדיניותה המוצהרת כלפי הצדדים במלחמת המפרץ. וכלפי המדינות המוגדרות כירידותיה באזור, האמריקאים הבהירו חד משמעית שלא חל כל שינוי במדיניותה המזהתיית של ארה"ב שעיקרה תמיכה בקידום תהליך של שלום בין ישראל וירדן וכן מדינות אחרות, הירדנים ע"פ דאולינג קיבלו זאת ובכך לפחות פורמלית הסוגיה יושבה, דאולינג סיפר שהאמריקאים לא היססו להתבטא ואפילו בתרעומת שמספר מדינות ערביות הרחיקו לכת במתן פרוש לעמדת ארה"ב כלפי איראן במה שמכונה אמינות ארה"ב והשתמשו בכך שלא לצורך במנוף נגד ארה"ב, בשאלת הסיוע העלו הירדנים את סוגיית הסיוע הנוסף (SUPPLEMENTAL) של השנתיים האחרונות בגובה של 100 מ' לשנה שירד השנה לסך של 18 מ' דולר בלבד, הוסבר לאורחים שאין שום סיכוי להמשך הסיוע הנוסף, מאידך, הובטח להם לעשות מאמץ מיוחד למציאת סכום נוסף של 30 מ' דולר סיוע לתכניות הפתוח לגדמ"ע, סכום שאיש אינו יודע מהיכן יושג, בשאלת אספקת נשק הירדנים, התבטא דאולינג, ^{קיינא}היו מספיק חכמים שלא להעלות על סה"י ביודעה את היחס לכך בגבעה.

3. אש"פ. דאולינג תמה לאן פני ערפאת במל"פ הבא. הוא מאמין שהלה מוכן אמנם לשלם במטבע של הסכם עמאן תמורת הכרה מחודשת במנהיגותו ואיחוד מחדש של אש"פ בהנהגתו אך לא את כל המחיר. מעבר ל"הסכם עמאן" עומדת על הפרק שאלת הקשר לירדן והגדמ"ע במה שמכונה האופציה הירדנית של ערפאת דהיינו, מניעת הליכה נפרדת של חוסיין, מאידך, הבטחת מקום בעגלת המו"מ במידה וזו תצא לדרך בכיוון של ועידה בינ"ל, מעשית, וכך דאולינג מעריך שמחזור גם לערפאת, אין לו שום אופציה מדינית זולת זו, יש גם לזכור את מצרים ומערכת יחסיו עמה שערפאת מחשיב ושבתנאים מסויימים אף עולה בחשיבותה האסטרטגית על אלה עם ירדן. מכאן, שערפאת יעשה מצדו הכל ע"מ שלא לחסום לחלוטין הערוץ לירדן. מנגד, יריביו באש"פ מכירים בכושר תמרונו ומה מגמת פניו לפחות מבחינה טקטיקה כלומר, "להנות מכל העולמות" והשאלה האם יאפשרו לו זאת. דאולינג מניח שאפשר והמל"פ הנוכחי יחזור על המל"פ באלג'יריה ב-83, דהיינו, כל אחד יצא עם פרשנות משלו אם כי הוא מטעים שאת המחיר ערפאת ישלם הפעם בדינרים ירדנים, בטופו של דבר יקבעו הדברים ע"פ עמדת הרדיקלים בשאלת האיחוד ומנהיגות ערפאת העשוי להעדיפם על "הסכם עמאן"

ט ו פ ס מ ב ר ק

דף 3 מחוד 3 דפים

סוג בטחוני

דחיפות

תאריך/ו"ח

מס' מברק

שגרירות ישראל / וושינגטון

3/3

383

ולצאח בנוסחה רחבה של הסכמה לתהליך מדיני על בסיס פאס, ערפאת גם לא יכול להתעלם מעמדת ברה"מ בשאלת איחוד השורות, סוגיה שהסובייטים מחשיבים עד כדי מיקוח גם עם הסורים,

לשאלתו מה ההישג הצפוי לרדיקלים בסוגיית "איחוד השורות" השיבותי לעניות דעתי שבצורתה מקווים להטיל מגבלות על עצמאות ערפאת, אמנם אולי לא מנהיגות קולקטיבית אך משהו ממנה ועל כל פנים מחוייבותו להועץ בהם ולא להיות פוסק יחיד. הוספתי שאין ספק שגם אחרי הסכם כלשהו בסוגיה זו ימשך המרוץ ביניהם ואיש לא משלה עצמו שבסוף תחזור האידיליה לשרות במנהיגות אש"פ,

4. דאולינג סובר שבשלב הבא של בדיקת נושא תהליך השלום יהיה לסעודיה ולמפרציות מה לאמר, דעתו שמרבים מדי להעניק אשראי לסוריה לחיוב או לשלילה בסוגיית ההסדר המדיני ומפחיתים בכושרם של סעודיה ומדינות המפרץ, בהנחה שסוריה לא תהיה המדרבנת לתהליך כזה, הרי שיהיה משקל לעמדת הגורמים הנ"ל כלפי אש"פ וירדן, הוא כלל לא בטוח שהללו ישתמשו בפוטנציאל זה אך טוב לזכור שעמדת נחרצת של גורמי חצי האי ערב והמדינות הסמוכות לו היתה יכולה לסייע ככל שמדובר באש"פ ובירדן.
5. בקור חוסיין, הנושא נשאר פתוח ולא סוכם דבר, דאולינג מטיל ספק בכך שחוסיין יגיע עוד החודש והתאריך הבא אם בכלל יהיה לאחר הרמאדאן,

תן למ
אלי אבידן
ל.ל.